

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 952/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 9 octombrie 2013

de stabilire a Codului vamal al Uniunii

(reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33, 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Se impune efectuarea unui număr de modificări la Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat) ⁽³⁾. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea regulamentului menționat.

(2) Este oportun să se asigure coerența Regulamentului (CE) nr. 450/2008 cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în special cu articolele 290 și 291. Este de asemenea oportun ca regulamentul să țină cont

de evoluția legislației Uniunii și ca unele dintre dispozițiile sale să fie adaptate cu scopul de a înlesni aplicarea acestora.

(3) Pentru completarea sau modificarea anumitor elemente neesențiale din prezentul regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Este deosebit de important ca, pe parcursul activităților pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

(4) În special, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure că experții și comunitatea de afaceri din statele membre sunt consultați în mod transparent cu suficient timp înainte.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru: a stabili formatul și codul cerințelor comune privind datele pentru schimbul de informații între autoritățile vamale și între operatorii economici și autoritățile vamale și pentru stocarea unor astfel de informații și normele de procedură privind schimbul și stocarea de informații care pot fi efectuate prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; a adopta deciziile prin care unul sau mai multe dintre statele membre sunt autorizate să utilizeze alte mijloace pentru schimbul și stocarea informațiilor decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor; a stabili autoritatea vamală responsabilă de înregistrarea operatorilor economici și a altor persoane; a stabili modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice; a stabili normele de procedură privind conferirea și dovedirea dreptului unui reprezentant vamal de a furniza servicii într-un stat membru altul decât cel în care este stabilit; a stabili normele de procedură privind depunerea și acceptarea unei cereri pentru obținerea unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale și privind luarea și monitorizarea unei astfel de decizii; normele de procedură privind anularea,

⁽¹⁾ JO C 229, 31.7.2012, p. 68.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 septembrie 2013.

⁽³⁾ JO L 145, 4.6.2008, p. 1.

revocarea și modificarea deciziilor favorabile; normele de procedură privind utilizarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii după încetarea valabilității sau după revocarea acesteia; normele de procedură privind notificarea autorităților vamale în legătură cu suspendarea luării de astfel de decizii și cu retragerea suspendării respective; a adopta deciziile prin care se solicită statelor membre revocarea unei decizii referitoare la informațiile obligatorii; a adopta modalitățile pentru aplicarea criteriilor de acordare a statutului de operator economic autorizat; a adopta măsurile de asigurare a aplicării uniforme a controalelor vamale, inclusiv schimbul de informații privind riscul și analiza de risc,

criteriile și standardele comune de risc, măsurile de control și domeniile de control prioritare; a stabili lista porturilor sau aeroporturilor în care trebuie efectuate controale sau formalități vamale care se aplică bagajelor de mână și de cală; a stabili norme privind conversia monetară; a adopta măsurile privind gestionarea uniformă a contingentelor și plafoanelor tarifare și gestionarea supravegherii punerii în liberă circulație sau a exportului de mărfuri; a adopta măsuri pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor; a preciza normele de procedură privind furnizarea și verificarea dovezii originii nepreferențiale; a stabili normele de procedură privind facilitarea stabilirii în Uniune a originii preferențiale a mărfurilor; a adopta măsuri pentru stabilirea originii unor mărfuri specifice; acordarea unei derogări temporare de la normele privind originea preferențială a mărfurilor care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de Uniune; stabilirea originii unor mărfuri specifice; a stabili normele de procedură privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor; a stabili normele de procedură privind furnizarea unei garanții, determinarea cuantumului acesteia, monitorizarea și eliberarea acesteia, revocarea și anularea angajamentului unui garant; a stabili normele procedurale privind interzicerea temporară a utilizării garanțiilor globale; a adopta măsurile de asigurare a asistenței mutuale pe care și-o acordă autoritățile vamale în cazul în care ia naștere o datorie vamală; a stabili normele de procedură privind rambursarea și remiterea unor sume reprezentând taxe la import sau la export și informațiile care trebuie furnizate Comisiei; a adopta decizii privind rambursarea sau remiterea unor sume reprezentând taxe la import sau la export; a stabili normele de procedură privind depunerea, modificarea și invalidarea unei declarații sumare de intrare; a stabili termenul de efectuare a analizei de risc pe baza declarației sumare de intrare; a stabili normele de procedură privind notificarea sosirii unei nave maritime sau a unei aeronave și privind transportul mărfurilor la locul desemnat;

a stabili normele de procedură privind prezentarea mărfurilor în vamă; normele de procedură privind depunerea, modificarea și invalidarea declarației pentru depozitarea temporară și circulația mărfurilor depozitate temporar; normele de procedură pentru furnizarea și verificarea dovezii statutului vamal de mărfuri unionale; normele de procedură privind stabilirea birourilor vamale

competente și de depunerea declarației vamale în cazul în care sunt utilizate alte mijloace decât tehnicile de procesare electronică a datelor; normele de procedură privind depunerea declarației vamale standard și punerea la dispoziție a documentelor justificative; normele de procedură privind depunerea declarației simplificate și a declarației suplimentare; normele de procedură privind depunerea declarației vamale înainte de prezentarea mărfurilor în vamă, acceptarea declarației vamale și modificarea declarației vamale după acordarea liberului de vamă; a adopta măsurile pentru stabilirea subpoziției tarifare a mărfii; a stabili normele de procedură privind vămuirea centralizată și derogarea de la obligația ca mărfurile să fie prezentate în contextul respectiv; a stabili normele de procedură privind înscrierea în evidențele declarantului; a stabili normele de procedură privind formalitățile și controalele vamale care trebuie efectuate de titularul autorizației în contextul autoevaluării; a adopta măsurile privind verificarea declarațiilor vamale, verificarea și eșantionarea mărfurilor și rezultatele acestor verificări;

normele de procedură privind eliminarea mărfurilor; normele de procedură privind furnizarea informațiilor pe baza cărora se poate stabili că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea scutirii de taxe la import pentru mărfurile reintroduse și privind furnizarea probelor privind respectarea condițiilor pentru scutirea de taxe la import pentru produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din mare; normele de procedură privind analizarea condițiilor economice în contextul regimurilor speciale; normele de procedură privind descărcarea unui regim special; normele de procedură privind transferul drepturilor și obligațiilor și circulația mărfurilor în contextul regimurilor speciale; normele de procedură privind utilizarea mărfurilor echivalente în contextul regimurilor speciale; normele de procedură pentru aplicarea pe teritoriul vamal al Uniunii a dispozițiilor instrumentelor internaționale privind tranzitul; normele de procedură privind plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și privind încheierea regimului respectiv, privind efectuarea simplificărilor regimului respectiv și privind supravegherea vamală a mărfurilor care traversează teritoriul unei țări sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii sub regimul de tranzit unional extern; normele de procedură privind plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă; a stabili termenul de efectuare a analizei de risc pe baza declarației prealabile la ieșire; a stabili normele de procedură privind ieșirea mărfurilor;

normele de procedură privind depunerea, modificarea și invalidarea declarației sumare de ieșire; normele de procedură privind depunerea, modificarea și invalidarea notificării de reexport; a adopta un program de lucru menit să sprijine dezvoltarea sistemelor electronice conexe și să reglementeze stabilirea perioadelor tranzitorii; a adopta deciziile prin care statele membre sunt autorizate să testeze simplificări ale aplicării legislației vamale, mai ales în cazul în care aceste simplificări se referă la tehnologia informației (TI); Competențele

- respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (6) Având în vedere cooperarea necesară între statele membre și Comisie pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice necesare pentru punerea în aplicare a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”), Comisia ar trebui să nu adopte programul de lucru menit să sprijine dezvoltarea respectivă și să reglementeze stabilirea perioadelor tranzitorii în lipsa emiterii unui aviz de către comitetul care analizează proiectul de act de punere în aplicare.
- (7) Este necesar să se utilizeze procedura de consultare pentru a adopta următoarele acte: deciziile prin care unul sau mai multe dintre statele membre sunt autorizate să utilizeze alte mijloace pentru schimbul și stocarea informațiilor decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, dat fiind că deciziile respective nu se adresează tuturor statelor membre; deciziile prin care se li impune statelor membre să revoce deciziile referitoare la informațiile obligatorii, dat fiind că deciziile respective se adresează numai unui stat membru și vizează asigurarea respectării legislației vamale; deciziile privind rambursarea sau remiterea unor taxe la import sau la export, dat fiind că deciziile respective vizează în mod direct solicitantul rambursării sau remiterii în cauză.
- (8) În cazuri justificate corespunzător, atunci când se impune din motive de urgență, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile privind: măsurile de asigurare a aplicării uniforme a controalelor vamale, inclusiv schimbul de informații privind riscul și analiza de risc, criteriile și standardele comune de risc, măsurile de control și domeniile de control prioritare comune; stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor; stabilirea originii unor mărfuri specifice; măsurile de interzicere temporară a utilizării garanțiilor globale.
- (9) Uniunea se bazează pe o uniune vamală. Este recomandat, atât în interesul operatorilor economici, cât și al autorităților vamale din Uniune, să se reunească dispozițiile legislației vamale în vigoare într-un cod. Întemeiat pe conceptul unei piețe interne, codul respectiv ar trebui să conțină normele și procedurile generale care să asigure aplicarea măsurilor tarifare și a altor măsuri de politică comună introduse la nivelul Uniunii în legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri între Uniune și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, ținând seama de cerințele respectivelor politici comune. Legislația vamală ar trebui să fie mai bine aliniată la dispozițiile legate de colectarea drepturilor la import fără a modifica domeniul de aplicare al reglementărilor fiscale în vigoare.
- (10) Pentru a se asigura o simplificare administrativă eficace, opiniile operatorilor economici ar trebui luate în considerare în momentul modernizării legislației vamale.
- (11) În conformitate cu Comunicarea Comisiei din 9 august 2004 intitulată „Protecția intereselor financiare ale Comunității - Combaterea fraudei - Planul de acțiune 2004 - 2005”, este oportună adaptarea cadrului juridic pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii.
- (12) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾ s-a bazat pe integrarea regimurilor vamale aplicate în mod separat în statele membre respective în anii '80. Acest regulament a fost modificat în mod repetat și substanțial de la data intrării sale în vigoare, în vederea abordării unor aspecte specifice, precum protecția bunei-credințe sau luarea în considerare a cerințelor în materie de securitate. S-au introdus modificări suplimentare la regulamentul menționat prin Regulamentul (CE) nr. 648/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 ⁽³⁾ - și ulterior incluse în Regulamentul (CE) nr. 450/2008 - ca urmare a modificărilor juridice importante care au avut loc în ultimii ani, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional, cum ar fi expirarea Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și intrarea în vigoare a Actelor de aderare din 2003, 2005 și 2011, precum și modificarea Convenției internaționale pentru simplificarea și armonizarea regimurilor vamale (Convenția de la Kyoto revizuită), la care aderarea Uniunii a fost aprobată prin Decizia 2003/231/CE a Consiliului din 17 martie 2003 ⁽⁴⁾.
- (13) Este oportună introducerea în cod a unui cadru juridic pentru aplicarea anumitor dispoziții ale legislației vamale pentru schimburile comerciale cu mărfuri unionale între părți ale teritoriului vamal în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽⁵⁾ sau ale Directivei 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor ⁽⁶⁾ și părți ale teritoriului respectiv în care dispozițiile menționate nu se aplică sau pentru schimburile comerciale între părți în care dispozițiile menționate nu se aplică. Având în vedere faptul că mărfurile în cauză reprezintă mărfuri unionale și având în vedere caracterul fiscal al măsurilor relevante în cadrul acestui comerț din interiorul Uniunii, este justificată introducerea unor simplificări adecvate ale formalităților vamale care urmează să fie aplicate acestor mărfuri.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽³⁾ JO L 117, 4.5.2005, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 86, 3.4.2003, p. 21.

⁽⁵⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

- (14) Pentru a ține seama de regimul fiscal special aplicabil anumitor părți ale teritoriului vamal al Uniunii, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la formalitățile și controalele vamale care urmează să fie aplicate schimbului comercial cu mărfuri unionale între părțile respective și restul teritoriului vamal al Uniunii.
- (15) Pentru facilitarea comerțului legitim și lupta împotriva fraudei, sunt necesare regimuri și proceduri vamale simple, rapide și uniformizate. Este prin urmare oportun, în acord cu Comunicarea Comisiei din 24 iulie 2003 intitulată „Un mediu simplu și informatizat pentru vamă și comerț”, să se simplifice legislația vamală, să se permită utilizarea instrumentelor și a tehnologiilor moderne și să se promoveze în continuare aplicarea uniformă a legislației vamale și a abordărilor moderne ale controlului vamal, contribuind astfel la asigurarea unei baze pentru proceduri de vămire simple și eficiente. Regimurile vamale ar trebui unificate sau armonizate și numărul lor trebuie redus la cele care sunt justificate din punct de vedere economic, în vederea sporirii competitivității întreprinderilor.
- (16) Realizarea pieței interne, reducerea barierelor în calea comerțului și a investițiilor internaționale și necesitatea sporită de a asigura securitatea și siguranța frontierelor externe ale Uniunii au transformat rolul autorităților vamale, acordându-le un rol central în lanțul de aprovizionare și conferindu-le, în supravegherea și administrarea comerțului internațional, un statut de catalizator al competitivității țărilor și societăților. Prin urmare, legislația vamală ar trebui să reflecte noua realitate economică, precum și noul rol și noua misiune a autorităților vamale.
- (17) Utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor, astfel cum este stabilită în Decizia nr. 70/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind crearea unui mediu informatizat pentru vamă și comerț⁽¹⁾, este un element fundamental în garantarea facilitării comerțului și, în același timp, a eficacității controalelor vamale, reducând astfel costurile suportate de întreprinderi și riscurile la care este supusă societatea. Prin urmare, este necesar să se instituie prin cod cadrul juridic în care poate fi pusă în aplicare respectiva decizie, în special principiul juridic potrivit căruia toate operațiunile vamale și comerciale se realizează pe cale electronică, iar sistemele informaționale și de comunicații pentru operațiuni vamale ar trebui să ofere operatorilor economici aceleași facilități în fiecare stat membru.
- (18) Pentru a asigura un mediu informatizat pentru vamă și comerț, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la cerințele comune privind datele pentru schimbul și stocarea informațiilor prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cazurile în care pot fi utilizate alte mijloace de schimb și stocare de date și înregistrarea persoanelor. Alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor ar putea fi utilizate în special cu titlu tranzitoriu, atunci când sistemele electronice necesare nu sunt încă operaționale, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2020. În ceea ce privește vămuirea centralizată, măsurile de tranziție respective ar consta, până în momentul în care sistemele electronice necesare vor fi operaționale, în menținerea procedurii cunoscute în prezent sub denumirea „autorizație unică pentru procedurile simplificate”.
- (19) Utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor ar trebui să fie însoțită de o aplicare armonizată și standardizată a controalelor vamale de către statele membre pentru a asigura un nivel echivalent de control vamal în întreaga Uniune, astfel încât să nu se provoace comportamente anticoncurențiale la diferitele puncte de intrare și de ieșire de pe teritoriul Uniunii.
- (20) În interesul facilitării activității comerciale, asigurând în același timp un nivel de control adecvat al mărfurilor care sunt introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, este de dorit ca, ținându-se seama de dispozițiile referitoare la protecția datelor, informațiile furnizate de către operatorii economici să fie utilizate în comun de către autoritățile vamale și alte instituții implicate în acest control. Controalele astfel efectuate ar trebui să fie armonizate, astfel încât operatorul economic să trebuiască să comunice informațiile doar o singură dată, iar mărfurile să fie controlate de aceste autorități în același moment și în același loc.
- (21) În interesul facilitării activităților comerciale, ar trebui ca orice persoană să aibă în continuare dreptul să poată numi un reprezentant în relația cu autoritățile vamale. Cu toate acestea, ar trebui eliminată posibilitatea ca dreptul la reprezentare să fie restrâns în temeiul unui act cu putere de lege adoptat de unul dintre statele membre. Mai mult, un reprezentant vamal care îndeplinește criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat pentru simplificările vamale ar trebui să aibă dreptul de a-și presta serviciile și într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit operatorul economic. Ca regulă generală, reprezentantul vamal ar trebui să fie stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii. Ar trebui să se facă derogarea de la această obligație atunci când reprezentantul vamal acționează în numele unor persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii sau în alte cazuri justificate.
- (22) Toate deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale, inclusiv la informațiile obligatorii, ar trebuie să intre sub incidența aceluiași norme. Orice astfel de decizie ar trebui să fie valabilă în întreaga Uniune și să poată fi anulată, modificată, în măsura în care nu se prevede altfel, sau revocată, în cazul în care nu este în conformitate cu legislația vamală sau cu interpretarea acesteia.

(1) JO L 23, 26.1.2008, p. 21.

- (23) Simplificarea procedurilor vamale într-un mediu electronic impune o partajare a responsabilităților între autoritățile vamale ale diferitelor state membre. Este necesar să se asigure un nivel adecvat de sancțiuni eficiente, cu efect de descurajare și proporționale în întreaga piață internă.
- (24) Operatorii economici care respectă normele și sunt demni de încredere ar trebui să beneficieze de statutul de operator economic autorizat, sub rezerva acordării unei autorizații pentru simplificările vamale sau a unei autorizații pentru securitate și siguranță sau a ambelor. În funcție de tipul autorizației acordate, operatorii economici autorizați ar trebui să poată profita la maximum de utilizarea generalizată a simplificărilor vamale sau să profite de facilitățile în materie de securitate și siguranță. De asemenea, ar trebui să li se acorde un tratament favorabil în ceea ce privește controalele vamale, ca de exemplu reducerea numărului controalelor fizice și a celor pe bază de documente.
- (25) Operatorii economici care respectă normele și sunt demni de încredere ar trebui să beneficieze de recunoașterea internațională reciprocă a statutului de „operatori economici autorizați”.
- (26) Pentru garantarea unui echilibru între necesitatea ca autoritățile vamale să asigure aplicarea corectă a legislației vamale, pe de o parte, și dreptul operatorilor economici de a fi tratați în mod echitabil, pe de altă parte, ar trebui să li se acorde acestor autorități competențe extinse de control, iar operatorilor trebuie să li se acorde dreptul la o cale de atac.
- (27) În conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este necesar să se prevadă, în plus față de dreptul la o cale de atac împotriva oricărei decizii luate de autoritățile vamale, dreptul fiecărei persoane de a fi audiată înainte de luarea oricărei decizii care i-ar fi nefavorabilă. Cu toate acestea, restricționarea acestui drept se poate justifica mai ales în cazul în care natura sau nivelul amenințării pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impun acest lucru.
- (28) În scopul de a reduce riscul pentru Uniune, cetățenii și partenerii comerciali ai acesteia, aplicarea armonizată a controlului vamal de către statele membre ar trebui să se bazeze pe un cadru comun de gestionare a riscurilor și pe un sistem electronic pentru punerea în aplicare a acestuia. Instituirea unui cadru comun de gestionare a riscurilor pentru toate statele membre nu ar trebui să le împiedice pe acestea din urmă să verifice mărfurile efectuând controale prin sondaj.
- (29) Pentru a garanta că persoanele vizate de formalitățile și controalele vamale beneficiază de un tratament egal și consecvent, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru stabilirea altor cazuri în care reprezentantul vamal nu este obligat să fie stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și a normelor referitoare la deciziile luate de către autoritățile vamale, inclusiv la deciziile privind informațiile obligatorii, operatorul economic autorizat și simplificările.
- (30) Este necesar să se determine elementele pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri referitoare la comerțul cu mărfuri. Este, de asemenea, oportun să se stabilească dispoziții mai detaliate pentru eliberarea dovezilor de origine în Uniune, în cazul în care necesitățile comerțului impun acest lucru.
- (31) Pentru a completa elementele pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la normele privind originea mărfurilor.
- (32) Este de dorit gruparea tuturor cazurilor în care ia naștere o datorie vamală la import, altele decât cele rezultate din depunerea unei declarații vamale de punere în liberă circulație sau de admitere temporară cu scutire parțială de taxe, în scopul evitării dificultăților legate de determinarea temeiului juridic în baza căruia a luat naștere datoria vamală. Același lucru ar trebui să se aplice și în cazurile în care ia naștere o datorie vamală la export.
- (33) Este oportună stabilirea locului în care datoria vamală ia naștere și în care trebuie recuperate taxele la import sau la export.
- (34) Normele aplicabile regimurilor speciale ar trebui să permită utilizarea unei garanții unice pentru toate categoriile de regimuri speciale, precum și ca această garanție să fie globală și să acopere mai multe tranzacții.
- (35) Ar trebui autorizată, în anumite condiții, o garanție globală de valoare redusă pentru datoriile vamale și alte drepturi care au luat naștere, sau o garanție globală cu scutire de garanție. O garanție globală de valoare redusă pentru datoriile vamale și alte drepturi care au luat naștere ar trebui să fie echivalentă cu furnizarea unei garanții pentru întregul quantum al taxelor la import sau la export de plătit, mai ales în scopul acordării liberului de vamă mărfurilor în cauză și al înscrierii în evidențele contabile.

- (36) În scopul asigurării unei mai bune protecții a intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor membre, o garanție ar trebui să acopere mărfurile nedecarate sau declarate incorect într-un transport sau într-o declarație pentru care aceasta a fost furnizată. Din același motiv, angajamentul garantului ar trebui, de asemenea, să acopere cuantumul taxelor la import sau la export ce urmează a fi plătite în urma controalelor ulterior acordării liberului de vamă.
- (37) În scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor membre și în scopul prevenirii practicilor frauduloase, este recomandabil să se prevadă mecanisme conținând măsuri progresive pentru aplicarea unei garanții globale. În cazul în care există un risc ridicat de fraudă, ar trebui să fie posibilă o interdicție temporară de aplicare a garanției globale, ținând cont de situația particulară a operatorilor economici în cauză.
- (38) Este oportun să se țină seama de buna-credință a persoanei în cauză, în cazurile în care o datorie vamală a luat naștere în urma nerespectării legislației vamale, și să se minimizeze impactul neglijenței din partea debitorului.
- (39) Pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii și ale statelor membre și pentru a completa normele privind datoria vamală și garanțiile, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la locul în care ia naștere datoria vamală, calculul cuantumului taxelor la import și la export, garantarea acestor sume și recuperarea, rambursarea, remiterea și stingerea datoriei vamale.
- (40) Este necesar să se stabilească principiul de stabilire a statutului vamal al mărfurilor unionale și circumstanțele care antrenează pierderea unui astfel de statut și să se prevadă o bază pentru determinarea condițiilor în care acest statut rămâne neschimbat în cazurile în care mărfurile sunt scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (41) Pentru a asigura libera circulație a mărfurilor unionale pe teritoriul vamal al Uniunii și tratamentul vamal al mărfurilor neunionale introduse pe acest teritoriu, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește stabilirea statutului vamal al mărfurilor, pierderea statutului vamal de mărfuri unionale, păstrarea acestui statut pentru mărfurile care părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii și scutirea de taxe vamale pentru mărfurile reintroduse.
- (42) Este oportun să se asigure că acordarea rapidă a liberului de vamă pentru mărfuri reprezintă regula, în cazul în care operatorul economic a furnizat în avans informațiile necesare pentru efectuarea controalelor de risc asupra admisibilității mărfurilor. Controalele fiscale și cele privind respectarea politicii comerciale trebuie, în principal, să fie efectuate de către biroul vamal în a cărui rază de competență se află sediul operatorului economic.
- (43) Normele în materie de declarații vamale și pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal ar trebui modernizate și simplificate și, în special, ar trebui să impună, de regulă, ca declarațiile vamale să fie întocmite pe cale electronică și să prevadă doar un singur tip de declarație simplificată, precum și posibilitatea depunerii unei declarații vamale sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.
- (44) Întrucât Convenția de la Kyoto revizuită permite depunerea, înregistrarea și controlul declarației vamale anterior sosirii mărfurilor și, mai mult, disocierea între locul de depunere a declarației și cel în care mărfurile se găsesc în mod fizic, este oportun să se prevadă o vămuire centralizată la locul unde este stabilit operatorul economic.
- (45) Este oportun să se stabilească, la nivelul Uniunii, normele care reglementează distrugerea sau alte moduri de a dispune de mărfuri de către autoritățile vamale, deoarece acestea necesitău reglementări în cadrul legislației naționale.
- (46) Pentru a completa normele referitoare la plasarea mărfurilor sub un regim vamal și pentru a asigura un tratament egal pentru persoanele în cauză, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la normele referitoare la declarația vamală și la acordarea liberului de vamă.
- (47) Este oportun să se prevadă norme comune și simple pentru regimurile speciale, completate de un mic ansamblu de norme aplicabile fiecărei categorii de regim special, pentru a simplifica alegerea unui regim adecvat de către operatorul economic, pentru a evita erorile și a reduce numărul de recuperări sau de rambursări ulterioare acordării liberului de vamă.
- (48) Ar trebui facilitată acordarea de autorizații de plasare sub mai multe regimuri speciale cu garanție unică și cu un singur birou vamal de control și să se aplice norme simple în ceea ce privește nașterea unei datorii vamale în aceste cazuri. Principiul de bază ar trebui să fie cel conform căruia mărfurile plasate sub un regim special sau produsele obținute din acestea se evaluează în momentul în care ia naștere datoria vamală. Cu toate acestea, ar trebui să fie de asemenea posibil ca, în cazuri justificate din punct de vedere economic, să se evalueze mărfurile în momentul în care sunt plasate sub un regim special. Aceleași principii ar trebui să se aplice manipularilor uzuale.

- (49) Având în vedere măsurile suplimentare de securitate, plasarea mărfurilor în zone libere ar trebui să devină un regim vamal, iar mărfurile ar trebui să fie supuse controlului vamal la intrare și în ceea ce privește evidențele.
- (50) Având în vedere că intenția de reexport nu mai este necesară, este oportun ca regimul de perfecționare activă cu suspendare să fuzioneze cu regimul de transformare sub control vamal și să se renunțe la regimul de perfecționare activă cu rambursare. Acest regim unic de perfecționare activă ar trebui să acopere, de asemenea, distrugerea, cu excepția cazului în care aceasta este efectuată de vamă sau sub supravegherea acesteia.
- (51) Pentru a completa normele referitoare la regimurile speciale și pentru a asigura un tratament egal pentru persoanele în cauză, ar trebui să i se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la normele referitoare la cazurile în care mărfurile sunt plasate în regimuri speciale, circulația, formele uzuale de manipulare și echivalența mărfurilor respective și descărcarea regimurilor respective.
- (52) Măsurile de securitate privind mărfurile unionale scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii ar trebui să se aplice și la reexportul mărfurilor neunionale. Aceleași reguli de bază ar trebui să se aplice tuturor tipurilor de mărfuri, cu posibilitatea unor excepții în cazul în care este necesar, în special pentru mărfurile care doar tranzitează teritoriul vamal al Uniunii.
- (53) Pentru a asigura supravegherea vamală a mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii și sunt scoase în afara acestuia și aplicarea unor măsuri de securitate, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE cu privire la normele referitoare la declarația sumară de intrare și la declarația prealabilă la ieșire.
- (54) Pentru a explora noi modalități de facilitare a activităților vamale și a comerțului, în special prin utilizarea celor mai recente instrumente și tehnologii, statele membre ar trebui să fie autorizate, în anumite condiții și la cerere, să testeze pe o perioadă limitată simplificări în aplicarea legislației vamale. Această posibilitate nu ar trebui să aducă prejudicii aplicării legislației vamale și nici să creeze noi obligații pentru operatorii economici, care pot participa la aceste teste în mod absolut voluntar.
- (55) În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), pentru a realiza obiectivele fundamentale de asigurare a funcționării eficiente a uniunii vamale și de implementare a politicii comerciale comune, este necesar și oportun să se stabilească normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sau sunt scoase în afara acestuia. În conformitate cu articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din TUE, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea respectivelor obiective respective.
- (56) În scopul simplificării și raționalizării legislației vamale, o serie de dispoziții conținute în acte autonome ale Uniunii au fost incluse în cod, din motive de transparență. Regulamentul (CEE) nr. 3925/91 al Consiliului din 19 decembrie 1991 privind eliminarea controalelor și a formalităților aplicabile bagajelor de mână și bagajelor însoțite ale pasagerilor care efectuează un zbor intracomunitar, precum și bagajelor persoanelor care efectuează o traversare maritimă intracomunitară ⁽¹⁾, Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 al Consiliului din 11 iunie 2001 privind procedurile prevăzute de dispozițiile ce reglementează schimburile preferențiale între Comunitatea Europeană și anumite țări ⁽²⁾, destinate să faciliteze eliberarea sau întocmirea în Comunitate a dovezilor de origine și eliberarea unor autorizații de exportatori desemnați, și Regulamentul (CE) nr. 450/2008 ar trebui, prin urmare, abrogate.
- (57) Dispozițiile din prezentul regulament care prevăd delegarea de competențe și conferirea de competențe de executare, precum și dispozițiile referitoare la tarife și costuri ar trebui să se aplice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Celelalte dispoziții ar trebui să se aplice de la 1 iunie 2016.
- (58) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor actuale și celor viitoare privind accesul la documentele adoptate în conformitate cu articolele 15 alineatul (3) din TFUE. De asemenea, acesta nu aduce atingere normelor naționale privind accesul la documente.
- (59) Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a asigura că actele delegate și cele de punere în aplicare prevăzute în prezentul regulament intră în vigoare cu suficient timp înainte de data de aplicare a codului pentru a se acorda suficient timp statelor membre pentru punerea în aplicare a acestuia,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

⁽¹⁾ JO L 374, 31.12.1991, p. 4.

⁽²⁾ JO L 165, 21.6.2001, p. 1.

CUPRINS

	Pagina
TITLUL I	DISPOZIȚII GENERALE 11
CAPITOLUL 1	<i>Domeniul de aplicare a legislației vamale, misiunea vămii și definiții</i> 11
CAPITOLUL 2	<i>Drepturile și obligațiile persoanelor în ceea ce privește legislația vamală</i> 15
Secțiunea 1	Furnizarea de informații 15
Secțiunea 2	Reprezentarea în vamă 18
Secțiunea 3	Decizii privind aplicarea legislației vamale 19
Secțiunea 4	Operatorul economic autorizat 24
Secțiunea 5	Sancțiuni 25
Secțiunea 6	Căi de atac 26
Secțiunea 7	Controlul mărfurilor 26
Secțiunea 8	Păstrarea documentelor și a altor informații și tarife și costuri 28
CAPITOLUL 3	<i>Conversii monetare și termene</i> 29
TITLUL II	FACTORII PE BAZA CĂRORA SE APLICĂ TAXELE LA IMPORT SAU LA EXPORT ȘI ALTE MĂSURI CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE MĂRFURI 29
CAPITOLUL 1	<i>Tariful vamal comun și clasificarea tarifară a mărfurilor</i> 29
CAPITOLUL 2	<i>Originea mărfurilor</i> 31
Secțiunea 1	Originea nepreferențială 31
Secțiunea 2	Originea preferențială 31
Secțiunea 3	Stabilirea originii mărfurilor specifice 32
CAPITOLUL 3	<i>Valoarea în vamă a mărfurilor</i> 33
TITLUL III	DATORIE VAMALĂ ȘI GARANȚII 35
CAPITOLUL 1	<i>Nașterea datoriei vamale</i> 35
Secțiunea 1	Datoria vamală la import 35
Secțiunea 2	Datoria vamală la export 37
Secțiunea 3	Dispoziții comune privind datoriile vamale care au luat naștere la import și la export 38
CAPITOLUL 2	<i>Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială</i> 39
CAPITOLUL 3	<i>Recuperarea, plata, rambursarea și remiterea cuantumului valorii taxelor la import sau la export</i> 42

	Pagina	
Secțiunea 1	Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidența contabilă	42
Secțiunea 2	Plata cuantumului taxelor la import sau la export ...	44
Secțiunea 3	Rambursarea și remiterea	47
CAPITOLUL 4	Stingerea unei datorii vamale	50
TITLUL IV	MĂRFURI INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII	51
CAPITOLUL 1	Declarația sumară de intrare	51
CAPITOLUL 2	Sosirea mărfurilor	53
Secțiunea 1	Intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii	53
Secțiunea 2	Prezentarea, descărcarea și verificarea mărfurilor	54
Secțiunea 3	Depozitarea temporară a mărfurilor	55
TITLUL V	NORME GENERALE PRIVIND STATUTUL VAMAL, PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL, VERIFICAREA, ACORDAREA LIBERULUI DE VAMĂ ȘI DISPUNEREA DE MĂRFURI	58
CAPITOLUL 1	Statutul vamal al mărfurilor	58
CAPITOLUL 2	Plasarea mărfurilor sub un regim vamal	59
Secțiunea 1	Dispoziții generale	59
Secțiunea 2	Declarații vamale standard	60
Secțiunea 3	Declarații vamale simplificate	60
Secțiunea 4	Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale ...	61
Secțiunea 5	Alte simplificări	63
CAPITOLUL 3	Verificarea și acordarea liberului de vamă	65
Secțiunea 1	Verificarea	65
Secțiunea 2	Acordarea liberului de vamă	66
CAPITOLUL 4	Disponerea de mărfuri	66
TITLUL VI	PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI SCUTIREA DE TAXE LA IMPORT	68
CAPITOLUL 1	Punerea în liberă circulație	68
CAPITOLUL 2	Scutirea de taxe la import	68
Secțiunea 1	Mărfuri reintroduse	68
Secțiunea 2	Pescuitul maritim și produsele obținute din mare ...	69

	Pagina
TITLUL VII	REGIMURI SPECIALE 70
CAPITOLUL 1	<i>Dispoziții generale</i> 70
CAPITOLUL 2	<i>Tranzitul</i> 73
Secțiunea 1	Tranzitul extern și intern 73
Secțiunea 2	Tranzitul unional 75
CAPITOLUL 3	<i>Depozitarea</i> 76
Secțiunea 1	Dispoziții comune 76
Secțiunea 2	Antrepozitarea vamală 76
Secțiunea 3	Zonele libere 77
CAPITOLUL 4	<i>Utilizări specifice</i> 78
Secțiunea 1	Admiterea temporară 78
Secțiunea 2	Destinația finală 79
CAPITOLUL 5	<i>Prelucrarea</i> 80
Secțiunea 1	Dispoziții generale 80
Secțiunea 2	Perfecționarea activă 80
Secțiunea 3	Perfecționarea pasivă 81
TITLUL VIII	MĂRFURI SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII 82
CAPITOLUL 1	<i>Formalități prealabile la ieșirea mărfurilor</i> 82
CAPITOLUL 2	<i>Formalitățile la ieșirea mărfurilor</i> 83
CAPITOLUL 3	<i>Export și reexport</i> 83
CAPITOLUL 4	<i>Declarația sumară de ieșire</i> 84
CAPITOLUL 5	<i>Notificarea de reexport</i> 85
CAPITOLUL 6	<i>Scutirea de taxe la export</i> 86
TITLUL IX	SISTEME ELECTRONICE, SIMPLIFICĂRI, DELEGAREA DE COMPETENȚE, PROCEDURA COMITETULUI ȘI DISPOZIȚII FINALE 86
CAPITOLUL 1	<i>Dezvoltarea sistemelor electronice</i> 86
CAPITOLUL 2	<i>Simplificări în aplicarea legislației vamale</i> 86
CAPITOLUL 3	<i>Delegarea de competențe și procedura comitetului</i> 87
CAPITOLUL 4	<i>Dispoziții finale</i> 87
ANEXĂ	TABEL DE CORESPONDENȚĂ 89

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL 1

Domeniul de aplicare a legislației vamale, misiunea vămii și definiții

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie Codul vamal al Uniunii (denumit în continuare „codul”), care stabilește normele și procedurile generale aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Fără a aduce atingere convențiilor și legislației internaționale, respectiv legislației Uniunii în alte domenii, codul se aplică uniform la nivelul întregului teritoriu vamal al Uniunii.

(2) Anumite dispoziții ale legislației vamale se pot aplica și în afara teritoriului vamal al Uniunii, în cadrul reglementărilor specifice sau al convențiilor internaționale.

(3) Anumite dispoziții ale legislației vamale, inclusiv simplificările pe care le prevede, se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri unionale între părți ale teritoriului vamal al Uniunii în care se aplică dispozițiile Directivei 2006/112/CE sau ale Directivei 2008/118/CE și acele părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate sau schimburilor comerciale între părți ale acestui teritoriu în care nu se aplică dispozițiile menționate.

Articolul 2

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru stabilirea dispozițiilor legislației vamale și simplificarea acesteia în ceea ce privește declarația vamală, dovada statutului vamal, utilizarea regimului de tranzit unional intern, în măsura în care nu afectează aplicarea corespunzătoare a măsurilor fiscale aferente, aplicabile schimburilor comerciale cu mărfuri unionale menționate la articolul 1 alineatul (3). Aceste acte se pot referi la circumstanțe specifice ale comerțului cu mărfuri unionale care implică un singur stat membru.

Articolul 3

Misiunea autorităților vamale

Autoritățile vamale sunt responsabile în primul rând de supravegherea comerțului internațional al Uniunii, contribuind astfel la un comerț echitabil și deschis, la punerea în aplicare a dimensiunii exterioare a pieței interne, a politicii comerciale comune și a celorlalte politici comune ale Uniunii cu un impact asupra comerțului, precum și la securitatea de ansamblu a lanțului de aprovizionare. Autoritățile vamale instituie măsuri care vizează, în special, următoarele:

- (a) protejarea intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor membre ale acesteia;
- (b) protejarea Uniunii de comerțul inechitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime;
- (c) garantarea securității și siguranței Uniunii și a rezidenților acesteia, protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități, dacă este cazul; și
- (d) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim.

Articolul 4

Teritoriul vamal

(1) Teritoriul vamal al Uniunii cuprinde teritoriile următoare, inclusiv apele lor teritoriale și interioare, respectiv spațiul lor aerian:

- teritoriul Regatului Belgiei;
- teritoriul Republicii Bulgaria;
- teritoriul Republicii Cehe;
- teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția Insulelor Feroe și a Groenlandei;
- teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția insulelor Helgoland și a teritoriului Büsingen (Tratatul din 23 noiembrie 1964 între Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);
- teritoriul Republicii Estonia;
- teritoriul Irlandei;
- teritoriul Republicii Elene;
- teritoriul Regatului Spaniei, cu excepția teritoriilor Ceuta și Melilla;
- teritoriul Republicii Franceze, exceptând țările și teritoriile franceze de peste mări cărora li se aplică dispozițiile părții a patra din TFUE;

- teritoriul Republicii Croația;
- teritoriul Republicii Italiene, cu excepția municipalităților Livigno și Campione d'Italia și a apelor naționale ale lacului Lugano, cuprinse între țărm și frontierele politice ale zonei situate între Ponte Tresa și Porto Ceresio;
- teritoriul Republicii Cipru, în conformitate cu dispozițiile Actului de aderare din 2003;
- teritoriul Republicii Letonia;
- teritoriul Republicii Lituania;
- teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;
- teritoriul Ungariei;
- teritoriul Maltei;
- teritoriul Regatului Țărilor de Jos în Europa;
- teritoriul Republicii Austria;
- teritoriul Republicii Polone;
- teritoriul Republicii Portugheze;
- teritoriul României;
- teritoriul Republicii Slovenia;
- teritoriul Republicii Slovace;
- teritoriul Republicii Finlanda;
- teritoriul Regatului Suediei; și
- teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și Insulele Anglo-Normande și Insula Man.
- (2) Având în vedere convențiile și tratatele care le sunt aplicabile, teritoriile următoare, inclusiv apele teritoriale și interioare ale acestora și spațiul lor aerian, situate în afara teritoriilor statelor membre, sunt considerate ca făcând parte din teritoriul vamal al Uniunii:
- (a) FRANȚA
- Teritoriul Monaco, astfel cum este definit prin Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 [Journal Officiel de la République Française (Jurnalul Oficial al Republicii Franceze) din 27 septembrie 1963, p. 8679];
- (b) CIPRU
- Teritoriul zonelor aflate sub suveranitate britanică Akrotiri și Dhekelia, astfel cum sunt definite în Tratatul de constituire a Republicii Cipru, semnat la Nicosia la 16 august 1960 [United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252].

Articolul 5

Definiții

În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

1. „autorități vamale” înseamnă administrațiile vamale ale statelor membre responsabile de aplicarea legislației vamale și orice alte autorități abilitate, prin legislația națională, să aplice anumite dispoziții vamale;
2. „legislație vamală” înseamnă ansamblul legislației format din toate elementele următoare:
 - (a) codul și dispozițiile de completare sau de punere în aplicare a acestuia adoptate la nivelul Uniunii sau la nivel național;
 - (b) Tariful vamal comun;
 - (c) dispozițiile privind instituirea unui sistem al Uniunii de scutire de la plata taxelor vamale;
 - (d) acordurile internaționale care conțin dispoziții vamale, în măsura în care acestea sunt aplicabile în Uniune;

3. „controale vamale” înseamnă acte specifice îndeplinite de autoritățile vamale în scopul asigurării respectării legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația, depozitarea și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și staționarea și circulația pe teritoriul vamal al Uniunii ale mărfurilor neunionale și ale mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală;
4. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieră de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Uniunii sau cu cea națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;
5. „operator economic” înseamnă o persoană care desfășoară, în cadrul activității sale profesionale, activități reglementate prin legislația vamală;
6. „reprezentant vamal” înseamnă o persoană desemnată de o altă persoană pentru a îndeplini acțiunile și formalitățile prevăzute în legislația vamală în relația acesteia cu autoritățile vamale;
7. „risc” înseamnă probabilitatea și impactul producerii, la intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația sau destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țările sau teritoriile situate în afara acestui teritoriu sau la staționarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor neunionale, a unui eveniment care:
 - (a) ar împiedica aplicarea corectă a măsurilor la nivelul Uniunii sau a celor naționale;
 - (b) ar compromite interesele financiare ale Uniunii sau ale statelor membre; sau
 - (c) ar constitui o amenințare pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori;
8. „formalități vamale” înseamnă ansamblul operațiunilor care trebuie îndeplinite de către o persoană și de către autoritățile vamale în vederea respectării legislației vamale;
9. „declarație sumară de intrare” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, că urmează să fie introduse mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii;
10. „declarație sumară de ieșire” înseamnă actul prin care o persoană informează autoritățile vamale, sub forma și în modalitatea prevăzute și într-un anumit termen, că urmează să fie scoase mărfuri de pe teritoriul vamal al Uniunii;
11. „declarație de depozitare temporară” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, faptul că mărfurile se află în depozit temporar;
12. „declarație vamală” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, menționând, dacă este cazul, procedura specifică care urmează să fie aplicată;
13. „declarație de reexport” înseamnă actul prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri neunionale, cu excepția celor aflate în zonă liberă sau în depozitare temporară, de pe teritoriul vamal al Uniunii;
14. „notificare de reexport” înseamnă actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică, sub forma și în modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri neunionale care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară în afara teritoriului vamal al Uniunii;
15. „declarant” înseamnă persoana care depune o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport în nume propriu sau persoana în numele căreia se depune declarația sau notificarea respectivă;
16. „regim vamal” înseamnă unul dintre regimurile următoare sub care pot fi plasate mărfurile în conformitate cu codul:
 - (a) punerea în liberă circulație;
 - (b) regimuri speciale;
 - (c) export;
17. „depozitare temporară” înseamnă situația mărfurilor neunionale depozitate temporar sub supraveghere vamală în intervalul dintre prezentarea acestora în vamă și plasarea lor sub un regim vamal sau reexportul lor;

18. „datorie vamală” înseamnă obligația unei persoane de a plăti cuantumul taxelor la import sau la export care se aplică unor mărfuri specifice în conformitate cu legislația vamală în vigoare;
19. „debitor” înseamnă orice persoană obligată la plata unei datorii vamale;
20. „taxe la import” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la importul de mărfuri;
21. „taxe la export” înseamnă taxele vamale care trebuie plătite la exportul de mărfuri;
22. „statut vamal” înseamnă statutul unor mărfuri ca fiind mărfuri unionale sau neunionale;
23. „mărfuri unionale” înseamnă mărfurile care aparțin uneia dintre următoarele categorii:
- (a) mărfuri produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii și care nu conțin mărfuri importate din țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii;
 - (b) mărfuri care intră pe teritoriul vamal al Uniunii provenind din țări sau teritorii care nu fac parte din acest teritoriu și care au fost puse în liberă circulație;
 - (c) mărfuri obținute sau produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fie exclusiv din mărfuri menționate la litera (b), fie din mărfuri menționate la literele (a) și (b);
24. „mărfuri neunionale” înseamnă mărfuri altele decât cele menționate la punctul 23 sau care și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale;
25. „gestionarea riscurilor” înseamnă determinarea sistematică a riscurilor, inclusiv cu ajutorul controalelor prin sondaj, și punerea în aplicare a tuturor măsurilor necesare pentru a limita expunerea la riscuri;
26. „acordarea liberului de vamă” înseamnă actul prin care autoritățile vamale pun mărfurile la dispoziție în scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;
27. „supravegherea vamală” înseamnă acțiunile întreprinse, în general, de autoritățile vamale pentru a asigura respectarea reglementărilor vamale și, când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală;
28. „rambursare” înseamnă restituirea unei sume reprezentând taxe la import sau la export care au fost plătite;
29. „remitere” înseamnă scutirea de la plata unei sume reprezentând taxe la import sau la export care nu au fost plătite;
30. „produse transformate” înseamnă mărfurile plasate sub un regim de perfecționare și care au fost supuse operațiunilor de perfecționare;
31. „persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă:
- (a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care are reședința obișnuită pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care are sediul social legal, sediul central sau un sediu permanent pe teritoriul vamal al Uniunii;
32. „sediul permanent” înseamnă un loc fix de activitate, unde atât resursele umane, cât și cele tehnice necesare sunt prezente în mod permanent și prin care se desfășoară, în totalitate sau în parte, operațiunile vamale ale unei persoane;
33. „prezentarea mărfurilor în vamă” înseamnă înștiințarea autorităților vamale asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și punerea mărfurilor la dispoziția acestora pentru a efectua controalele vamale;
34. „titularul mărfurilor” înseamnă persoana care este proprietarul mărfurilor sau care este titularul unui drept similar de dispoziție cu privire la acestea sau care are controlul fizic asupra lor;
35. „titularul regimului” înseamnă:
- (a) persoana care depune declarația vamală sau în numele căreia se depune declarația vamală respectivă; sau
 - (b) persoana căreia i-au fost transferate drepturile și obligațiile în privința regimului vamal;

36. „măsuri de politică comercială” înseamnă măsuri netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale comune, sub forma unor dispoziții ale Uniunii care reglementează comerțul internațional de mărfuri;
37. „operațiuni de perfecționare” înseamnă oricare dintre operațiunile următoare:
- (a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea sau adaptarea acestora la alte mărfuri;
 - (b) transformarea mărfurilor;
 - (c) distrugerea mărfurilor;
 - (d) repararea mărfurilor, inclusiv restaurarea și punerea acestora la punct;
 - (e) utilizarea mărfurilor care nu sunt incluse în produsele prelucrate, dar care permit sau facilitează obținerea acestor produse, chiar în cazul în care ele dispar complet sau parțial în cursul perfecționării (accessorii de producție);
38. „rata de randament” înseamnă cantitatea sau procentul de produse prelucrate obținute prin perfecționarea unei cantități determinate de mărfuri plasate sub un regim de perfecționare;
39. „decizie” înseamnă orice act administrativ emis de autoritățile vamale în domeniul legislației vamale care reglementează un anumit caz și având efecte juridice asupra uneia sau mai multor persoane în cauză;
40. „transportator” înseamnă:
- (a) în contextul intrării, persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor pe acest teritoriu. Cu toate acestea:
 - (i) în cazul transportului combinat, „transportator” înseamnă persoana care operează mijlocul de transport care, odată intrat pe teritoriul vamal al Uniunii, circulă în mod autonom ca mijloc de transport activ;
 - (ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii;
 - (b) în contextul ieșirii, persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor în afara acestui teritoriu. Cu toate acestea:
 - (i) în cazul transportului combinat, atunci când mijlocul activ de transport care părăsește teritoriul vamal al Uniunii transportă doar alte mijloace de transport care, după sosirea mijlocului activ de transport la destinație, vor circula în mod autonom ca mijloc de transport activ, „transportator” înseamnă persoana care va opera mijlocul de transport care va circula în mod autonom, odată ce mijlocul de transport care a părăsit teritoriul vamal al Uniunii va fi ajuns la destinație;
 - (ii) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii;
41. „comisioane de cumpărare” înseamnă o sumă plătită de un importator unui agent pentru serviciul de a-l reprezenta în cumpărarea mărfurilor care sunt evaluate.

CAPITOLUL 2

Drepturile și obligațiile persoanelor în ceea ce privește legislația vamală

Secțiunea 1

Furnizarea de informații

Articolul 6

Modalități de schimb și de stocare a informațiilor și cerințe comune privind datele

- (1) Toate schimburile de informații, precum declarațiile, cererile sau deciziile, între autoritățile vamale și între operatorii economici și autoritățile vamale, precum și stocarea acestor informații, în conformitate cu legislația vamală, se efectuează prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor.
- (2) Cerințele comune privind datele se elaborează în scopul schimbului și al stocării informațiilor menționate la alineatul (1).
- (3) Se pot utiliza alte mijloace pentru schimbul și stocarea informațiilor decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor menționate la alineatul (1), după cum urmează:

(a) în mod permanent, atunci când acest lucru este justificat corespunzător de tipul de trafic sau când utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor nu este adecvată pentru formalitățile vamale în cauză;

(b) în mod temporar, în cazul unei avarii temporare a sistemelor informatice ale autorităților vamale sau ale operatorilor economici;

(4) Prin derogare de la alineatul (1), Comisia poate adopta în cazuri excepționale decizii pentru a autoriza unul sau mai multe dintre statele membre să utilizeze alte mijloace pentru schimbul și stocarea informațiilor decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

O astfel de decizie privind o derogare se justifică prin situația specifică a statului membru care solicită derogarea și se acordă pentru o perioadă specifică. Derogarea se revizuieste periodic și poate fi prelungită cu noi perioade specifice la solicitarea statului membru căreia îi este adresată. Se revocă atunci când nu se mai justifică.

Derogarea nu afectează schimbul de informații între statul membru căreia îi este adresată și alte state membre și nici schimbul și stocarea de informații în alte state membre în scopul aplicării legislației vamale.

Articolul 7

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu Articolul 284, pentru a stabili următoarele:

(a) cerințele privind datele comune menționate la articolul 6 alineatul (2), ținând seama de necesitatea de a îndeplini formalitățile vamale prevăzute în legislația vamală și de natura și scopul schimbului și stocării de informații, menționate la articolul 6 alineatul (1);

(b) cazurile specifice în care mijloacele de schimb și de stocare a informațiilor, altele decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, pot fi utilizate în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) litera (a);

(c) tipul informațiilor și al datelor care trebuie cuprinse în evidențele menționate la articolele 148 alineatul (4) și 214 alineatul (1).

Articolul 8

Conferirea competențelor de executare

(1) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare:

(a) atunci când este necesar, formatul și codul cerințelor privind datele comune menționate la articolul 6 alineatul (2);

(b) norme de procedură privind schimbul și stocarea informațiilor care se pot efectua prin alte mijloace decât prin tehnicile electronice de prelucrare a datelor menționate la articolul 6 alineatul (3).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

(2) Comisia adoptă deciziile cu privire la derogări menționate la articolul 6 alineatul (4), prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 285 alineatul (2).

Articolul 9

Înregistrare

(1) Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabiliți.

(2) În anumite cazuri, operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care depun pentru prima dată o declarație sau o cerere pentru obținerea unei decizii.

(3) Persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze la autoritățile vamale, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

În cazul în care persoanele menționate la primul paragraf sunt obligate să se înregistreze, se aplică următoarele:

(a) atunci când sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care sunt stabilite;

(b) atunci când nu sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii, se înregistrează la autoritățile vamale care răspund de locul în care depun pentru prima dată o declarație sau o cerere pentru obținerea unei decizii.

(4) În anumite cazuri, autoritățile vamale invalidează înregistrarea.

Articolul 10

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) cazurile menționate la articolul 9 alineatul (2), în care operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii au obligația să se înregistreze la autoritățile vamale;

(b) cazurile menționate la articolul 9 alineatul (3) primul paragraf, în care persoanele, altele decât operatorii economici, au obligația să se înregistreze la autoritățile vamale;

(c) cazurile menționate la articolul 9 alineatul (4) în care autoritățile vamale invalidează o înregistrare.

Articolul 11

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, autoritatea vamală responsabilă de înregistrarea menționată la articolul 9.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 12

Comunicarea informațiilor și protecția datelor

(1) Toate informațiile de natură confidențială sau furnizate cu titlu confidențial, obținute de autoritățile vamale în cadrul îndeplinirii sarcinilor lor, intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional. Aceste informații nu se divulgă de către autoritățile competente, cu excepția cazurilor menționate la articolul 47 alineatul (2), decât cu permisiunea expresă a persoanei sau a autorității care le-a furnizat.

Cu toate acestea, astfel de informații pot fi divulgate fără permisiune în cazul în care autoritățile vamale sunt obligate sau autorizate în acest sens, în conformitate cu reglementările în vigoare, în special în ceea ce privește protecția datelor, sau în legătură cu procedurile judiciare.

(2) Informațiile confidențiale menționate la alineatul (1) pot fi comunicate autorităților vamale și altor autorități competente din țări sau de pe teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii în scopul cooperării vamale cu țările sau teritoriile respective în cadrul unui acord internațional sau al legislației Uniunii în domeniul politicii comerciale comune.

(3) Orice divulgare sau comunicare de informații, după cum se menționează la alineatele (1) și (2) asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu respectarea deplină a dispozițiilor în vigoare privind protecția datelor.

Articolul 13

Schimbul de informații suplimentare între autoritățile vamale și operatorii economici

(1) Autoritățile vamale și operatorii economici pot schimba orice informații care nu sunt în mod expres prevăzute de legislația vamală, în special în scopul cooperării reciproce în vederea identificării și combaterii riscurilor. Acest schimb se poate realiza în cadrul unui acord scris și poate include accesarea sistemelor informatice ale operatorilor economici de către autoritățile vamale.

(2) Orice informație furnizată de către o parte celeilalte părți în cadrul cooperării menționate la alineatul (1) este confidențială, dacă cele două părți nu convin altfel.

Articolul 14

Furnizarea de informații de către autoritățile vamale

(1) Orice persoană poate solicita autorităților vamale informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată în cazul în care nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere în mod efectiv.

(2) Autoritățile vamale mențin un dialog regulat cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional de mărfuri. Acestea promovează transparența punând la dispoziție, gratuit, în măsura posibilului, și prin intermediul internetului, legislația vamală, deciziile administrative generale și formularele de cerere.

Articolul 15

Furnizarea de informații autorităților vamale

(1) Orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controalele vamale furnizează autorităților vamale, la cererea acestora și în termenul fixat, toate documentele și a informațiile solicitate, într-o formă adecvată, și întreaga asistență necesară pentru îndeplinirea formalităților sau efectuarea controalelor.

(2) La depunerea unei declarații vamale, a unei declarații de depozitare temporară, a unei declarații sumare de intrare sau de ieșire, a unei declarații de reexport sau a unei notificări de reexport de către o persoană la autoritățile vamale sau la depunerea unei cereri pentru obținerea unei autorizări sau pentru obținerea oricărei alte decizii, persoana în cauză răspunde în ansamblu de:

- (a) corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în această declarație, notificare sau cerere;
- (b) autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea oricărui document justificativ al declarației, al notificării sau al cererii;
- (c) dacă este cazul, respectarea tuturor obligațiilor referitoare la plasarea mărfurilor respective sub regimul vamal în cauză sau la executarea operațiunilor autorizate.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, furnizării sub orice altă formă a oricărei informații solicitate de către autoritățile vamale sau comunicate acestora din urmă.

În cazul în care depunerea declarației sau a notificării, prezentarea cererii sau furnizarea informațiilor se realizează de către un reprezentant vamal al persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 18, reprezentantul vamal se află și el sub incidența obligațiilor prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat.

Articolul 16

Sistemele electronice

(1) Statele membre cooperează cu Comisia pentru a dezvolta, întreține și utiliza sisteme electronice destinate schimbului de informații între autoritățile vamale și cu Comisia și stocării unor astfel de informații, în conformitate cu codul.

(2) Statelor membre cărora le-a fost acordată o derogare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) nu li se solicită să dezvolte, să întrețină sau să utilizeze, în limitele derogării respective, sistemele electronice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 17

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice menționate la articolul 16 alineatul (1).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Reprezentarea în vamă

Articolul 18

Reprezentantul vamal

(1) Orice persoană poate desemna un reprezentant vamal.

Această reprezentare poate fi directă, caz în care reprezentantul vamal acționează în numele și pe seama unei alte persoane, sau indirectă, caz în care reprezentantul vamal acționează în nume propriu, dar pe seama unei alte persoane.

(2) Reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

Cu excepția unor prevederi contrare, se face derogare de la această cerință atunci când reprezentantul vamal acționează în numele unor persoane care nu au obligația de a fi stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația Uniunii, condițiile în care un reprezentant vamal poate furniza servicii în statul membru în care este stabilit. Cu toate acestea, fără a aduce atingere aplicării unor criterii mai puțin stricte de către statul membru în cauză, un reprezentant vamal care îndeplinește criteriile stabilite la articolul 39 literele (a) - (d) are dreptul să presteze astfel de servicii într-un alt stat membru decât cel în care este stabilit.

(4) Statele membre pot aplica condițiile stabilite în conformitate cu prima teză a alineatului (3) în legătură cu reprezentanții vamali care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 19

Împuternicirea

(1) În raporturile cu autoritățile vamale, reprezentantul vamal declară că acționează pentru persoana reprezentată și precizează dacă este vorba de o reprezentare directă sau indirectă.

În cazul persoanelor care nu declară că acționează în calitate de reprezentant vamal sau care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal, fără a fi împuternicite în acest sens, se consideră că acționează în nume propriu și pe seama lor.

(2) Autoritățile vamale pot cere persoanelor care declară că acționează în calitate de reprezentant vamal să facă dovada împuternicirii lor de către persoana pe care o reprezintă.

În anumite cazuri, autoritățile vamale nu solicită furnizarea acestei dovezi.

(3) Autoritățile vamale nu solicită unei persoane care acționează în calitate de reprezentant vamal și îndeplinește acte și formalități în mod regulat să facă de fiecare dată dovada împuternicirii, cu condiția ca o astfel de persoană să fie în măsură să prezinte dovada respectivă la cererea autorităților vamale.

Articolul 20

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) cazurile în care nu se aplică derogarea menționată la articolul 18 alineatul (2) paragraful al doilea;

(b) cazurile în care nu se solicită de către autoritățile vamale dovada împuternicirii menționată la articolul 19 alineatul (2) primul paragraf.

Articolul 21

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea dovezilor menționate la articolul 18 alineatul (3).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 3

Decizii privind aplicarea legislației vamale

Articolul 22

Decizii luate în urma depunerii unei cereri

(1) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru obținerea unei decizii privind aplicarea legislației vamale, aceasta furnizează toate informațiile necesare autorităților vamale competente în scopul luării deciziei respective.

O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.

Cu excepția cazului în care se dispune altfel, autoritatea vamală competentă este cea din locul în care contabilitatea principală în scopuri vamale a solicitantului este ținută sau disponibilă și în care urmează a fi desfășurate cel puțin o parte dintre activitățile care fac obiectul deciziei.

(2) Autoritățile vamale verifică, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile de la primirea cererii pentru obținerea unei decizii, dacă sunt întrunite condițiile pentru acceptarea cererii respective.

În cazul în care autoritățile vamale stabilesc că cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, acestea comunică solicitantului faptul că cererea a fost acceptată, în termenul menționat la primul paragraf.

(3) Autoritatea vamală competentă ia decizia menționată la alineatul (1) și notifică solicitantului fără întârziere și cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, acestea aduc acest fapt la cunoștința solicitantului înainte de expirarea termenului respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și indicând noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea unei decizii. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile.

Fără a aduce atingere celui de al doilea paragraf, autoritățile vamale pot prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate autorităților vamale, care iau o hotărâre cu privire la prelungire.

(4) Decizia produce efecte de la data la care este primită de către solicitant sau la care se consideră că a fost primită, cu excepția cazului în care dispozițiile deciziei sau legislația vamală prevăd altfel. Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 45 alineatul (2), deciziile adoptate sunt executorii de către autoritățile vamale începând cu acea dată.

(5) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în legislația vamală, decizia este valabilă pe termen nelimitat.

(6) Înainte de luarea unei decizii care ar avea consecințe nefavorabile pentru solicitant, autoritățile vamale comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen determinat de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit. La expirarea termenului respectiv, solicitantul este informat, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizie.

Primul paragraf nu se aplică în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care se referă la o decizie menționată la articolul 33 alineatul (1);
- (b) în cazul refuzului de a beneficia de un contingent tarifar atunci când este atinsă limita prevăzută a volumul contingentelor tarifare, în conformitate cu articolul 56 alineatul (4) primul paragraf;
- (c) în cazul în care natura sau nivelul unei amenințări pentru securitatea și siguranța Uniunii și a rezidenților acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori impun acest lucru;
- (d) în cazul în care decizia urmărește asigurarea punerii în aplicare a unei alte decizii în cazul căreia s-a aplicat primul paragraf, fără a se aduce atingere legislației statului membru în cauză;
- (e) în cazul în care ar aduce atingere anchetelor inițiate în scopul combaterii fraudei;
- (f) în alte cazuri specifice.

(7) În orice decizie care are consecințe nefavorabile pentru solicitant se specifică motivele pe care se întemeiază aceasta și se menționează calea de atac prevăzută la articolul 44.

Articolul 23

Gestionarea deciziilor luate în urma depunerii unei cereri

- (1) Titularul deciziei respectă obligațiile care decurg din decizie.
- (2) Titularul deciziei informează fără întârziere autoritățile vamale cu privire la orice factor intervenit după luarea deciziei, care îi poate influența menținerea sau conținutul.
- (3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alte domenii, care precizează cazurile în care deciziile sunt lovite de nulitate

relativă sau de nulitate absolută, autoritățile vamale care au luat o decizie o pot anula, modifica sau revoca în orice moment, în cazul în care aceasta nu este conformă cu legislația vamală.

(4) În anumite cazuri, autoritățile vamale efectuează următoarele acțiuni:

- (a) reevaluarea unei decizii;
- (b) suspendarea unei decizii care nu trebuie anulată, revocată sau modificată.
- (5) Autoritățile vamale monitorizează condițiile și criteriile care trebuie îndeplinite de titularul unei decizii. Acestea monitorizează de asemenea respectarea obligațiilor care decurg din decizia respectivă. În cazul în care titularul deciziei este stabilit de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

Articolul 24

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) excepțiile de la articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf;
- (b) condițiile pentru acceptarea cererii, menționate la articolul 22 alineatul (2);
- (c) termenul pentru luarea unei decizii specifice, inclusiv eventuala prelungire a termenului respectiv, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3);
- (d) cazurile, menționate la articolul 22 alineatul (4), în care decizia produce efecte de la o dată diferită de data la care este primită sau la care se consideră că a fost primită de solicitant;
- (e) cazurile, menționate la articolul 22 alineatul (5), în care o decizie nu este valabilă pe termen nelimitat;
- (f) durata termenului menționat la articolul 22 alineatul (6) primul paragraf;
- (g) cazurile specifice menționate la articolul 22 alineatul (6) litera (f) paragraful al doilea, atunci când solicitantului nu i se oferă nicio posibilitate de a-și exprima punctul de vedere;

(h) cazurile și normele pentru reevaluarea și suspendarea deciziilor, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4);

Articolul 25

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

- (a) depunerea și acceptarea cererii pentru obținerea unei decizii, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatele (1) și (2);
- (b) luarea deciziei menționate la articolul 22, inclusiv, după caz, consultarea statului membru în cauză;
- (c) monitorizarea unei decizii, în conformitate cu articolul 23 alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 26

Valabilitatea deciziilor la nivelul Uniunii

Cu excepția cazului în care efectul unei decizii este limitat la unul sau la mai multe state membre, deciziile referitoare la aplicarea legislației vamale sunt aplicabile pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 27

Anularea deciziilor favorabile

- (1) Autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă titularului deciziei în cazul în care toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:
 - (a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
 - (b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete;
 - (c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost exacte și complete.
- (2) Anularea deciziei se comunică titularului deciziei.

(3) Anularea produce efecte de la data la care decizia inițială a produs efecte, cu excepția cazului în care se specifică altfel în decizie în conformitate cu legislația vamală.

Articolul 28

Revocarea și modificarea deciziilor favorabile

- (1) O decizie favorabilă se revocă sau se modifică dacă, în alte cazuri decât cele menționate la articolul 27:
 - (a) una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea acesteia nu erau sau nu mai sunt îndeplinite; sau
 - (b) titularul deciziei solicită acest lucru.
- (2) Dacă nu se prevede altfel, o decizie favorabilă care se adresează mai multor persoane nu poate fi revocată decât în privința acelei persoane care nu se conformează obligațiilor care îi revin prin această decizie.
- (3) Revocarea sau modificarea deciziei se comunică titularului deciziei.
- (4) Articolul 22 alineatul (4) se aplică în caz de revocare sau de modificare a deciziei.

Cu toate acestea, în cazuri excepționale în care interesele legitime ale destinatarului deciziei o cer, autoritățile vamale pot amâna cu maximum un an data la care revocarea sau modificarea produce efecte. Data respectivă se precizează în decizia de revocare sau de modificare.

Articolul 29

Decizii luate fără o cerere prealabilă

Cu excepția cazului în care o autoritate vamală acționează în calitate de autoritate judiciară, articolul 22 alineatele (4), (5), (6) și (7), articolul 23 alineatul (3) și articolele 26, 27 și 28 se aplică și deciziilor luate de autoritățile vamale fără depunerea unei cereri prealabile de către persoana interesată.

Articolul 30

Limitele aplicabile deciziilor privind mărfurile plasate sub un regim vamal sau depozitate temporar

Cu excepția cazului în care persoana vizată solicită acest lucru, revocarea, modificarea sau suspendarea unei decizii favorabile nu afectează mărfurile care, la momentul în care revocarea, modificarea sau suspendarea produce efecte, au fost deja plasate și se află încă sub un regim vamal sau sunt depozitate temporar în temeiul deciziei revocate, modificate sau suspendate.

*Articolul 31***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile, menționate la articolul 28 alineatul (2), în care o decizie favorabilă adresată mai multor persoane poate fi revocată și în ceea ce privește alte persoane decât persoana care nu își îndeplinește o obligație impusă în temeiul deciziei respective;
- (b) cazurile excepționale în care autoritățile vamale pot amâna data la care revocarea sau modificarea produce efecte, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4) paragraful al doilea.

*Articolul 32***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziilor favorabile.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*Articolul 33***Decizii cu privire la informațiile obligatorii**

(1) Autoritățile vamale iau, în baza unei cereri, decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii (decizii ITO) sau decizii referitoare la informațiile obligatorii în materie de origine (decizii IOO).

O astfel de cerere nu se acceptă în oricare dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care cererea este depusă sau a fost deja depusă, la același sau la alt birou vamal, de către titularul deciziei sau pe seama acestuia, pentru aceleași mărfuri și, în ceea ce privește deciziile IOO, în aceleași circumstanțe care au condus la atribuirea originii;
- (b) în cazul în care cererea nu are legătură cu utilizarea deciziei ITO sau IOO sau cu utilizarea unui regim vamal.

(2) Deciziile ITO și IOO sunt obligatorii, numai în ceea ce privește clasificarea tarifară sau determinarea originii mărfurilor;

(a) pentru autoritățile vamale față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;

(b) pentru titularul deciziei față de autoritățile vamale, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.

(3) Deciziile ITO și IOO sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

(4) Pentru punerea în aplicare a unei decizii ITO sau IOO în cadrul unui regim vamal, titularul deciziei este în măsură să dovedească:

(a) în cazul unei decizii ITO, că mărfurile declarate corespund în toate privințele cu cele descrise în decizie;

(b) în cazul unei decizii IOO, că mărfurile în cauză și circumstanțele care au condus la atribuirea originii corespund în toate privințele cu mărfurile și circumstanțele descrise în decizie.

*Articolul 34***Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii**

(1) Valabilitatea unei decizii ITO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 33 alineatul (3) atunci când nu mai este conformă cu dispozițiile de drept, ca urmare a oricăreia dintre următoarele situații:

(a) adoptarea unei modificări la nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b);

(b) adoptarea măsurilor menționate la articolul 57 alineatul (4);

cu efect de la data aplicării modificării sau măsurilor respective.

(2) Valabilitatea unei decizii IOO încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 33 alineatul (3) în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care un regulament este adoptat sau un acord este încheiat de către Uniune și devine aplicabil în Uniune, iar decizia IOO nu mai este conformă dispozițiilor de drept prevăzute în acesta, cu efect de la data aplicării regulamentului sau acordului respectiv;

- (b) în cazul în care nu mai este compatibilă cu Acordul privind regulile de origine instituit în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) sau cu notele explicative sau cu un aviz privind originea adoptat pentru interpretarea acestui acord, cu efect de la data publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (3) Valabilitatea deciziilor ITO și IOO nu încetează cu efect retroactiv.
- (4) Prin derogare de la articolul 23 alineatul (3) și articolul 27, deciziile ITO și IOO sunt anulate în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de către solicitant.
- (5) Deciziile ITO și IOO se revocă în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) și cu articolul 28. Cu toate acestea, astfel de decizii nu se revocă la cererea titularului deciziei.
- (6) Deciziile ITO și IOO nu pot fi modificate.
- (7) Autoritățile vamale revocă deciziile ITO:
- (a) în cazul în care nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (a) și (b) decurgând din oricare dintre următoarele situații:
- (i) notele explicative menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, cu efect de la data publicării acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
- (ii) o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
- (iii) deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclurii Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării comunicării Comisiei în seria „C” a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*; sau
- (b) în alte cazuri specifice.
- (8) Deciziile IOO sunt revocate:
- (a) în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu efect de la data publicării dispozitivului hotărârii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; sau
- (b) în alte cazuri specifice.
- (9) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (b) sau alineatele (2), (7) sau (8), o decizie ITO sau IOO mai poate fi utilizată pentru contracte ferme și definitive bazate pe decizia respectivă și încheiate înainte de încetarea valabilității sau de revocare. Această utilizare prelungită nu se aplică în cazul adoptării unei decizii IOO pentru mărfuri destinate exportului.
- Utilizarea prelungită menționată la primul paragraf nu depășește șase luni de la data la care decizia ITO sau IOO încetează să fie valabilă sau este revocată. Cu toate acestea, o măsură menționată la articolul 57 alineatul (4) sau la articolul 67 poate exclude respectiva utilizare prelungită sau poate prevedea o perioadă mai scurtă. În cazul produselor pentru care se depune un certificat de import sau de export în timpul desfășurării formalităților vamale, perioada de șase luni se înlocuiește cu perioada de valabilitate a certificatului.
- Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii ITO sau IOO, destinatarul deciziei respective depune o cerere către autoritatea vamală care a luat decizia, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau la care este revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită și statul membru sau statele membre în care mărfurile vor fi vămuite în timpul perioadei de utilizare prelungită. Autoritatea vamală respectivă ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului, fără întârziere și în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.
- (10) Comisia notifică autoritățile vamale în cazul în care:
- (a) este suspendată luarea deciziilor ITO sau IOO pentru mărfuri în cazul cărora nu este asigurată clasificarea tarifară uniformă și corectă sau stabilirea uniformă și corectă a originii;
- (b) este retrasă suspendarea menționată la litera (a).
- (11) Comisia poate adopta decizii prin care să impună statelor membre să revoce decizii ITO sau IOO pentru a asigura o clasificare tarifară uniformă și corectă, respectiv stabilirea uniformă și corectă a originii mărfurilor.

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

*Articolul 35***Decizii referitoare la informațiile obligatorii privind alți factori**

În anumite cazuri, autoritățile vamale iau, în baza unor cereri, decizii referitoare la informațiile obligatorii privind alți factori menționați în titlul II, pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri legate de comerțul cu mărfuri.

*Articolul 36***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile specifice menționate la articolul 34 alineatul (7) litera (b) și alineatul (8) litera (b), în care deciziile ITO și IOO sunt revocate;
- (b) cazurile menționate la articolul 35, în care deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt luate cu privire la alți factori pe baza cărora se aplică taxele la import sau la export și alte măsuri legate de comerțul cu mărfuri.

*Articolul 37***Conferirea competențelor de executare**

- (1) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură:
 - (a) pentru utilizarea unei decizii ITO sau IOO după încetarea valabilității sau după revocare, în conformitate cu articolul 34 alineatul (9);
 - (b) conform cărora Comisia notifică autoritățile vamale în conformitate cu articolul 34 alineatul (10) literele (a) și (b);
 - (c) pentru utilizarea deciziilor menționate la articolul 35 și determinate în conformitate cu articolul 36 litera (b) după încetarea valabilității acestora;
 - (d) pentru suspendarea deciziilor menționate la articolul 35 și determinate în conformitate cu articolul 36 litera (b) și pentru notificarea suspendării sau a retragerii suspendării autorităților vamale.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

(2) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, deciziile prin care solicită statelor membre să revoce:

- (a) deciziile menționate la articolul 34 alineatul (11);
- (b) deciziile menționate la articolul 35 și determinate în conformitate cu articolul 36 litera (b).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 285 alineatul (2).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

Secțiunea 4

Operatorul economic autorizat*Articolul 38***Cererea și autorizarea**

(1) Orice operator economic stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii și care îndeplinește criteriile enunțate la articolul 39 poate să depună o cerere pentru a obține statutul de operator economic autorizat.

Acest statut este acordat de către autoritățile vamale, după o consultare cu alte autorități competente, dacă este necesar, și face obiectul monitorizării.

- (2) Statutul de operator economic autorizat cuprinde următoarele tipuri de autorizări:
 - (a) cea de operator economic autorizat pentru simplificări vamale, care permite titularului să beneficieze de anumite simplificări în conformitate cu legislația vamală; sau
 - (b) cea de operator economic autorizat pentru securitate și siguranță, care conferă titularului dreptul la facilități în materie de securitate și siguranță.
- (3) Ambele tipuri de autorizații menționate la alineatul (2) pot fi deținute în același timp.

(4) Statutul de operator economic autorizat este recunoscut de autoritățile vamale din toate statele membre, sub rezerva articolelor 39, 40 și 41.

(5) Autoritățile vamale, pe baza recunoașterii statutului de operator economic autorizat pentru simplificările vamale și cu condiția ca cerințele privind un anumit tip de simplificare prevăzută în legislația vamală să fie îndeplinite, autorizează operatorul să beneficieze de această simplificare. Autoritățile vamale nu reexaminează criteriile care au fost deja examinate cu ocazia acordării statutului de operator economic autorizat.

(6) Operatorul economic autorizat menționat la alineatul (2) beneficiază de un tratament favorabil față de alți operatori economici în ceea ce privește controalele vamale în funcție de tipul de autorizație acordată, inclusiv de reducerea numărului controalelor fizice și documentare.

(7) Autoritățile vamale acordă avantaje care decurg din statutul de operator economic autorizat persoanelor stabilite în țări sau pe teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, care îndeplinesc condițiile și respectă obligațiile definite în legislația relevantă a țărilor sau a teritoriilor respective, în măsura în care aceste condiții și obligații sunt recunoscute de Uniune ca fiind echivalente celor impuse operatorilor economici autorizați stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii. Această acordare de avantaje se bazează pe principiul reciprocității, cu excepția unei decizii contrare a Uniunii, și se sprijină pe un acord internațional sau pe legislația Uniunii în domeniul politicii comerciale comune.

Articolul 39

Acordarea statutului

Criteriile pentru acordarea statutului de operator economic autorizat sunt următoarele:

- (a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate a legislației vamale și a dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;
- (b) dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;
- (c) solvabilitate financiară, care se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;
- (d) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a), standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată; și

(e) în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (b), standardele de securitate și siguranță corespunzătoare, care se consideră a fi îndeplinite atunci când solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniile integrității fizice și controlului accesului, proceselor logistice și manipulării anumitor tipuri de mărfuri, personalului și identificării partenerilor săi comerciali.

Articolul 40

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284, pentru a stabili:

- (a) simplificările menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (a);
- (b) facilitățile menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (b);
- (c) tratamentul favorabil menționat la articolul 38 alineatul (6).

Articolul 41

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile pentru aplicarea criteriilor menționate la articolul 39.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 5

Sancțiuni

Articolul 42

Aplicarea sancțiunilor

- (1) Fiecare stat membru prevede sancțiuni în caz de încălcare a legislației vamale. Aceste sancțiuni sunt efective, proporționate și cu efect de descurajare.
- (2) În cazul în care se aplică sancțiuni administrative, acestea pot lua, inter alia, una sau ambele forme de mai jos:
 - (a) o sancțiune pecuniară aplicată de autoritățile vamale, inclusiv o tranzacție aplicată în locul unei sancțiuni penale, dacă este cazul;

(b) revocarea, suspendarea sau modificarea oricărei autorizații deținute de persoana în cauză.

(3) Statele membre informează Comisia, în termen de 180 de zile de la data aplicării prezentului articol, determinată în conformitate cu articolul 288 alineatul (2), asupra dispozițiilor naționale în vigoare, astfel cum se prevede la alineatul (1) din prezentul articol, și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară care afectează dispozițiile respective.

Secțiunea 6

Căi de atac

Articolul 43

Decizii luate de autoritatea judiciară

Articolele 44 și 45 nu se aplică căilor de atac introduse în vederea anulării, revocării sau modificării unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale, luată de o autoritate judiciară sau de autoritățile vamale în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale.

Articolul 44

Dreptul la o cale de atac

(1) Orice persoană are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva deciziilor privind aplicarea legislației vamale, luate de autoritățile vamale și care o privesc direct și individual.

Orice persoană care a depus o cerere pentru a obține o decizie a autorităților vamale, dar care nu a obținut o decizie privind cererea respectivă în termenul prevăzut la articolul 22 alineatul (3), are de asemenea dreptul de a exercita o cale de atac.

(2) Dreptul la o cale de atac poate fi exercitat în cel puțin două etape:

(a) în prima etapă, în fața autorităților vamale sau a unei autorități judiciare sau a unui alt organism desemnat în acest scop de către statele membre;

(b) în etapa următoare, în fața unei instanțe superioare independente care poate fi o autoritate judiciară sau un organism specializat echivalent, conform dispozițiilor în vigoare în statele membre.

(3) Calea de atac se exercită în statul membru în care decizia a fost luată sau solicitată.

(4) Statele membre asigură faptul că procedura de atac permite confirmarea sau rectificarea rapidă a deciziilor luate de către autoritățile vamale.

Articolul 45

Suspendarea executării

(1) Exercițarea unei căi de atac nu are efect suspensiv de executare asupra deciziei contestate.

(2) Cu toate acestea, autoritățile vamale suspendă total sau parțial executarea unei astfel de decizii în cazul în care au motive întemeiate de îndoială în privința conformității deciziei contestate cu legislația vamală sau consideră că un prejudiciu ireparabil se poate produce la adresa persoanei în cauză.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), în măsura în care o decizie contestată are ca efect aplicarea de taxe la import sau la export, suspendarea executării acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.

Secțiunea 7

Controlul mărfurilor

Articolul 46

Gestionarea riscurilor și controalele vamale

(1) Autoritățile vamale pot efectua orice control vamal pe care îl consideră necesar.

Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de eșantioane, verificarea corectitudinii și a caracterului complet ale informațiilor furnizate într-o declarație sau o notificare, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, examinarea contabilității operatorilor economici și a altor registre, controlul mijloacelor de transport, inspecția bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare.

(2) Controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, la nivelul Uniunii și, în măsura în care este posibil, la nivel internațional.

(3) Controalele vamale se efectuează într-un cadru comun de gestionare a riscurilor, bazat pe schimbul de informații privind riscurile și al rezultatelor analizei de risc între administrațiile vamale și care stabilește criteriile și standarde comune privind riscurile, măsuri de control și domenii de control prioritare comune.

Controalele bazate pe aceste informații și criterii se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alineatul (1) sau cu alte dispoziții în vigoare.

(4) Autoritățile vamale recurg la gestionarea riscurilor pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor supuse controlului vamal sau supravegherii vamale și pentru a stabili dacă mărfurile vor fi supuse unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, locul în care se vor efectua aceste controale.

Gestionarea riscurilor trebuie să includă activități precum colectarea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, stabilirea și luarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a acestui proces și a rezultatelor obținute, pe baza surselor și a strategiilor internaționale, ale Uniunii și a celor naționale.

(5) Autoritățile vamale fac schimb de informații privind riscurile și de rezultate ale analizelor de risc în următoarele situații:

(a) autoritatea vamală estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal și rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau

(b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar autoritatea vamală implicată consideră că probabilitatea producerii lui prezintă un risc ridicat în alt loc din Uniune.

(6) La stabilirea criteriilor și a standardelor comune de risc, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare menționate la alineatul (3), se ține cont de toate elementele următoarele:

(a) proporționalitatea în raport cu riscul;

(b) urgența necesității aplicării controalelor;

(c) impactul probabil asupra fluxurilor comerciale, asupra fiecărui stat membru și asupra resurselor pentru control.

(7) Criteriile și standardele de risc comune menționate la articolul 3 cuprind toate elementele următoare:

(a) o descriere a riscurilor;

(b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;

(c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;

(d) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).

(8) Domeniile de control prioritare trebuie să acopere anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau operatori economici care fac obiectul unor niveluri ridicate de analiză de risc și de controale vamale într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de autoritățile vamale.

Articolul 47

Cooperarea între autorități

(1) În cazul în care anumite mărfuri fac obiectul altor controale decât cele vamale, efectuate de către autorități competente altele decât cele vamale, acestea din urmă, în strânsă cooperare cu celelalte autorități în cauză, fac eforturi astfel încât, în măsura posibilului, să efectueze aceste controale în același timp și loc cu controalele vamale („ghișeu unic”), autoritățile vamale având un rol de coordonare în realizarea acestui lucru.

(2) În cadrul controalelor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile vamale și alte autorități competente pot, dacă este necesar, pentru a reduce la minimum riscurile și a lupta împotriva fraudelor, să facă schimb, atât între ele, cât și cu Comisia, de date primite în legătură cu intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația, depozitarea și destinația finală a mărfurilor, inclusiv traficul poștal, care circulă între teritoriul vamal al Uniunii și țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, precum și în legătură cu prezența și circulația pe teritoriul vamal al Uniunii ale mărfurilor neunionale și ale celor plasate sub regimul de destinație finală și, de asemenea, referitoare la rezultatele controalelor efectuate. Autoritățile vamale și Comisia pot, de asemenea, să schimbe aceste date în scopul asigurării unei aplicări uniforme a legislației vamale.

Articolul 48

Controlul ulterior

În scopul controalelor vamale, autoritățile vamale pot verifica corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate într-o declarație vamală, o declarație de depozitare temporară, o declarație sumară de intrare, o declarație sumară de ieșire, o declarație de reexport sau o notificare de reexport, precum și existența, autenticitatea, corectitudinea și valabilitatea documentelor justificative și pot examina contabilitatea declarantului și alte evidențe referitoare la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri după acordarea liberului de vamă. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze eșantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.

Astfel de controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.

Articolul 49

Zboruri și traversări maritime în interiorul Uniunii

(1) Controalele și formalitățile vamale se aplică bagajelor de mână și de cală ale persoanelor care efectuează fie un zbor în interiorul Uniunii, fie o traversare maritimă în interiorul Uniunii, numai în cazul în care aceste controale sau formalități sunt prevăzute de legislația vamală.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere următoarelor:

- (a) controalele de securitate și siguranță;
- (b) controalele legate de prohibiții sau restricții.

Articolul 50

Conferirea competențelor de executare

(1) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor vamale, inclusiv a schimbului de informații în materie de risc și rezultatul analizei de risc, a criteriilor și standardelor comune de risc, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare menționate la articolul 46 alineatul (3).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu astfel de măsuri, există motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a actualiza rapid cadrul comun de gestionare a riscurilor și de a adapta, în funcție de evoluția riscurilor, schimbul de informații în materie de risc și de analize de risc, criteriile și standardele comune de risc, măsurile de control și domeniile de control prioritare, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 285 alineatul (5).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

(2) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, porturile sau aeroporturile în care, în conformitate cu articolul 49, se aplică controalele și formalitățile vamale în ceea ce privește:

- (a) bagajele de mână și bagajele de cală ale persoanelor care:
 - (i) efectuează o cursă aeriană la bordul unei aeronave venind dintr-un aeroport din afara Uniunii și care, după o escală într-un aeroport din Uniune, își continuă cursa spre un alt aeroport din Uniune;
 - (ii) efectuează un zbor la bordul unei aeronave făcând escală într-un aeroport din Uniune înainte de a-și continua cursa spre un aeroport din afara Uniunii;

(iii) utilizează un serviciu maritim furnizat de aceeași navă și care comportă itinerarii succesive cu punctul de plecare, de escală sau de destinație într-un port din afara Uniunii;

(iv) se află la bordul unei nave de agrement sau a unei aeronave de turism sau de afaceri;

(b) bagajele de mână și bagajele de cală care:

- (i) sosesc într-un aeroport din Uniune la bordul unei aeronave provenind dintr-un aeroport din afara Uniunii și sunt transbordate în acest aeroport din Uniune pe o altă aeronavă care efectuează o cursă aeriană în interiorul Uniunii;
- (ii) sunt imbarcate într-un aeroport din Uniune pe o aeronavă care efectuează o cursă în interiorul Uniunii cu scopul de a fi transbordate într-un alt aeroport din Uniune, pe o aeronavă a cărei destinație este un aeroport din afara Uniunii.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 8

Păstrarea documentelor și a altor informații și tarife și costuri

Articolul 51

Păstrarea documentelor și a altor informații

(1) Persoana în cauză trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, timp de cel puțin trei ani, documentele și informațiile menționate la articolul 15 alineatul (1), prin orice mijloace care permit accesul autorităților vamale și care sunt acceptate de către acestea din urmă.

În privința mărfurilor puse în liberă circulație în alte cazuri decât cele menționate la al treilea paragraf sau a mărfurilor declarate pentru export, acest termen curge de la sfârșitul anului în care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau de export.

În cazul mărfurilor puse în liberă circulație fără taxe sau cu un nivel redus al taxelor la import pe motivul destinației lor finale, acest termen curge de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală.

În cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor depozitate temporar, acest termen curge de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv a fost descărcat sau depozitarea temporară s-a încheiat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 103 alineatul (4), în cazul în care, în urma unui control vamal efectuat asupra unei datorii vamale, rezultă necesitatea de a rectifica respectiva înscriere în evidența contabilă și persoana în cauză a fost informată în acest sens, documentele și informațiile se păstrează timp de trei ani după expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol.

În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură judiciară, documentele și informațiile trebuie păstrate fie până la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), fie până la încheierea procedurii, oricare dintre acestea are loc mai târziu.

Articolul 52

Tarife și costuri

(1) Autoritățile vamale nu solicită tarife pentru îndeplinirea controalelor vamale sau pentru orice alte acțiuni referitoare la aplicarea legislației vamale în cursul programului oficial de lucru al birourilor lor vamale competente.

(2) Autoritățile vamale pot solicita plata unor tarife sau recuperarea costurilor pentru prestarea de servicii speciale, cum ar fi:

- (a) prezența, dacă este necesar acest lucru, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru al biroului vamal sau în alte locuri decât birourile vamale;
- (b) analiza sau expertiza mărfurilor, precum și cheltuielile poștale pentru returnarea acestora solicitantului, în special în ceea ce privește deciziile luate pe baza articolului 33 sau informațiile furnizate pe baza articolului 14 alineatul (1);
- (c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal;
- (d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea se dovedesc a fi necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.

CAPITOLUL 3

Conversii monetare și termene

Articolul 53

Conversii monetare

(1) Autoritățile competente publică și/sau pun la dispoziție pe Internet cursul de schimb aplicabil, în cazul în care o conversie monetară este necesară pentru unul dintre motivele următoare:

- (a) elementele care servesc la determinarea valorii în vamă a unor mărfuri sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se determină valoarea în vamă;

(b) contravaloarea monedei euro în monede naționale este necesară pentru determinarea clasificării tarifare a mărfurilor și a cuantumului taxelor la import și la export, inclusiv a pragurilor de valoare din Tariful Vamal Comun.

(2) În cazul în care o conversie monetară este necesară pentru alte motive decât cele menționate la alineatul (1), contravaloarea monedei euro în monede naționale care trebuie aplicată în cadrul legislației vamale se fixează cel puțin o dată pe an.

Articolul 54

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele privind conversiile monetare în scopurile menționate la articolul 53 alineatele (1) și (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 55

Perioade, date și termene

(1) Dacă nu există dispoziții contrare, în cazul în care legislația vamală prevede o perioadă, o dată sau un termen, astfel de perioade nu pot fi prelungite sau reduse, iar astfel de date sau termene nu se amână și nu se anticipează.

(2) Se aplică normele aplicabile perioadelor, datelor și termenelor prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor⁽¹⁾, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația vamală.

TITLUL II

FACTORII PE BAZA CĂRORA SE APLICĂ TAXELE LA IMPORT SAU LA EXPORT ȘI ALTE MĂSURI CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE MĂRFURI

CAPITOLUL 1

Tariful vamal comun și clasificarea tarifară a mărfurilor

Articolul 56

Tariful vamal comun și supravegherea

(1) Taxele la import și la export datorate se bazează pe Tariful vamal comun.

Alte măsuri prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii în materie de schimburi comerciale cu mărfuri se aplică, după caz, în conformitate cu clasificarea tarifară a acelor mărfuri.

⁽¹⁾ JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

(2) Tariful vamal comun cuprinde toate elementele următoare:

(a) Nomenclatura combinată a mărfurilor, astfel cum este stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;

(b) orice altă nomenclură care se bazează parțial sau integral pe Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta și care este stabilită prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domenii specifice în vederea aplicării măsurilor tarifare referitoare la schimburile comerciale cu mărfuri;

(c) taxele vamale convenționale sau autonome normale aplicabile mărfurilor cuprinse în Nomenclatura combinată;

(d) măsurile tarifare preferențiale cuprinse în acordurile pe care Uniunea le-a încheiat cu anumite țări, teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii;

(e) măsurile tarifare preferențiale adoptate de către Uniune în mod unilateral, față de anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii;

(f) măsurile autonome care prevăd o reducere sau o exceptare de taxe vamale aferente anumitor mărfuri;

(g) tratamentul tarifar favorabil definit pentru anumite mărfuri pe motivul naturii sau destinației lor finale în cadrul măsurilor menționate la literele (c) - (f) sau (h);

(h) alte măsuri tarifare prevăzute de legislația agricolă sau comercială sau de alte dispoziții ale Uniunii.

(3) În cazul în care mărfurile în cauză îndeplinesc condițiile incluse în măsurile definite la alineatul (2) literele (d) - (g), măsurile respective se aplică, la cererea declarantului, în locul celor prevăzute la litera (c) din același alineat. O astfel de cerere se poate face în mod retroactiv, cu condiția ca termenele și condițiile fixate în măsura relevantă sau în cod să fie respectate.

(4) În cazul în care aplicarea măsurilor menționate la alineatul (2) literele (d) - (g) sau exceptarea de la măsurile menționate la litera (h) din același alineat este limitată la un anumit volum de importuri sau exporturi, această aplicare sau

exceptare încetează, în cazul contingentelor tarifare, odată ce limita prevăzută a volumului de importuri sau exporturi este atinsă.

În cazul plafoanelor tarifare, aplicarea măsurilor respective încetează în virtutea unui act juridic al Uniunii.

(5) Punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri pentru care se aplică măsurile menționate la alineatele (1) și (2) pot fi supuse supravegherii.

Articolul 57

Clasificarea tarifară a mărfurilor

(1) În sensul aplicării Tarifului vamal comun, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate în care mărfurile trebuie clasificate.

(2) În sensul aplicării măsurilor netarifare, clasificarea tarifară a mărfurilor reprezintă identificarea unei subpoziții sau a altei subdiviziuni a Nomenclurii combinate sau a unei alte nomenclaturi stabilite prin dispoziții ale Uniunii și care are la bază total sau parțial Nomenclatura combinată sau care adaugă alte subdiviziuni la aceasta, în care mărfurile trebuie clasificate.

(3) Subpoziția sau o altă subdiviziune determinată conform alineatelor (1) și (2) este utilizată pentru aplicarea măsurilor anexate respectivei subpoziții.

(4) Comisia poate adopta măsuri pentru stabilirea clasificării tarifare a mărfurilor în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Articolul 58

Conferirea competențelor de executare

(1) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri privind gestionarea uniformă a contingentelor tarifare și a plafoanelor tarifare menționate la articolul 56 alineatul (4) și gestionarea supravegherii punerii în liberă circulație sau a exportului de mărfuri, menționate la articolul 56 alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

(2) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile menționate la articolul 57 alineatul (4).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu astfel de măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a Nomenclaturii combinate, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 285 alineatul (5).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

CAPITOLUL 2

Originea mărfurilor

Secțiunea 1

Originea nepreferențială

Articolul 59

Domeniul de aplicare

Articolele 60 și 61 stabilesc norme pentru stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor în vederea aplicării următoarelor:

- (a) Tariful vamal comun, cu excepția măsurilor menționate la articolul 56 alineatul (2) literele (d) și (e);
- (b) alte măsuri decât cele tarifare, instituite prin dispoziții ale Uniunii în domenii specifice care au legătură cu schimburile comerciale cu mărfuri; și
- (c) alte măsuri ale Uniunii privind originea mărfurilor.

Articolul 60

Dobândirea originii

(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

Articolul 61

Dovada de origine

(1) În cazul în care originea este indicată în declarația vamală în conformitate cu legislația vamală, autoritățile vamale pot să îi solicite declarantului să dovedească originea mărfurilor.

(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte dispoziții specifice ale Uniunii, autoritățile vamale pot, în cazul unor îndoieli justificate, să solicite toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de legislația aplicabilă a Uniunii.

(3) În cazul în care este necesar în schimburile comerciale, un document dovedind originea poate fi eliberat în Uniune în conformitate cu regulile de origine în vigoare în țara sau teritoriul de destinație sau orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile au fost produse în întregime sau au fost supuse ultimei transformări substanțiale.

Articolul 62

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili normele conform cărora mărfurile, pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Uniunii menționate la articolul 59, sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau ca fiind supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu articolul 60.

Articolul 63

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea și verificarea dovezilor de origine menționate la articolul 61.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Originea preferențială

Articolul 64

Originea preferențială a mărfurilor

(1) Pentru a beneficia de măsurile menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (d) sau (e) sau de măsuri preferențiale netarifare, mărfurile trebuie să respecte normele privind originea preferențială menționate la alineatele (2) - (5) de la prezentul articol.

(2) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale definite în acordurile încheiate între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii, normele privind originea preferențială sunt stabilite în acordurile respective.

(3) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale adoptate în mod unilateral de către Uniune privind anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, altele decât cele menționate la alineatul (5), Comisia adoptă măsuri care stabilesc normele cu privire la originea preferențială.

Normele respective se bazează fie pe criteriul obținerii în întregime a mărfurilor, fie pe criteriul prelucrării sau transformării suficiente.

(4) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale aplicabile în comerțul între teritoriul vamal al Uniunii și Ceuta și Melilla, cuprinse în Protocolul 2 la Actul de aderare din 1985, normele cu privire la originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 9 din respectivul protocol.

(5) Pentru mărfurile care beneficiază de măsuri preferențiale cuprinse în aranjamentele preferențiale în favoarea țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Uniunii, normele privind originea preferențială sunt adoptate în conformitate cu articolul 203 din TFUE.

(6) La inițiativa sa sau la cererea unei țări sau unui teritoriu beneficiar, Comisia poate, pentru anumite mărfuri, acorda țării beneficiare sau teritoriului respectiv o derogare temporară de la normele privind originea preferențială menționate la alineatul (3).

Derogarea temporară se justifică prin unul dintre următoarele motive:

- (a) factori interni sau externi privează în mod temporar țara beneficiară sau teritoriul beneficiar de capacitatea de a respecta normele privind originea preferențială;
- (b) țara sau teritoriul beneficiar are nevoie de timp pentru a se pregăti în vederea respectării normelor respective.

Cererea de derogare este adresată în scris Comisiei de către țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză. În cerere se enumeră motivele, astfel cum se indică la paragraful al doilea, pentru care se solicită derogarea și conține documentele justificative corespunzătoare.

Derogarea temporară se limitează la durata efectelor factorilor interni sau externi care au motivat-o sau la perioada necesară țării beneficiare sau teritoriului beneficiar pentru a se conforma normelor.

În cazul în care se acordă o derogare, țara beneficiară sau teritoriul beneficiar în cauză îndeplinește toate cerințele prevăzute referitoare la informațiile care trebuie furnizate Comisiei cu privire la utilizarea derogării și la gestionarea cantităților pentru care este acordată derogarea.

Articolul 65

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili normele privind originea preferențială menționate la articolul 64 alineatul (3).

Articolul 66

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare:

- (a) norme de procedură menționate la articolul 64 alineatul (1) pentru facilitarea stabilirii în Uniune a originii preferențiale a mărfurilor;
- (b) o măsură pentru a acorda unei țări beneficiare sau unui teritoriu beneficiar derogarea temporară menționată la articolul 64 alineatul (6).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 3

Stabilirea originii mărfurilor specifice

Articolul 67

Măsurile luate de Comisie

Comisia poate adopta măsuri pentru a stabili originea mărfurilor specifice în conformitate cu normele de origine aplicabile acestor mărfuri.

Articolul 68

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile menționate la articolul 67. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu aceste măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a asigura rapid aplicarea corectă și uniformă a normelor privind originea, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 285 alineatul (5).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

CAPITOLUL 3

Valoarea în vamă a mărfurilor

Articolul 69

Domeniul de aplicare

În scopul aplicării Tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare stabilite prin dispoziții ale Uniunii care reglementează domeniul specifice referitoare la schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu articolele 70 și 74.

Articolul 70

Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacționare

(1) Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.

(2) Prețul efectiv plătit sau de plătit este plata totală efectuată sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

(3) Valoarea de tranzacție se aplică numai atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) nu există alte restricții privind disponibilitatea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător, decât cele care:

(i) sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din Uniune;

(ii) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute;

(iii) nu afectează în mod substanțial valoarea în vamă a mărfurilor;

(b) vânzarea sau prețul nu face obiectul condițiilor sau prestațiilor pentru care valoarea nu se poate determina în raport cu mărfurile de evaluat;

(c) nicio parte a profitului din nicio revânzare, dispunere sau utilizare ulterioară a mărfurilor de către cumpărător nu revine direct sau indirect vânzătorului, decât în cazul în care se poate efectua o ajustare adecvată;

(d) nu există nicio legătură între cumpărător și vânzător sau relația existentă între ei nu influențează prețul.

Articolul 71

Elemente ale valorii de tranzacție

(1) Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului 70, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:

(a) elementele următoare, în măsura în care sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:

(i) comisioanele și cheltuielile de brokeraj, cu excepția comisioanelor de cumpărare;

(ii) costul containerelor care, în scopuri vamale, sunt considerate inseparabile de mărfurile în cauză; și

(iii) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;

(b) valoarea, alocată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii, atunci când sunt furnizate direct sau indirect de către cumpărător gratuit sau la un cost redus pentru utilizare în legătură cu fabricarea sau vânzarea la export a mărfurilor importate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit:

(i) materialele, componentele, piesele de schimb și articole similare încorporate în mărfurile importate;

(ii) unelte, vopsele, matrițe și articole similare utilizate la producerea mărfurilor importate;

(iii) materiale consumate la producerea mărfurilor importate; și

- (iv) activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe executate în altă parte decât în Uniune și necesare la producerea mărfurilor importate;
- (c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;
- (d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, dispuneri sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect; și
- (e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:
- (i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și
- (ii) costurile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.
- (2) Orice element care se adaugă, în conformitate cu alineatul (1), la prețul efectiv plătit sau de plătit, se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile.
- (3) Pentru a stabili valoarea în vamă, la prețul efectiv plătit sau de plătit nu se adaugă niciun alt element în afara celor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 72

Elementele care nu se includ în valoarea în vamă

Pentru determinarea valorii în vamă în temeiul articolului 70, nu se includ următoarele elemente:

- (a) costul pentru transportul mărfurilor importate după intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, întreprinse după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor importate, cum ar fi instalații, utilaje sau echipamente industriale;
- (c) dobânzile în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător și referitor la achiziționarea mărfurilor importate, indiferent dacă finanțarea este acordată de

vânzător sau de o altă persoană, cu condiția ca acordul de finanțare să fi fost încheiat în scris și, după caz, cumpărătorul să poată face dovada îndeplinirii următoarelor condiții:

- (i) astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit;
- (ii) rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul predominant pentru astfel de tranzacții în țara și la momentul în care s-a acordat finanțarea;
- (d) cheltuielile pentru dreptul de reproducere a mărfurilor importate în Uniune;
- (e) comisioanele de cumpărare;
- (f) taxele la import sau alte taxe de plătit în Uniune pentru importul sau vânzarea mărfurilor;
- (g) fără a aduce atingere articolului 71 alineatul (1) litera (c), plățile efectuate de cumpărător pentru dreptul de a distribui sau de a revinde mărfurile importate, dacă plățile respective nu reprezintă o condiție pentru vânzarea mărfurilor în scopul exportării în Uniune.

Articolul 73

Simplificare

Autoritățile vamale pot, la cerere, să autorizeze determinarea următoarelor sume pe baza unor criterii specifice, în cazul în care acestea nu sunt cuantificabile la data acceptării declarației vamale:

- (a) sumele care trebuie incluse în valoarea în vamă în conformitate cu articolul 70 alineatul (2); și
- (b) sumele menționate la articolele 71 și 72.

Articolul 74

Metode secundare de determinare a valorii în vamă

(1) În cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea articolului 70, se trece în mod succesiv de la litera (a) la litera (d) din alineatul (2), până la prima dintre literele respective care permite determinarea acesteia.

Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alineatul (2) literele (c) și (d) se inversează la cererea declarantului.

(2) Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alineatului (1) este:

(a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;

(c) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfuri identice sau similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii, totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii; sau

(d) valoarea calculată, care constă în suma:

(i) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;

(ii) unui cuantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Uniune;

(iii) costului sau valorii elementelor menționate la articolul 71 alineatul (1) litera (e).

(3) În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alineatului (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Uniunii, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale următoare:

(a) acordul referitor la punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

(b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

(c) prezentul capitol.

Articolul 75

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 73.

Articolul 76

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

(a) determinarea valorii în vamă în conformitate cu articolul 70 alineatele (1) și (2) și cu articolele 71 și 72, inclusiv normele pentru ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit;

(b) aplicarea condițiilor menționate la articolul 70 alineatul (3);

(c) determinarea valorii în vamă menționată la articolul 74.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

TITLUL III

DATORIE VAMALĂ ȘI GARANȚII

CAPITOLUL I

Nașterea datoriei vamale

Secțiunea 1

Datoria vamală la import

Articolul 77

Punerea în liberă circulație și admiterea temporară

(1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor neunionale supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:

(a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;

(b) admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care declarația vamală pentru unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la import sau o parte din acestea nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care știa sau trebuia în mod rezonabil să știe că aceste date sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 78

Dispoziții speciale referitoare la mărfurile neoriginare

(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii sau grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal al Uniunii, ia naștere o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt originare, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză.

(2) În cazul în care ia naștere o datorie vamală în temeiul alineatului (1), cuantumul taxelor la import corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.

(3) Articolul 77 alineatele (2) și (3) se aplică. Cu toate acestea, în cazul menționat în articolul 270 privind mărfurile neunionale, persoana care depune declarația de reexport este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se depune declarația este, de asemenea, debitorul.

Articolul 79

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

(a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respectiv;

(b) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la destinația finală a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii;

(c) o condiție care reglementează plasarea mărfurilor neunionale sub un regim vamal sau acordarea, datorită destinației finale a mărfurilor, a unei exceptări de taxe sau a unei reduceri de taxe la import.

(2) Momentul în care ia naștere datoria vamală este:

(a) fie momentul în care obligația a cărei neîndeplinire duce la nașterea datoriei vamale nu este îndeplinită sau încetează a fi îndeplinită;

(b) fie momentul în care se acceptă o declarație vamală pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal, în cazul în care se constată ulterior că una dintre condițiile stabilite pentru plasarea acestor mărfuri sub acest regim sau pentru acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import în baza destinației finale a mărfurilor nu a fost de fapt îndeplinită.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), debitorul este oricare dintre următoarele persoane:

(a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligațiile în cauză;

(b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o obligație prevăzută de legislația vamală nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația sau care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației;

(c) orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.

(4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (c), debitorul este persoana care are obligația de a respecta condițiile care reglementează plasarea mărfurilor sub un regim vamal sau întocmirea declarației vamale privind mărfurile plasate sub regimul vamal respectiv sau acordarea unei exceptări de taxe sau a unei reduceri a taxelor la import datorită destinației finale a mărfurilor.

În cazul în care se întocmește o declarație vamală pentru unul dintre regimurile vamale menționate la alineatul (1) litera (c) și orice informație solicitată în temeiul legislației vamale referitor la condițiile privind plasarea sub regimul vamal respectiv este furnizate autorităților vamale, ceea ce determină ca taxele la import, în totalitate sau în parte, să nu fie percepute, persoana care a furnizat datele necesare pentru întocmirea declarației vamale, care avea cunoștință sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că o astfel de informație era falsă, este, de asemenea, debitor.

Articolul 80

Deducerea cuantumului taxelor la import deja plătite

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri puse în liberă circulație cu o rată redusă a taxelor la import datorită destinației lor finale, cuantumului taxelor la import plătit la punerea lor în liberă circulație se deduce din cuantumului taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Primul paragraf se aplică în cazul în care o datorie vamală ia naștere cu privire la deșeurile și resturile rezultate din distrugerea unor asemenea mărfuri.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), ia naștere o datorie vamală pentru mărfuri plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import, cuantumului taxelor la import achitat cu titlul de scutire parțială se deduce din cuantumului taxelor la import corespunzător datoriei vamale.

Secțiunea 2

Datoria vamală la export

Articolul 81

Exportul și perfecționarea pasivă

(1) O datorie vamală la export ia naștere prin plasarea mărfurilor supuse unor taxe la export sub regimul de export sau de perfecționare pasivă.

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

În cazul în care o declarație vamală este întocmită pe baza unor informații din care rezultă că taxele la export, în totalitate sau în parte, nu sunt percepute, persoana care a furnizat datele necesare întocmirii declarației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că informațiile respective sunt false este, de asemenea, debitor.

Articolul 82

Datoria vamală care ia naștere prin nerespectare

(1) În cazul în care mărfurile sunt supuse unor taxe la export, o datorie vamală la export ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

- (a) o obligație stabilită în legislația vamală aplicabilă la ieșirea mărfurilor;
- (b) condițiile în temeiul cărora s-a permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

(2) Momentul în care ia naștere o datorie vamală este:

- (a) fie momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii fără declarație vamală;
- (b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea care le-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export;
- (c) fie, în lipsa posibilității pentru autoritățile vamale de a determina momentul menționat la litera (b), momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor care fac posibilă această scutire.

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (a), debitorul este:

- (a) orice persoană care trebuia să îndeplinească obligația respectivă;
- (b) orice persoană care cunoștea sau care trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că obligația respectivă nu a fost îndeplinită și care a acționat pe seama persoanei care trebuia să îndeplinească obligația;

- (c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), debitor este orice persoană căreia i s-a cerut să respecte condițiile care au permis scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii cu scutire totală sau parțială de taxe la export.

Secțiunea 3

Dispoziții comune privind datoriile vamale care au luat naștere la import și la export

Articolul 83

Prohibiții și restricții

- (1) Datoria vamală la import sau la export ia naștere chiar și în cazul în care se referă la mărfurile care fac obiectul măsurilor de prohibiție sau de restricție la import sau la export, indiferent de natura acestora.
- (2) Cu toate acestea, nu ia naștere nicio datorie vamală în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) introducerea ilegală de monedă falsă pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) introducerea de stupefiante și de substanțe psihotrope pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul în care această introducere nu este supravegheată strict de către autoritățile competente în vederea utilizării în scopuri medicale sau științifice.
- (3) În scopul aplicării sancțiunilor prevăzute pentru infracțiunile vamale, se consideră că datoria vamală a luat totuși naștere în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru determinarea sancțiunilor.

Articolul 84

Pluralitate de debitori

În cazul în care mai multe persoane sunt responsabile pentru plata sumei reprezentând taxe la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, acestea răspund în mod solidar pentru achitarea sumei respective.

Articolul 85

Norme generale pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export

- (1) Cuantumul taxelor la import sau la export se stabilește pe baza normelor de calcul al taxelor care au fost aplicabile

mărfurilor în cauză în momentul în care a luat naștere datoria vamală aferentă acestora.

- (2) În cazul în care nu este posibilă stabilirea cu exactitate a momentului în care ia naștere datoria vamală, acest moment este considerat ca fiind cel în care autoritățile constată că mărfurile se află într-o situație în care a luat naștere o datorie vamală.

Cu toate acestea, în cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit să constate că datoria vamală a luat naștere într-un moment anterior celui în care s-a ajuns la această constatare, datoria vamală este considerată a fi luat naștere în momentul cel mai îndepărtat în care existența datoriei vamale rezultată din această situație poate fi stabilită.

Articolul 86

Norme speciale pentru calcularea cuantumului taxelor la import

- (1) În cazul în care, pentru mărfurile plasate sub un regim vamal sau în depozit temporar, au fost suportate pe teritoriul vamal al Uniunii cheltuieli pentru depozitare sau pentru manipulări uzuale, astfel de cheltuieli sau creșterea valorii nu se ia în considerare la calculul cuantumului taxelor datorate la import, în cazul în care declarantul furnizează o dovadă satisfăcătoare pentru cheltuieli.

Cu toate acestea, valoarea în vamă, cantitatea, natura și originea mărfurilor neunionale utilizate în aceste operațiuni se iau în considerare pentru calcularea cuantumului taxelor la import.

- (2) În cazul în care clasificarea tarifară a mărfurilor plasate sub un anumit regim se schimbă ca urmare a executării unei manipulări uzuale pe teritoriul vamal al Uniunii, clasificarea tarifară inițială a mărfurilor plasate sub regim se aplică la cererea declarantului.

- (3) În cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru produsele prelucrate rezultate dintr-un regim de perfecționare activă, cuantumul taxelor la import corespunzătoare acestei datorii se determină, la cererea declarantului, pe baza clasificării tarifare, a valorii în vamă, a cantității, a naturii și a originii mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă la momentul acceptării declarației vamale privind aceste mărfuri.

- (4) În anumite cazuri, cuantumul taxelor la import se determină în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol fără solicitarea declarantului pentru a evita eludarea măsurilor tarifare menționate la articolul 56 alineatul (2) litera (h).

- (5) Atunci când se naște o datorie vamală pentru produse prelucrate care rezultă din regimul de prelucrare pasivă sau pentru produse de înlocuire, astfel cum sunt menționate la articolul 261 alineatul (1), cuantumul taxelor la import se calculează pe baza costului operațiunii de prelucrare executate în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(6) În cazul în care legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil, o scutire sau o exceptare totală sau parțială de taxe la import sau la export, în temeiul articolului 56 alineatul (2) literele (d) - (g), al articolelor 203, 204, 205 și 208 sau al articolelor 259 - 262 din prezentul regulament sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale⁽¹⁾, un astfel de tratament tarifar favorabil, o astfel de scutire sau exceptare se aplică, de asemenea, în cazul în care ia naștere o datorie vamală, în temeiul articolului 79 sau 82 din prezentul regulament, cu condiția ca nerespectarea obligațiilor care a dus la nașterea datoriei vamale să nu constituie o tentativă de fraudă.

Articolul 87

Locul nașterii datoriei vamale

(1) Datoria vamală se naște în locul unde este depusă declarația vamală sau declarația de reexport menționată la articolele 77, 78 și 81.

În toate celelalte cazuri, datoria vamală ia naștere în locul unde se produc faptele care sunt la originea acestei datorii.

În cazul în care nu este posibilă determinarea acestui loc, datoria vamală ia naștere în locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează o datorie vamală.

(2) În cazul în care mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu a fost descărcat sau atunci când depozitarea temporară nu s-a încheiat în mod corespunzător, iar locul unde ia naștere datoria vamală nu poate fi stabilit în conformitate cu alineatul (1) paragrafele al doilea și al treilea, într-un anumit termen, datoria vamală ia naștere în locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul în cauză, fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sub regimul respectiv, fie unde erau depozitate temporar.

(3) În cazul în care informațiile de care dispun autoritățile vamale le permit acestora să constate că nașterea datoriei vamale s-a putut produce în mai multe locuri, se consideră că respectiva datorie vamală a luat naștere în locul în care a luat naștere inițial.

(4) În cazul în care o autoritate vamală stabilește că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 79 sau 82 într-un alt stat membru și că quantumul taxelor la import sau la export corespunzător acestei datorii este inferior sumei de 10 000 EUR, se consideră că datoria vamală în cauză a luat naștere în statul membru în care s-a efectuat constatarea.

Articolul 88

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

⁽¹⁾ JO L 324, 10.12.2009, p. 23.

(a) normele pentru calculul quantumului taxelor la import sau la export aplicabile mărfurilor pentru care se naște o datorie vamală în contextul unui regim special, care să completeze normele prevăzute la articolele 85 și 86;

(b) cazurile menționate la articolul 86 alineatul (4);

(c) termenul menționat la articolul 87 alineatul (2).

CAPITOLUL 2

Garanția pentru o datorie vamală existentă sau potențială

Articolul 89

Dispoziții generale

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.

(2) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții pentru o datorie vamală existentă sau potențială, garanția respectivă acoperă quantumul taxelor la import sau la export și alte taxe datorate legate de importul sau de exportul mărfurilor în cazul în care:

(a) garanția este utilizată pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional; sau

(b) garanția poate fi utilizată în mai multe state membre.

Garanția care nu poate fi utilizată în afara statului membru în care este solicitată este valabilă numai în statul membru respectiv și acoperă cel puțin quantumul taxelor la import sau la export.

(3) În cazul în care autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, această garanție este furnizată de către debitor sau de către persoana care poate deveni debitor. Autoritățile vamale pot, de asemenea, să accepte ca garanția să fie constituită de o altă persoană decât cea de la care este solicitată.

(4) Fără a aduce atingere articolului 97, autoritățile vamale solicită constituirea unei singure garanții pentru mărfuri specifice sau o declarație specifică.

Garanția constituită pentru o declarație specifică se aplică quantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în legătură cu toate mărfurile acoperite de această declarație sau puse în liberă circulație pe baza acestei declarații, indiferent dacă această declarație este sau nu corectă.

În cazul în care garanția nu a fost eliberată, aceasta poate fi, de asemenea, utilizată, în limitele cuantumului garantat, pentru a se recupera taxele la import sau la export și alte taxe de plătit ca urmare a controalelor efectuate ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfurile respective.

(5) În baza unei cereri depuse de persoana menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, autoritățile vamale pot, conform articolului 95 alineatele (1), (2) și (3), să autorizeze ca o garanție globală să fie constituită pentru acoperirea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale în legătură cu două sau mai multe operațiuni, declarații sau regimuri vamale.

(6) Autoritățile vamale monitorizează garanția.

(7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau a autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autorități publice.

(8) Nu se solicită nicio garanție în oricare dintre următoarele situații:

(a) transportul mărfurilor pe Rin, pe căile sale navigabile, pe Dunăre sau pe căile sale navigabile;

(b) transportul mărfurilor prin instalații de transport fixe;

(c) în anumite situații în care mărfurile sunt plasate sub regimul de admitere temporară;

(d) mărfuri plasate sub regimul de tranzit unional utilizând simplificarea menționată la articolul 233 alineatul (4) litera (e) și transportate pe cale maritimă sau aeriană între porturi din Uniune sau între aeroporturi din Uniune.

(9) Autoritățile vamale pot exonera de obligația de constituire a unei garanții în cazul în care cuantumul taxelor de import sau de export de acoperit nu depășește pragul statistic fixat pentru declarații conform articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe ⁽¹⁾.

Articolul 90

Garanția obligatorie

(1) În cazul în care constituirea unei garanții este obligatorie, autoritățile vamale stabilesc cuantumul acestei garanții la un nivel egal cu cuantumul exact al taxelor la import sau la

export corespunzător datoriei vamale și altor taxe, în cazul în care acest cuantum poate fi determinat cu certitudine în momentul în care garanția este solicitată.

În cazul în care nu este posibilă determinarea cuantumului exact, garanția corespunde cuantumului cel mai ridicat, estimat de către autoritățile vamale, al taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe care a luat sau poate lua naștere.

(2) Fără a aduce atingere articolului 95, în cazul unei garanții globale constituite pentru cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe al căror cuantum variază în timp, cuantumul acestei garanții se fixează la un nivel care să permită acoperirea în orice moment a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

Articolul 91

Garanții facultative

În cazul în care constituirea unei garanții este facultativă, această garanție este în orice caz solicitată de autoritățile vamale în măsura în care acestea consideră că este posibil ca cuantumul taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor redevențe să nu fie plătit în termenele prevăzute. Cuantumul garanției este fixat de către autoritățile vamale astfel încât să nu depășească nivelul prevăzut la articolul 90.

Articolul 92

Constituirea unei garanții

(1) Garanția poate fi constituită în următoarele forme:

(a) fie prin depozit în numerar sau prin orice alt mijloc de plată recunoscut de către autoritățile vamale ca echivalent al unui depozit în numerar, efectuat în euro sau în moneda statului membru în care garanția este solicitată;

(b) fie prin angajamentul unui garant;

(c) fie prin altă formă de garanție care asigură în mod echivalent plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și a altor taxe.

(2) Se constituie o garanție sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent considerat a fi echivalentul unui depozit în numerar, în conformitate cu dispozițiile în vigoare în statul membru în care garanția este solicitată.

În cazul în care o garanție este constituită sub forma unui depozit în numerar sau a oricărui alt mijloc de plată echivalent, autoritățile vamale nu au obligația plății unei dobânzi aferente acestui depozit.

⁽¹⁾ JO L 152, 16.6.2009, p. 23.

*Articolul 93***Alegerea garanției**

Persoana căreia i se solicită furnizarea garanției poate alege dintre formele de garanție prevăzute la articolul 92 alineatul (1).

Cu toate acestea, autoritățile vamale pot refuza acceptarea formei de garanție alese în cazul în care aceasta este incompatibilă cu buna funcționare a regimului vamal în cauză.

Autoritățile vamale pot solicita ca forma de garanție aleasă să fie menținută pe o perioadă determinată.

*Articolul 94***Garantul**

(1) Garantul menționat la articolul 92 alineatul (1) litera (b) este o persoană terță stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii. Garantul se aprobă de către autoritățile vamale care solicită garanția, cu excepția cazului în care garantul este un organism de creditare, o instituție financiară sau o companie de asigurări acreditată în Uniune în conformitate cu dispozițiile în vigoare ale Uniunii.

(2) Garantul se angajează în scris să plătească cuantumul garantat al taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe.

(3) Autoritățile vamale pot refuza acceptarea garantului sau a tipului de garanție propus, în cazul în care consideră că unul dintre acestea nu prezintă siguranța că plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale și a altor taxe se va face în termenele prevăzute.

*Articolul 95***Garanția globală**

(1) Autorizația menționată la articolul 89 alineatul (5) se acordă numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (a);
- (c) folosesc în mod regulat regimurile vamale în cauză sau exploatează spațiile de depozitare temporară sau îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 39 litera (d).

(2) În cazul în care o garanție globală urmează a fi constituită pentru a acoperi datoriile vamale și alte taxe susceptibile de a lua naștere, un operator economic poate fi autorizat să furnizeze o garanție globală cu un cuantum redus sau să beneficieze de o exonerare de garanție, cu condiția să îndeplinească criteriile stabilite la articolul 39 literele (b) și (c).

(3) În cazul în care trebuie furnizată o garanție globală pentru datoriile vamale și alte taxe apărute, operatorul economic autorizat pentru simplificarea vamală este autorizat, la cerere, să utilizeze o garanție globală cu un cuantum redus.

(4) Garanția globală cu cuantum redus menționată la alineatul (3) este echivalentă cu furnizarea unei garanții.

*Articolul 96***Interdicțiile temporare privind utilizarea garanțiilor globale**

(1) În contextul regimurilor speciale sau al depozitării temporare, Comisia poate decide să interzică temporar recurgerea la oricare dintre următoarele:

- (a) garanția globală cu cuantum redus sau exonerarea de garanție prevăzută la articolul 95 alineatul (2);
- (b) garanția globală menționată la articolul 95 pentru mărfurile identificate ca obiect al unor fraude pe scară largă.

(2) În cazul în care se aplică alineatul (1) litera (a) sau litera (b) de la prezentul articol, recurgerea la garanția globală cu un cuantum redusă sau la exonerarea de garanție, precum și la garanția globală menționată la articolul 95 poate fi autorizată în cazul în care persoana în cauză îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- (a) persoana poate demonstra că nicio datorie vamală nu s-a născut pentru mărfurile în cauză în cadrul operațiunilor pe care le-a angajat în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1);
- (b) în cazul în care au apărut datorii în cursul celor doi ani care au precedat decizia menționată la alineatul (1), persoana respectivă poate demonstra că acestea au fost plătite integral de debitor, de debitori sau de garant în termenul prevăzut.

Pentru a obține autorizația de utilizare a unei garanții globale interzise temporar, persoana în cauză trebuie de asemenea să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 39 literele (b) și (c).

*Articolul 97***Garanții suplimentare sau de înlocuire**

În cazul în care autoritățile vamale constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai asigură în mod sigur sau complet plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător datoriei vamale și altor taxe în termenele prevăzute, acestea solicită uneia dintre persoanele menționate la articolul 89 alineatul (3) fie furnizarea unei garanții suplimentare, fie înlocuirea garanției inițiale cu o nouă garanție, la alegerea acesteia.

*Articolul 98***Eliberarea garanției**

(1) Autoritățile vamale eliberează garanția imediat după ce datoria vamală pentru care a fost constituită sau după ce obligația de plată a altor taxe încetează sau nu mai este susceptibilă de a lua naștere.

(2) În cazul în care datoria vamală sau obligația de a plăti alte taxe încetează parțial sau este susceptibilă de a lua naștere numai pentru o parte a cuantumului care a fost garantată, garanția constituită se eliberează într-o proporție corespunzătoare, la cererea persoanei în cauză, cu excepția cazului în care cuantumul în cauză nu justifică o asemenea măsură.

*Articolul 99***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile specifice, menționate la articolul 89 alineatul (8) litera (c), în care nu se solicită nicio garanție pentru mărfurile plasate în regim de admitere temporară;
- (b) forma garanției, menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) și normele privind garantul, menționate la articolul 94;
- (c) condițiile pentru acordarea unei autorizații pentru utilizarea unei garanții globale cu quantum redus sau pentru exonerarea de garanție conform articolului 95 alineatul (2);
- (d) termenele pentru eliberarea garanției.

*Articolul 100***Conferirea competențelor de executare**

(1) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

- (a) determinarea cuantumului garanției, incluzând cuantumul redus menționat la articolul 95 alineatele (2) și (3);
- (b) furnizarea și monitorizarea garanției menționate la articolul 89, revocarea și anularea angajamentului garantului, menționat la articolul 94, și eliberarea garanției, menționată la articolul 98;
- (c) interdicțiile temporare menționate la articolul 96.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

(2) Comisia adoptă măsurile menționate la articolul 96 prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

În cazul în care, în legătură cu astfel de măsuri, există motive de extremă urgență justificate în mod corespunzător de necesitatea de a spori rapid protecția intereselor financiare ale Uniunii și ale statelor sale membre, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 285 alineatul (5).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

*CAPITOLUL 3***Recuperarea, plata, rambursarea și remiterea cuantumului taxelor la import sau la export***Secțiunea 1***Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export, notificarea datoriei vamale și înscrierea în evidența contabilă***Articolul 101***Determinarea cuantumului taxelor la import sau la export**

(1) Cuantumul taxelor la import sau la export de plătit se determină de autoritățile vamale competente din locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, în temeiul articolului 87, odată ce acestea dispun de informațiile necesare.

(2) Fără a aduce atingere articolului 48, autoritățile vamale pot accepta cuantumul taxelor la import sau la export de plătit determinat de declarant.

(3) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit.

În cazul în care cuantumul menționat la primul paragraf este exprimat în euro, rotunjirea nu poate fi mai mare decât cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic.

Un stat membru a cărui monedă nu este euro poate fie să aplice *mutatis mutandis* dispozițiile alineatului (2), fie să deroge de la alineatul respectiv, cu condiția ca normele aplicabile cu privire la rotunjire să nu aibă un impact financiar mai mare față de aplicarea normelor prevăzute la alineatul (2).

Articolul 102

Notificarea datoriei vamale

(1) Datoria vamală se notifică debitorului, în forma prevăzută în locul unde a luat naștere sau se consideră că a luat naștere datoria vamală, conform articolului 87.

Notificarea menționată la primul paragraf nu se efectuează în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, în așteptarea determinării definitive a cuantumului taxelor la import sau la export, a fost impusă o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe;

(b) în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este superior celui determinat pe baza unei decizii luate conform articolului 33;

(c) în cazul în care decizia inițială de a nu notifica datoria vamală sau de a o notifica cu un cuantum al taxelor la import sau la export inferior cuantumului taxelor la import sau export de plătit a fost luată pe baza dispozițiilor cu caracter general invalidate ulterior prin hotărârea unei instanțe judecătorești;

(d) în cazul în care autoritățile vamale au derogare, în temeiul legislației vamale, de a notifica datoria vamală.

(2) În cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit este egal cu cuantumul menționat în declarația vamală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale este echivalentă cu notificarea debitorului privind datoria vamală.

(3) În cazul în care nu se aplică alineatul (2), datoria vamală se notifică debitorului de către autoritățile vamale atunci când acestea sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export de plătit și să ia o decizie.

Cu toate acestea, în cazul în care notificarea datoriei vamale ar aduce prejudicii anchetelor penale, autoritățile vamale pot amâna notificarea până în momentul în care aceasta nu mai aduce prejudicii anchetelor penale.

(4) Cu condiția garantării plății, datoria vamală care corespunde cuantumului total al taxei la import sau la export referitor la toate mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, poate fi notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.

Articolul 103

Prescrierea datoriei vamale

(1) Nicio datorie vamală nu se notifică debitorului după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală.

(2) În cazul în care datoria vamală a luat naștere ca rezultat al unui act care, la data la care a avut loc, putea face obiectul unei acțiuni judiciare penale, termenul de trei ani stabilit la alineatul (1) este extins la minim cinci ani și la maximum 10 ani în conformitate cu legislația națională.

(3) Termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) se suspendă în cazul în care:

(a) este introdusă o cale de atac în conformitate cu articolul 44; o astfel de suspendare se aplică de la data la care este introdusă calea de atac și este în vigoare pe durata procedurilor respective; sau

(b) autoritățile vamale au comunicat debitorului, în conformitate cu articolul 22 alineatul (6), motivele pentru care intenționează să notifice datoria vamală; o astfel de suspendare se aplică de la data comunicării respective și până la sfârșitul perioadei în care debitorului i se acordă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

(4) În cazul în care existența unei datorii vamale este restabilită în temeiul articolului 116 alineatul (7), termenele prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt considerate ca suspendate începând de la data la care s-a depus cererea de rambursare sau de remitere conform articolului 121 și până la data la care s-a luat decizia în privința acestei cereri de rambursare sau de remitere.

Articolul 104

Înscrierea în evidența contabilă

(1) Autoritățile vamale menționate la articolul 101 înscriu în evidențele contabile, în conformitate cu legislația națională, cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, determinat conform articolului mai sus menționat.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Autoritățile vamale nu au obligația să înscrie în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export care, în temeiul articolului 103, corespund unei datorii vamale care nu mai poate fi notificată debitorului.

(3) Modalitățile practice de înscriere în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export sunt determinate de către statele membre. Aceste modalități pot diferi în măsura în care autoritățile vamale, ținând cont de circumstanțele în care se naște datoria vamală, sunt asigurate că respectivele cantumuri vor fi plătite.

Articolul 105

Termenul de înscriere în evidența contabilă

(1) În cazul în care se naște o datorie vamală ca rezultat al acceptării declarației vamale a mărfurilor pentru un regim vamal, altul decât admiterea temporară cu scutire parțială de taxe la import, sau al oricărui act având aceleași efecte juridice ca această acceptare, autoritățile vamale înscriu în evidența contabilă cuantumul taxelor la import sau la export de plătit, în termen de paisprezece zile de la data acordării liberului de vamă mărfurilor.

Cu toate acestea, cuantumul total al taxelor la import sau la export aferente mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleași persoane, pe parcursul unei perioade fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă la sfârșitul acestei perioade, cu condiția ca plata acestora să fie garantată. Această înscriere se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care se încheie perioada respectivă.

(2) În cazul în care mărfurilor li se acordă liberul de vamă în anumite condiții de care depinde fie determinarea cuantumului taxelor la import sau la export de plătit, fie încasarea acestuia, înscrierea în evidența contabilă se face în termen de paisprezece zile de la data la care se determină cuantumul taxelor la import sau la export de plătit sau se stabilește obligația de achitare a acestor taxe.

Cu toate acestea, în cazul în care datoria vamală se referă la o măsură provizorie de politică comercială care ia forma unei taxe, înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de două

luni de la data publicării regulamentului care instituie măsura de politică comercială definitivă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cazul nașterii unei datorii vamale în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), înscrierea în evidența contabilă a cuantumului taxelor la import sau la export de plătit se efectuează în termen de paisprezece zile de la data la care autoritățile vamale sunt în măsură să determine cuantumul taxelor la import sau la export în cauză și să ia o decizie.

(4) Alineatul (3) se aplică cuantumului taxelor la import sau la export de recuperat sau care rămân să fie recuperate, în cazul în care cuantumul taxelor la import sau la export de plătit nu a fost înscris în evidența contabilă în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sau a fost calculat și înscris în evidența contabilă la o valoare inferioară cuantumului de plătit.

(5) Termenele de înscriere în evidența contabilă stabilite la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică în caz fortuit sau de forță majoră.

(6) Înscrierea în evidența contabilă poate fi amânată în cazul menționat la articolul 102 alineatul (3) al doilea paragraf atât timp cât notificarea datoriei vamale nu mai aduce prejudicii unei anchete penale.

Articolul 106

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili cazurile menționate la articolul 102 alineatul (1) litera (d) în care autoritățile vamale au derogare de a notifica datoria vamală.

Articolul 107

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru a asigura acordarea de asistență reciprocă între autoritățile vamale în cazul în care se naște o datorie vamală.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Plata cuantumului taxelor la import sau la export

Articolul 108

Termene generale de plată și suspendarea termenului de plată

(1) Orice quantum al taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale, care a făcut obiectul notificării menționate la articolul 102, se achită de către debitor în termenul fixat de autoritățile vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 45 alineatul (2), acest termen nu depășește zece zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale. În cazul cumulării înscrierilor în evidența contabilă în condițiile prevăzute la articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf, acest termen se fixează astfel încât să nu permită debitorului să obțină un termen de plată mai lung decât dacă ar fi beneficiat de o amânare a plății în conformitate cu articolul 110.

Autoritățile vamale pot prelungi termenul respectiv la cererea debitorului, în cazul în care quantumul taxelor la import sau la export de plătit rezultă în urma unui control ulterior acordării liberului de vamă astfel cum este prevăzut la articolul 48. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 112 alineatul (1), prelungirea termenului astfel acordată nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

(2) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre facilitățile de plată prevăzute la articolele 110 - 112, plata se efectuează în termenul sau termenele fixat(e) în cadrul acestor facilități.

(3) termenul pentru plata quantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale se suspendă în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care cererea de remitere a taxelor este introdusă conform articolului 121;
- (b) în cazul în care mărfurile urmează a fi confiscate, distruse sau abandonate în favoarea statului;
- (c) în cazul în care datoria vamală se naște în temeiul articolului 79 și există mai mulți debitori.

Articolul 109

Plata

(1) Plata se efectuează în numerar sau prin orice alt mijloc care are un efect de descărcare similar, inclusiv prin ajustarea soldului creditor în conformitate cu legislația națională.

(2) Plata poate fi efectuată de către o persoană terță în locul debitorului.

(3) Debitorul poate în toate cazurile să achite quantumul taxelor la import sau la export, parțial sau integral, anterior expirării termenului dat în acest scop.

Articolul 110

Amânarea plății

Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri depuse de persoana interesată și sub rezerva constituirii unei garanții, o amânare a plății quantumului taxelor de plătit, conform uneia dintre modalitățile următoare:

- (a) fie separat, pentru fiecare sumă reprezentând taxe la import sau la export înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) primul paragraf sau articolul 105 alineatul (4);
- (b) fie global, pentru quantumul total al taxelor la import sau la export, înscris în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) primul paragraf, pe o perioadă fixată de către autoritățile vamale și care nu poate depăși 31 de zile;
- (c) fie global, pentru quantumul total al taxelor la import sau la export care face obiectul unei înscrieri unice în evidența contabilă în conformitate cu articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 111

Perioade de amânare a plății

- (1) Perioada în care se amână efectuarea unei plăți în temeiul articolului 110 este de 30 de zile.
- (2) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.
- (3) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.
- (4) În cazul în care plata se amână în conformitate cu articolul 110 litera (c), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada în cauză.

(5) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) conțin un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din termenul de 30 de zile, conform respectivelor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.

(6) În cazul în care perioadele menționate la alineatele (3) și (4) sunt săptămâni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în ziua de vineri a celei de a patra săptămâni ulterioare săptămânii în cauză.

În cazul în care aceste perioade sunt luni, statele membre pot prevedea ca plata taxelor la import sau la export care fac obiectul amânării plății să fie efectuată cel târziu în a șaisprezecea zi a lunii următoare lunii în cauză.

Articolul 112

Alte facilități de plată

(1) Autoritățile vamale pot acorda debitorului facilități de plată, altele decât amânarea plății, sub rezerva constituirii unei garanții.

(2) În cazul în care se acordă facilitățile menționate la alineatul (1), se percepe o dobândă la credit, în plus față de cuantumul taxelor la export sau import.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu un punct procentual.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata dobânzii creditului este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu un punct procentual.

(3) Autoritățile vamale pot renunța la solicitarea constituirii unei garanții sau la aplicarea unei dobânzi la credit, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la credit în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 euro.

Articolul 113

Executarea silită

În cazul în care cuantumul taxelor de plătit nu a fost achitat în termenul prevăzut, autoritățile vamale utilizează toate mijloacele

de care dispun în conformitate cu legislația statului membru în cauză pentru a asigura plata cuantumului respectiv.

Articolul 114

Dobânda la arierate

(1) Penalitățile de întârziere se percep la cuantumul taxelor la import sau export, pentru perioada cuprinsă între data la care a expirat termenul fixat și data plății.

În cazul unui stat membru a cărui monedă este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata dobânzii, astfel cum este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, aplicată de Banca Centrală Europeană asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în care s-a împlinit scadența, majorată cu două puncte procentuale.

Pentru un stat membru a cărui monedă nu este euro, rata penalității de întârziere este egală cu rata aplicată de banca centrală națională respectivă asupra principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale, sau, în cazul unui stat membru pentru care nu este disponibilă rata băncii centrale naționale, rata cu gradul cel mai ridicat de echivalență aplicată pe piața monetară a statului membru respectiv în prima zi a lunii în cauză, majorată cu două puncte procentuale.

(2) În cazul în care datoria vamală ia naștere în baza articolului 79 sau a articolului 82 sau în cazul în care notificarea datoriei vamale rezultă dintr-un control ulterior, penalitățile de întârziere se percep în plus față de cuantumul taxelor la import sau la export, de la data la care a luat naștere datoria vamală și până la data notificării acesteia.

Rata penalităților de întârziere se calculează în conformitate cu alineatul (1).

(3) Autoritățile vamale pot renunța la aplicarea unei penalități de întârziere, în cazul în care se stabilește, pe baza unei evaluări documentate a situației debitorului, că aceasta ar provoca grave dificultăți de ordin economic sau social.

(4) Autoritățile vamale renunță la perceperea unei dobânzi la arierate în cazul în care suma pentru fiecare acțiune de recuperare este mai mică de 10 euro.

Articolul 115

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284, pentru a stabili normele pentru suspendarea termenului de plată a cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale, astfel cum se menționează la articolul 108 alineatul (3), precum și perioada de suspendare.

Secțiunea 3

Rambursarea și remiterea

Articolul 116

Dispoziții generale

(1) Sub rezerva condițiilor stabilite în prezenta secțiune, cuantumul taxelor la import și la export se rambursează sau se remite din oricare dintre motivele următoare:

- (a) taxe la import sau la export percepute în exces;
- (b) mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului;
- (c) eroarea autorităților competente;
- (d) echitate.

În cazul în care cuantumul taxelor a fost achitat și declarația vamală respectivă este invalidată în conformitate cu articolul 174, cuantumul respectiv se rambursează.

(2) Autoritățile vamale rambursează sau remit cuantumul taxelor la import sau la export menționat la alineatul (1) atunci când cuantumul acestora este egal cu cel puțin 10 euro, cu excepția cazului în care persoana în cauză solicită rambursarea sau remiterea unui cuantum inferior.

(3) În cazul în care autoritățile vamale consideră că rambursarea sau remiterea ar trebui acordate în baza articolului 119 sau a articolului 120, statul membru în cauză transmite dosarul Comisiei pentru luarea unei decizii în unul dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care autoritățile vamale consideră că circumstanțele speciale sunt cauzate de nerespectarea de către Comisie a obligațiilor sale;
- (b) în cazul în care autoritățile vamale consideră că Comisia a comis o eroare în sensul articolului 119;
- (c) în cazul în care circumstanțele cazului sunt legate de rezultatele unei anchete a Uniunii efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol⁽¹⁾ sau efectuate pe baza unei alte legislații a Uniunii sau a unui acord

încheiat de Uniune cu anumite țări sau grupuri de țări, în care se prevede posibilitatea de a se proceda la realizarea unor astfel de anchete ale Uniunii;

- (d) în cazul în care cuantumul pe care persoana în cauză poate fi obligată să îl plătească la una sau mai multe operațiuni de import sau de export egalează sau depășește 500 000 EUR ca urmare a unei erori sau a unor circumstanțe speciale.

În pofida primului paragraf, dosarele nu se transmit în niciuna dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care Comisia a adoptat deja o decizie privind un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile;
- (b) în cazul în care Comisia este deja sesizată cu privire la un caz în care se prezintă elemente de fapt și de drept comparabile.

(4) Sub rezerva normelor de competență în materie decizională, în cazul în care autoritățile vamale însele constată în termenele menționate la articolul 121 alineatul (1) că taxele se poate rambursa sau remite un cuantum al taxelor la import sau la export în temeiul articolelor 117, 119 sau 120, acestea procedează din oficiu la rambursare sau la remitere.

(5) Nicio rambursare sau remitere nu este acordată în cazul în care situația care a condus la notificarea datoriei vamale rezultă dintr-o fraudă a debitorului.

(6) Rambursarea nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale în cauză.

Cu toate acestea, se plătesc dobânzi în cazul în care decizia de acordare a rambursării nu este pusă în aplicare în termen de trei luni de la data la care a fost luată decizia, cu excepția cazului în care nerespectarea termenului nu s-a produs din culpa autorităților vamale.

În asemenea cazuri, se plătesc dobânzile pentru perioada cuprinsă între data la care expiră termenul de trei luni și data rambursării. Rata acestor dobânzi se calculează în conformitate cu articolul 112.

(7) În cazul în care autoritățile vamale au acordat din greșeală o rambursare sau o remitere, datoria vamală inițială este restabilită în măsura în care nu s-a prescrip, în temeiul articolului 103.

⁽¹⁾ JO L 82, 22.3.1997, p. 1.

În asemenea cazuri, eventualele dobânzi achitate în temeiul alineatului (5) al doilea paragraf trebuie rambursate.

Articolul 117

Taxe la import sau la export percepute în exces;

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export în cazul în care cuantumul corespunzător datoriei vamale notificate inițial depășește cuantumul de plătit în mod legal sau datoria vamală a fost notificată debitorului cu nerespectarea modalităților prevăzute la articolul 102 alineatul (1) litera (c) sau (d).

(2) În cazul în care cererea de rambursare sau remitere se bazează pe existența, în momentul în care declarația de punere în liberă circulație este acceptată, a unei rate reduse sau zero a taxelor la import aplicabile în cadrul unui contingent tarifar, a unui plafon tarifar sau a altor măsuri tarifare preferențiale, rambursarea sau remiterea se acordă numai cu condiția ca, la data depunerii cererii însoțite de documentele necesare, oricare dintre următoarele condiții să fie îndeplinită:

(a) în cazul unui contingent tarifar, volumul acestuia să nu fie epuizat;

(b) în alte cazuri, restabilirea drepturilor datorate în mod normal să nu fi avut loc.

Articolul 118

Mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului

(1) Se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import în cazul în care notificarea datoriei vamale se referă la mărfuri refuzate de către importator deoarece, în momentul acordării liberului de vamă, acestea erau defecte sau neconforme cu clauzele contractuale pe baza cărora au fost importate.

Se consideră mărfuri defecte mărfurile deteriorate înaintea acordării liberului de vamă.

(2) Prin derogare de la alineatul (3), rambursarea sau remiterea se acordă cu condiția ca mărfurile să nu fi fost utilizate, cu excepția cazului în care o utilizare inițială este necesară pentru a constata defecțiunea sau neconformitatea acestora cu dispozițiile contractului, și ca acestea să fie scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(3) Rambursarea sau remiterea nu se acordă în următoarele situații:

(a) în cazul în care mărfurile, înainte de a fi puse în liberă circulație, au fost plasate sub un regim special pentru a fi testate, cu excepția cazului în care se stabilește că defectele mărfurilor sau nerespectarea clauzelor contractuale nu ar fi putut fi detectate în mod normal în decursul acestor teste;

(b) în cazul în care caracterul defectuos al mărfurilor a fost luat în considerare la stabilirea clauzelor contractuale, mai ales a prețului, înainte ca mărfurile să fie plasate într-un regim vamal care presupune nașterea unei datorii vamale; sau

(c) în cazul în care mărfurile sunt vândute de solicitant după ce s-a stabilit caracterul lor defectuos sau neconformitatea cu clauzele contractuale.

(4) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale autorizează, în locul scoaterii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, plasarea acestora sub regimul de perfecționare activă, inclusiv în vederea distrugerii, sau de tranzit extern, de antrepozitare vamală sau de zonă liberă.

Articolul 119

Eroarea autorităților competente

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 117, 118 și 120, un cuantum de taxe la import sau la export se rambursează sau se remite în cazul în care, ca urmare a unei erori a autorităților competente, cuantumul datoriei vamale notificate inițial a fost inferior cuantumului de plătit, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea; și

(b) debitorul a acționat cu bună-credință.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la articolul 117 alineatul (2) nu sunt îndeplinite, rambursarea sau remiterea se acordă dacă omisiunea de a aplica rata redusă sau zero a taxelor a fost rezultatul unei erori din partea autorităților vamale, iar declarația vamală de punere în liberă circulație a cuprins toate datele și a fost însoțită de toate documentele necesare pentru aplicarea ratei reduse sau zero.

(3) În cazul în care statutul preferențial al mărfurilor este stabilit pe baza unui sistem de cooperare administrativă cu autoritățile unei țări sau ale unui teritoriu situat în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, eliberarea unui certificat de către aceste autorități, în cazul în care acesta se dovedește a fi incorect, constituie o eroare care nu ar fi putut fi detectată în mod rezonabil, în sensul alineatului (1) litera (a).

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care eliberarea acestui certificat rezultă dintr-o prezentare incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care este evident că autoritățile emitente aveau la cunoștință sau trebuiau în mod rezonabil să aibă la cunoștință faptul că mărfurile nu corespund condițiilor fixate pentru acordarea beneficiilor regimului preferențial.

Debitorul este considerat a fi de bună-credință în cazul în care este în măsură să demonstreze că, pe parcursul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate eforturile necesare pentru a garanta că toate condițiile privind tratamentul preferențial au fost întrunite.

Debitorul nu poate însă să invoce buna sa credință în cazul în care Comisia Europeană a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz indicând că existau îndoieli temeinice în legătură cu aplicarea corectă a regulii preferențiale de către țara sau teritoriul beneficiar.

Articolul 120

Echitatea

(1) În alte cazuri decât cele menționate la articolul 116 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolele 117, 118 și 119, se procedează la rambursarea sau la remiterea cuantumului taxelor la import sau la export, din motive de echitate, în cazul în care datoria vamală ia naștere în condiții speciale în care nicio fraudă sau neglijență evidentă nu poate fi atribuită debitorului.

(2) Existența circumstanțelor speciale menționate la alineatul (1) este stabilită în cazul în care reiese clar din circumstanțele cazului că debitorul se află într-o situație excepțională în raport cu alți operatori care desfășoară aceeași activitate și că, în absența unor astfel de circumstanțe, nu ar fi suferit prejudiciul cauzat de perceperea cuantumului reprezentând taxe la import sau la export.

Articolul 121

Procedura pentru rambursare și remitere

(1) Cererile de rambursare sau de remitere prezentate în conformitate cu articolul 116 se depun la autoritățile vamale în termenele următoare:

(a) în caz de taxe la import sau la export percepute în exces, de eroare a autorităților competente sau în cazul în care se impune aplicarea principiului echității, în termen de trei ani de la data notificării datoriei vamale;

(b) în caz de mărfuri defecte sau neconforme cu dispozițiile contractului, în termen de un an de la data notificării datoriei vamale;

(c) în caz de invalidare a unei declarații vamale, în termenul fixat de normele privind invalidarea.

Termenul menționat la primul paragraf literele (a) și (b) este prelungit în cazul în care solicitantul face dovada că a fost împiedicat să depună o cerere în termenul stabilit ca urmare a unui caz fortuit sau de forță majoră.

(2) În cazul în care autoritățile vamale nu sunt în măsură, ținând seama de motivele invocate, să acorde rambursarea sau remiterea unui quantum reprezentând taxe la import sau la export, este necesar să examineze temeinicia unei cereri de rambursare sau remitere ținând seama de celelalte motive de rambursare sau de remitere, menționate la articolul 116.

(3) În cazul în care se exercită o cale de atac împotriva notificării datoriei vamale în temeiul articolului 44, termenele menționate la alineatul (1) primul paragraf sunt suspendate începând de la data la care se introduce acțiunea, pe durata procedurii respective.

(4) În cazul în care o autoritate vamală acordă rambursarea sau remiterea în conformitate cu articolele 119 și 120, statul membru în cauză informează Comisia cu privire la acest fapt.

Articolul 122

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284, de stabilire a normelor pe care Comisia trebuie să le respecte atunci când adoptă o decizie menționată la articolul 116 alineatul (3) și în special cu privire la următoarele:

(a) condițiile pentru acceptarea dosarului;

(b) termenul pentru adoptarea unei decizii și suspendarea acestuia;

(c) comunicarea motivelor pe care Comisia intenționează să își bazeze decizia, anterior luării unei decizii care ar afecta negativ persoana în cauză;

(d) notificarea deciziei;

(e) consecințele neadoptării sau ale nenotificării unei astfel de decizii.

*Articolul 123***Conferirea competențelor de executare**

(1) Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

- (a) rambursare și remitere, menționate la articolul 116;
- (b) informarea Comisiei în conformitate cu articolul 121 alineatul (4) și la informațiile care trebuie furnizate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

(2) Comisia adoptă deciziile conform articolului 116 alineatul (3) prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 285 alineatul (2).

În cazul în care avizul comitetului menționat la articolul 285 alineatul (1) trebuie obținut prin procedură scrisă, se aplică articolul 285 alineatul (6).

*CAPITOLUL 4***Stingerea unei datorii vamale***Articolul 124***Stingerea**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:

- (a) atunci când datoria vamală nu mai poate fi notificată debitorului, în conformitate cu articolul 103;
- (b) prin plata cuantumului taxelor la import sau la export;
- (c) sub rezerva alineatului (5), prin remiterea cuantumului taxelor la import sau la export;
- (d) în cazul în care, în privința mărfurilor declarate pentru un regim vamal care comportă obligația plății taxelor la import sau la export, declarația vamală este invalidată;

(e) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt reținute și simultan sau ulterior confiscate;

(f) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import sau la export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului;

(g) în cazul în care dispariția mărfurilor sau neîndeplinirea obligațiilor care decurg din legislația vamală rezultă din distrugerea totală sau din pierderea iremediabilă a acestora ca rezultat al naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca o consecință a unor instrucțiuni ale autorităților vamale; în sensul prezentei litere, mărfurile sunt considerate a fi pierdute în mod iremediabil în cazul în care au devenit inutilizabile de către orice persoană;

(h) în cazul în care datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 sau al articolului 82 și sunt îndeplinite condițiile de mai jos:

(i) nerespectarea care a dus la nașterea datoriei vamale nu a avut consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului declarat și nu constituie o tentativă de fraudă;

(ii) toate formalitățile necesare pentru reglementarea situației mărfurilor sunt îndeplinite ulterior;

(i) în cazul în care mărfurile, puse în liberă circulație fără taxe la import sau cu o taxă redusă datorită destinației lor finale, au fost exportate cu permisiunea autorităților vamale;

(j) în cazul în care datoria a luat naștere în temeiul articolului 78 și în cazul în care formalitățile îndeplinite pentru a permite obținerea tratamentului tarifar preferențial menționat în articolul respectiv sunt anulate;

(k) în cazul în care, sub rezerva alineatului (6), datoria vamală a luat naștere în temeiul articolului 79 și se furnizează autorităților vamale dovada că mărfurile nu au fost utilizate sau consumate și au fost scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(2) În cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (e), datoria vamală este totuși considerată, având în vedere sancțiunile aplicabile infracțiunilor vamale, ca nefiind stinsă în cazul în care legislația unui stat membru prevede că taxele la import sau la export sau existența unei datorii vamale servesc drept bază pentru stabilirea sancțiunilor.

(3) În cazul în care, conform alineatului (1) litera (g), o datorie vamală se stinge în privința unor mărfuri puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de taxe la import datorită destinației lor finale, deșeurile și resturile rezultate din distrugerea acestora sunt considerate drept mărfuri neunionale.

(4) Dispozițiile în vigoare referitoare la ratele standard de pierdere iremediabilă ca rezultat al naturii mărfurilor se aplică în cazul în care persoana în cauză nu poate face dovada că pierderea efectivă o depășește pe cea calculată prin aplicarea ratei standard pentru mărfurile respective.

(5) În cazul în care mai multe persoane sunt supuse plății cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale și se acordă o remitere, datoria vamală se stinge numai pentru persoana sau persoanele pentru care remiterea a fost acordată.

(6) În cazul menționat la alineatul (1) litera (k), datoria vamală nu este stinsă în privința oricărei persoane care a comis o tentativă de fraudă.

(7) În cazul în care datoria vamală ia naștere în temeiul articolului 79, aceasta se stinge în privința persoanei al cărei comportament nu a implicat nicio tentativă de fraudă și care a contribuit la lupta împotriva fraudei.

Articolul 125

Aplicarea sancțiunilor

Atunci când se stinge datoria vamală în baza articolului 124 alineatul (1) litera (h), statele membre nu trebuie împiedicate să aplice sancțiuni pentru nerespectarea dispozițiilor legislației vamale.

Articolul 126

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili lista nerespectărilor care nu au consecințe semnificative asupra funcționării corecte a regimului vamal în cauză și pentru a completa articolul 124 alineatul (1) litera (h) punctul (i).

TITLUL IV

MĂRFURI INTRODUSE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

CAPITOLUL 1

Declarația sumară de intrare

Articolul 127

Depunerea unei declarații sumare de intrare

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt acoperite de o declarație sumară de intrare.

(2) Se face derogare de la obligația menționată la alineatul (1):

(a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu; și

(b) în alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.

(3) Declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal unde are loc prima intrare într-un anumit termen, anterior introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară de intrare să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca acel birou să comunice imediat biroului vamal unde are loc prima intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.

(4) Declarația sumară de intrare se depune de către transportator.

În pofida obligațiilor transportatorului, declarația sumară de intrare poate fi depusă și de una dintre persoanele următoare:

(a) importatorul, destinatarul sau orice altă persoană în numele sau pe seama cărora acționează transportatorul;

(b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la biroul vamal de intrare.

(5) Declarația sumară de intrare conține datele necesare pentru analiza de risc în vederea obiectivelor de securitate și siguranță.

(6) În anumite cazuri, când nu toate datele menționate la alineatul (5) pot fi obținute de la persoanele menționate la alineatul (4), se poate solicita altor persoane care dețin respectivele date și au dreptul de a le furniza să facă acest lucru.

(7) Autoritățile vamale pot accepta ca sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport să fie utilizate pentru depunerea unei declarații sumare de intrare, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație, iar respectivele date să fie disponibile într-un anumit termen, înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.

(8) Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea declarației sumare de intrare să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și accesul la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de intrare aflate în sistemul informatic al operatorului economic.

Articolul 128

Analiza de risc

Biroul vamal menționat la articolul 127 alineatul (3) asigură, într-un anumit termen, efectuarea unei analize de risc, în special în scopul securității și siguranței, pe baza declarației sumare de intrare menționate la articolul 127 alineatul (1) sau a datelor menționate la articolul 127 alineatul (8) și ia măsurile necesare în funcție de rezultatele acestei analize de risc.

Articolul 129

Modificarea și invalidarea declarației sumare de intrare

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, acestuia i se poate permite să modifice una sau mai multe date din declarația sumară de intrare ulterior depunerii acesteia.

Nicio modificare nu mai este posibilă ulterior uneia dintre următoarele:

- (a) autoritățile vamale au informat persoana care a depus declarația sumară de intrare că intenționează să verifice mărfurile;
- (b) autoritățile vamale au stabilit că datele din declarația sumară de intrare sunt incorecte;
- (c) mărfurile au fost deja prezentate în vamă.

(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o declarație sumară de intrare nu sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează declarația în oricare din următoarele cazuri:

- (a) la solicitarea declarantului;
- (b) în termen de 200 de zile de la depunerea declarației.

Articolul 130

Declarații depuse în locul unei declarații sumare de intrare

(1) Biroul vamal menționat la articolul 127 alineatul (3) poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație vamală. În acest caz, declarația vamală conține cel puțin datele care trebuie să figureze în declarația sumară de intrare. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată în conformitate cu articolul 172, aceasta are statutul de declarație sumară de intrare.

(2) Biroul vamal menționat la articolul 127 alineatul (3) poate acorda o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea acesteia, se depune o declarație de depozitare temporară. Declarația respectivă conține cel puțin datele necesare pentru o declarație sumară de intrare. Până la momentul în care mărfurile declarate sunt prezentate la vamă în conformitate cu articolul 139, declarația de depozitare temporară are statutul unei declarații sumare de intrare.

Articolul 131

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație sumară de intrare, în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) litera (c);
- (b) termenul specific menționat la articolul 127 alineatele (3) și (7), în care trebuie depusă declarația sumară de intrare înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, luându-se în considerare tipul de mărfuri sau trafic;
- (c) cazurile menționate la articolul 127 alineatul (6) și celelalte persoane cărora li se poate solicita să furnizeze datele pentru declarația sumară de intrare în respectivele cazuri.

Articolul 132

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare:

- (a) normele de procedură pentru depunerea declarației sumare de intrare menționate la articolul 127;

- (b) normele de procedură și furnizarea datelor declarației sumare de intrare de către celelalte persoane menționate la articolul 127 alineatul (6);
- (c) termenul în care trebuie efectuată o analiză de risc și în care trebuie luate măsurile necesare, în conformitate cu articolul 128;
- (d) normele de procedură pentru modificarea declarației sumare de intrare, în conformitate cu articolul 129 alineatul (1);
- (e) normele de procedură pentru invalidarea declarației sumare de intrare în conformitate cu articolul 129 alineatul (2), luând în considerare gestionarea corespunzătoare a intrării mărfurilor.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Sosirea mărfurilor

Secțiunea 1

Intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii

Articolul 133

Notificarea sosirii unei nave maritime sau a unei aeronave

(1) Operatorul unei nave maritime sau al unei aeronave care intră pe teritoriul vamal al Uniunii notifică biroul vamal de primă intrare cu privire la sosirea mijlocului de transport.

Atunci când autoritățile vamale au la dispoziție informații cu privire la sosirea unei nave maritime sau a unei aeronave, acestea pot acorda o derogare de la obligația de notificare menționată la primul paragraf.

(2) Autoritățile vamale pot accepta ca sistemele portuare sau aeroportuare sau alte metode de informații disponibile să fie utilizate pentru a notifica sosirea mijloacelor de transport.

Articolul 134

Supravegherea vamală

(1) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, acestea pot face obiectul prohibițiilor sau al restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, de ordine publică, de securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de ocrotire a

plantelor, de protecție a mediului înconjurător, a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv al controlului vizând precursorii de droguri, mărfurile care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și sumele de bani în numerar, precum și al aplicării măsurilor de conservare și administrare a patrimoniului piscicol și a celor de politică comercială.

Mărfurile rămân sub supraveghere atât timp cât este necesar pentru a le fi determinat statutul vamal, iar supravegherea nu încetează decât cu permisiunea autorităților vamale.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 254, mărfurile unionale nu fac obiectul unei supravegheri vamale odată ce le-a fost stabilit statutul vamal.

Mărfurile neunionale rămân sub supraveghere vamală, fie până ce se schimbă statutul vamal al acestora, fie până la scoaterea de pe teritoriul vamal al Uniunii sau distrugerea lor.

(2) Titularul mărfurilor aflate sub supraveghere vamală poate oricând, cu permisiunea autorităților vamale, să le examineze sau să preleveze eșantioane, în special în scopul determinării clasificării tarifare, a valorii în vamă sau a statutului vamal.

Articolul 135

Transportul la locul desemnat

(1) Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea sau spre o zonă liberă.

(2) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(3) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce acestea au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii devine responsabilă de îndeplinirea obligațiilor menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Mărfurile care, deși se află încă în afara teritoriului vamal al Uniunii, pot face obiectul controalelor vamale efectuate de autoritățile vamale ale unui stat membru în temeiul unui acord încheiat cu țara sau teritoriul respectiv din afara teritoriului vamal al Uniunii sunt asimilate mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Uniunii.

(5) Alineatele (1) și (2) nu exclud aplicarea normelor speciale în ceea ce privește mărfurile transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri și transporturile de importanță economică neglijabilă, precum scrisorile, cărțile poștale, imprimatele sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi sau mărfurile transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.

(6) Alineatul (1) nu se aplică mijloacelor de transport sau mărfurilor care se află la bordul acestora și care nu fac decât să traverseze apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu.

Articolul 136

Servicii aeriene și maritime în interiorul Uniunii

Articolele 127 - 130 și 133, articolul 135 alineatul (1) și articolele 137, 139 - 141 și 144 - 149 nu se aplică mărfurilor neunionale și mărfurilor menționate la articolul 155 care au părăsit temporar teritoriul vamal al Uniunii în deplasarea lor între două puncte ale acestui teritoriu pe cale maritimă sau aeriană, cu condiția să fi fost transportate pe o rută directă, fără escală în afara teritoriului vamal al Uniunii.

Articolul 137

Transportul în condiții speciale

(1) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, obligația prevăzută la articolul 135 alineatul (1) nu poate fi executată, persoana care are acea obligație sau oricare altă persoană care acționează pe seama ei informează fără întârziere autoritățile vamale despre această situație. În situația în care cazul fortuit sau forța majoră nu conduce la pierderea totală a mărfurilor, autoritățile vamale sunt informate, de asemenea, cu privire la localizarea lor exactă.

(2) În cazul în care, în situații de caz fortuit sau de forță majoră, o navă sau o aeronavă care intră sub incidența articolului 135 alineatul (6) este constrânsă să ancoreze în port sau să aterizeze temporar pe teritoriul vamal al Uniunii, fără a putea respecta obligația prevăzută la articolul 135 alineatul (1), persoana care introduce nava sau aeronava pe teritoriul vamal al Uniunii sau orice altă persoană care acționează pe seama acesteia informează de îndată autoritățile vamale cu privire la această situație.

(3) Autoritățile vamale stabilesc măsurile care trebuie luate pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor menționate la alineatul (1) sau a navei sau a aeronavei, precum și a mărfurilor de la bordul acestora în circumstanțele prevăzute la alineatul (2) și pentru a se asigura, dacă este cazul, că ele sunt transportate ulterior spre un birou vamal sau alt loc desemnat sau aprobat de autorități.

Articolul 138

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

- (a) notificarea sosirii menționate la articolul 133;
- (b) transportul mărfurilor menționate la articolul 135 alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Prezentarea, descărcarea și verificarea mărfurilor

Articolul 139

Prezentarea mărfurilor în vamă

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt prezentate în vamă imediat după sosirea lor la biroul vamal desemnat, sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale, sau într-o zonă liberă, de către una dintre persoanele următoare:

- (a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (c) persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii pe cale maritimă sau aeriană și care rămân la bordul aceluiași mijloc de transport în vederea transportării se prezintă în vamă numai în portul sau la aeroportul unde sunt descărcate sau transbordate. Cu toate acestea, mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, care sunt descărcate și reincărcate în aceleași mijloace de transport pe durata transportului respectiv pentru a permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri, nu sunt prezentate în vamă în port sau la aeroport.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor persoanei menționate la alineatul (1), mărfurile pot fi de asemenea prezentate de către una dintre persoanele următoare:

- (a) orice persoană care plasează imediat mărfurile sub un regim vamal;

(b) titularul unei autorizații de exploatare a spațiilor de depozitare sau orice persoană care exercită o activitate în zonele libere.

(4) Persoana care prezintă mărfurile face referire la declarația sumară de intrare sau, în cazurile menționate la articolul 130, la declarația vamală sau la declarația de depozitare temporară depusă pentru respectivele mărfuri, cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare.

(5) Atunci când pentru mărfuri neunionale prezentate în vamă nu s-a depus o declarație sumară de intrare și cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei astfel de declarații, una dintre persoanele menționate la articolul 127 alineatul (4) depune imediat, fără a aduce atingere articolului 127 alineatul (6), o astfel de declarație sau o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară depusă în locul acesteia.

(6) Alineatul (1) nu exclude aplicarea normelor speciale în ceea ce privește mărfurile transportate în interiorul zonelor de frontieră sau prin conducte și cabluri și transporturile de importanță economică neglijabilă, precum scrisorile, cărțile poștale, imprimatele sau echivalentul electronic al acestora ținut pe alte suporturi sau mărfurile transportate de către călători, cu condiția ca supravegherea vamală și posibilitățile de control vamal să nu fie compromise.

(7) Mărfurile prezentate în vamă nu pot fi ridicate din locul în care sunt prezentate fără permisiunea autorităților vamale.

Articolul 140

Descărcarea și examinarea mărfurilor

(1) Mărfurile nu pot fi descărcate sau transbordate de pe mijlocul de transport pe care se află decât cu autorizație din partea autorităților vamale, în locuri desemnate sau aprobate de aceste autorități.

Cu toate acestea, o astfel de autorizație nu este necesară în cazul unui pericol iminent care impune descărcarea imediată a mărfurilor, în totalitate sau în parte. Într-un asemenea caz, autoritățile vamale sunt informate fără întârziere.

(2) Autoritățile vamale pot să solicite oricând descărcarea și dezambalarea mărfurilor, cu scopul de a le verifica, de a preleva eșantioane și de a controla mijloacele de transport în care circulă mărfurile.

Articolul 141

Mărfuri care circulă în cadrul tranzitului

(1) Articolul 135 alineatele (2) - (6), articolele 139, 140 și 144 - 149 nu se aplică în cazul introducerii pe teritoriul vamal al Uniunii a mărfurilor care se află deja plasate sub un regim de tranzit.

(2) Articolele 140 și 144 - 149 se aplică mărfurilor neunionale care au circulat sub un regim de tranzit, din momentul în care mărfurile respective sunt prezentate la biroul vamal de destinație situat pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu reglementările privind regimul de tranzit.

Articolul 142

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de aprobare a locurilor menționate la articolul 139 alineatul (1).

Articolul 143

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la prezentarea mărfurilor în vamă menționată la articolul 139.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 3

Depozitarea temporară a mărfurilor

Articolul 144

Mărfuri depozitate temporar

Mărfurile neunionale sunt depozitate temporar din momentul prezentării lor în vamă.

Articolul 145

Declarația de depozitare temporară

(1) Mărfurile neunionale prezentate în vamă sunt acoperite de o declarație de depozitare temporară care conține toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează depozitarea temporară.

(2) Documentele referitoare la mărfurile depozitate temporar sunt puse la dispoziția autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel sau atunci când este necesar în vederea controalelor vamale.

(3) Declarația de depozitare temporară este depusă de una dintre persoanele menționate la articolul 139 alineatul (1) sau (2) cel târziu în momentul prezentării mărfurilor în vamă.

(4) Declarația de depozitare temporară include, cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare, o referință a oricărei declarații sumare de intrare depuse pentru mărfurile prezentate în vamă, cu excepția cazului în care acestea sunt deja depozitate temporar sau se află sub un regim vamal și nu au părăsit teritoriul vamal al Uniunii.

(5) Autoritățile vamale pot accepta ca declarația de depozitare temporară să ia, de asemenea, una dintre următoarele forme:

(a) o referință a oricărei declarații sumare de intrare depuse pentru mărfurile în cauză, completată de datele unei declarații de depozitare temporară;

(b) un manifest sau un alt document de transport, cu condiția ca acesta să conțină datele unei declarații de depozitare temporară, inclusiv o referință a unei declarații sumare de intrare pentru mărfurile în cauză.

(6) Autoritățile vamale pot accepta ca sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport să fie utilizate pentru depunerea unei declarații de depozitare temporară, cu condiția să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație și ca datele în cauză să fie disponibile în conformitate cu alineatul (3).

(7) Articolele 188 - 193 se aplică declarației de depozitare temporară.

(8) Declarația de depozitare temporară poate fi utilizată, de asemenea, în următoarele scopuri:

(a) notificarea sosirii menționate la articolul 133; sau

(b) prezentarea mărfurilor în vamă în conformitate cu articolul 139, în măsura în care aceasta îndeplinește condițiile prevăzute în dispozițiile respective.

(9) O declarație de depozitare temporară nu este necesară în cazul în care, cel târziu la data prezentării mărfurilor în vamă, statutul vamal al acestora ca mărfuri ale Uniunii este determinat în conformitate cu articolele 153 - 156.

(10) Declarația de depozitare temporară este păstrată de către autoritățile vamale sau este accesibilă pentru acestea, pentru a verifica dacă mărfurile la care se referă sunt ulterior plasate sub un regim vamal sau reexportate în conformitate cu articolul 149.

(11) În sensul alineatelor (1) - (10), în cazul în care mărfurile neunionale care au circulat sub un regim de tranzit sunt prezentate în vamă la un birou de destinație aflat pe teritoriul vamal al Uniunii, datele pentru regimul de tranzit în cauză sunt considerate a fi declarația de depozitare temporară, cu condiția să îndeplinească cerințele în acest scop. Cu toate acestea, după finalizarea regimului de tranzit titularul mărfurilor poate depune o declarație de depozitare temporară.

Articolul 146

Modificarea și invalidarea unei declarații de depozitare temporară

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, acestuia i se permite să modifice una sau mai multe date din declarația de depozitare temporară ulterior depunerii acesteia. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

Nicio modificare nu mai este posibilă ulterior uneia dintre următoarele:

(a) autoritățile vamale au informat persoana care a depus declarația că intenționează să verifice mărfurile;

(b) autoritățile vamale au stabilit că datele din declarație sunt incorecte;

(2) În cazul în care mărfurile pentru care a fost depusă o declarație de depozitare temporară nu sunt prezentate în vamă, autoritățile vamale invalidează respectiva declarație în unul din următoarele cazuri:

(a) la solicitarea declarantului;

(b) în termen de 30 de zile de la depunerea declarației.

Articolul 147

Condițiile și responsabilitățile pentru depozitarea temporară a mărfurilor

(1) Mărfurile depozitate temporar sunt stocate numai în spații de depozitare temporară în conformitate cu articolul 148 sau, în cazuri justificate, în alte spații desemnate sau aprobate de autoritățile vamale.

(2) Fără a aduce atingere articolului 134 alineatul (2), mărfurile depozitate temporar nu fac obiectul altor manipulări decât cele destinate să le asigure conservarea fără a modifica prezentarea sau caracteristicile tehnice.

(3) Titularul autorizației menționate la articolul 148 sau persoana care depozitează mărfurile în cazurile în care mărfurile sunt depozitate în alte locuri desemnate sau aprobate de autoritățile vamale răspunde pentru toate elementele următoare:

(a) asigurarea faptului că mărfurile depozitate temporar nu sunt scoase de sub supravegherea vamală;

(b) îndeplinirea obligațiilor care rezultă în urma păstrării mărfurilor în regim de depozitare temporară.

(4) În cazul în care, din orice motiv, mărfurile nu pot fi menținute în regim de depozitare temporară, autoritățile vamale iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a reglementa situația respectivelor mărfuri, în conformitate cu articolele 197, 198 și 199.

Articolul 148

Autorizația pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară

(1) Pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară este necesară o autorizație din partea autorităților vamale. O astfel de autorizație nu este necesară în cazul în care operatorul spațiului de depozitare temporară este însăși autoritatea vamală.

Condițiile în care este permisă exploatarea spațiilor de depozitare temporară sunt prevăzute în autorizație.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) este acordată numai persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;

(b) oferă asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor; se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește obligația respectivă în măsura în care exploatarea spațiilor de depozitare temporară este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (a).

(c) constituie o garanție în conformitate cu articolul 89.

În cazul în care se constituie o garanție globală, respectarea obligațiilor aferente respectivei garanții se monitorizează printr-un audit corespunzător.

(3) Autorizația prevăzută la alineatul (1) se acordă numai în cazul în care autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

(4) Titularul autorizației ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale.

Această evidență trebuie să conțină informațiile și datele care să le permită autorităților vamale să supravegheze exploatarea spațiilor de depozitare temporară, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor depozitate, statutul vamal și circulația acestora.

Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește obligația prevăzută la primul și la al doilea paragraf în măsura în care evidențele sale sunt adecvate având în vedere scopul exploatarei depozitării temporare.

(5) Autoritățile vamale îl pot autoriza pe titularul autorizației să mute mărfuri depozitate temporar între diferitele spații de depozitare temporară, cu condiția ca astfel de mutări să nu crească riscul de fraudă, după cum urmează:

(a) o astfel de mutare are loc sub responsabilitatea unei autorități vamale;

(b) o astfel de mutare intră sub incidența unei singure autorizații, eliberate unui operator economic autorizat pentru simplificări vamale; sau

(c) în alte cazuri de mutare.

(6) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare temporară. Aceste mărfuri nu sunt considerate mărfuri depozitate temporar.

Articolul 149

Încheierea regimului de depozitare temporară

Mărfurile neunionale depozitate temporar sunt plasate sub un regim vamal sau sunt reexportate în termen de 90 de zile.

*Articolul 150***Alegerea unui regim vamal**

Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, declarantul este liber să aleagă regimul vamal sub care să plaseze mărfurile, în condițiile specifice regimului respectiv, indiferent de natura sau cantitatea lor, de țara de origine, de transport sau de destinația acestora.

*Articolul 151***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) condițiile de aprobare a locurilor menționate la articolul 147 alineatul (1);
- (b) condițiile de acordare a autorizației pentru exploatarea spațiilor de depozitare temporară menționate la articolul 148;
- (c) cazurile de mutare menționate la articolul 148 alineatul (5) litera (c).

*Articolul 152***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

- (a) depunerea declarației de depozitare temporară menționată la articolul 145;
- (b) modificarea declarației de depozitare temporară, în conformitate cu articolul 146 alineatul (1);
- (c) invalidarea declarației de depozitare temporară, în conformitate cu articolul 146 alineatul (2);
- (d) mutarea mărfurilor în regimul de depozitare temporară menționat la articolul 148 alineatul (5).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

TITLUL V

NORME GENERALE PRIVIND STATUTUL VAMAL, PLASAREA MĂRFURILOR SUB UN REGIM VAMAL, VERIFICAREA, ACORDAREA LIBERULUI DE VAMĂ ȘI DISPUNEREA DE MĂRFURI

CAPITOLUL 1

Statutul vamal al mărfurilor*Articolul 153***Prezumția statutului vamal de mărfuri unionale**

- (1) Toate mărfurile care se află pe teritoriul vamal al Uniunii sunt presupuse a fi mărfuri unionale, cu excepția cazului în care se stabilește faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.
- (2) În anumite cazuri în care nu se aplică prezumția de la alineatul (1), statutul vamal de mărfuri unionale trebuie dovedit.
- (3) În anumite cazuri, mărfurile produse în întregime pe teritoriul vamal al Uniunii nu au statutul vamal de mărfuri unionale dacă sunt obținute din mărfuri plasate sub regim de depozitare temporară sau de tranzit extern, de antrepozitare vamală, de admitere temporară sau de perfecționare activă.

*Articolul 154***Pierderea statutului vamal de mărfuri unionale**

Mărfurile unionale devin mărfuri neunionale în cazurile următoare:

- (a) în cazul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, în măsura în care normele în materie de tranzit intern nu se aplică;
- (b) în cazul în care sunt plasate sub regim de tranzit extern, de depozitare sau de perfecționare activă, în măsura în care legislația vamală o permite;
- (c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de destinație finală și sunt apoi abandonate în favoarea statului sau sunt distruse și rămân resturi;
- (d) în cazul în care declarația de punere în liberă circulație este invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective.

*Articolul 155***Mărfuri unionale care părăsesc temporar teritoriul vamal al Uniunii**

- (1) În cazurile menționate la articolul 227 alineatul (2) literele (b) - (f), mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri unionale doar dacă acest statut este stabilit în anumite condiții și în modalitățile prevăzute de legislația vamală.

(2) În anumite cazuri, mărfurile unionale pot circula, fără a face obiectul vreunui regim vamal, de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii și pot părăsi temporar acest teritoriu fără a li se modifica statutul vamal.

Articolul 156

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile în care prezumția prevăzută la articolul 153 alineatul (1) nu se aplică;
- (b) condițiile de acordare a facilitării stabilirii dovezii statutului de mărfuri unionale;
- (c) cazurile în care mărfurile menționate la articolul 153 alineatul (3) nu au statutul vamal de mărfuri unionale;
- (d) cazurile în care statutul vamal al mărfurilor menționate la articolul 155 alineatul (2) nu se modifică.

Articolul 157

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru furnizarea și verificarea dovezii statutului vamal al mărfurilor unionale.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Plasarea mărfurilor sub un regim vamal

Secțiunea 1

Dispoziții Generale

Articolul 158

Declararea mărfurilor în vamă și supravegherea vamală a mărfurilor unionale

(1) Toate mărfurile destinate plasării sub un regim vamal, cu excepția regimului de zonă liberă, fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare acestui regim.

(2) În anumite cazuri, altele decât cele menționate la articolul 6 alineatul (2), o declarație vamală poate fi depusă utilizându-se alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

(3) Mărfurile unionale declarate pentru export, tranzit în interiorul Uniunii sau perfecționare pasivă se află sub supraveghere vamală din momentul acceptării declarației menționate la alineatul (1) și până în momentul în care sunt scoase în afara teritoriului vamal al Uniunii, sunt abandonate în favoarea statului sau sunt distruse, sau până când declarația vamală este invalidată.

Articolul 159

Birourile vamale competente

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația Uniunii, statele membre stabilesc amplasarea și competența diferitelor birouri vamale situate pe teritoriul lor.

(2) Statele membre asigură pentru aceste birouri programe oficiale de lucru cu publicul rezonabile și adecvate, ținând cont de natura traficului și de mărfurile sau de regimul vamal sub care trebuie plasate, astfel încât fluxul de trafic internațional să nu fie nici încetinit și nici perturbat.

(3) Cu excepția cazurilor când există dispoziții contrare, biroul vamal competent pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal este biroul vamal responsabil de locul unde mărfurile sunt prezentate în vamă.

Articolul 160

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a determina cazurile în care o declarație vamală poate fi depusă prin utilizarea altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, în conformitate cu articolul 158 alineatul (2).

Articolul 161

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

- (a) stabilirea birourilor vamale competente, altele decât cele menționate la articolul 159 alineatul (3), inclusiv birourile vamale de intrare și cele de ieșire;
- (b) depunerea declarației vamale în cazurile menționate la articolul 158 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Declarații vamale Standard*Articolul 162***Conținutul unei declarații vamale standard**

Declarațiile vamale standard conțin toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care sunt declarate mărfurile.

*Articolul 163***Documentele justificative**

(1) Documentele justificative solicitate pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal pentru care mărfurile sunt declarate trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția autorităților vamale în momentul depunerii declarației vamale.

(2) Documentele justificative se pun la dispoziția autorităților vamale în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel sau atunci când este necesar în vederea controalelor vamale.

(3) În cazuri specifice, operatorii economici pot întocmi documentele justificative, cu condiția să fie autorizați în acest sens de autoritățile vamale.

*Articolul 164***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a determina normele de acordare a autorizației menționate la articolul 163 alineatul (3).

*Articolul 165***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură:

- (a) pentru depunerea declarației vamale standard menționate la articolul 162;
- (b) privind punerea la dispoziție a documentelor justificative menționate la articolul 163 alineatul (1).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 3

Declarațiile vamale simplificate*Articolul 166***Declarația simplificată**

(1) Autoritățile vamale pot accepta ca o persoană să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate care poate omite o parte dintre datele menționate la articolul 162 sau dintre documentele justificative menționate la articolul 163.

(2) Utilizarea regulată a declarației simplificate menționate la alineatul (1) face obiectul unei autorizații din partea autorităților vamale.

*Articolul 167***Declarația suplimentară**

(1) În cazul declarației simplificate conform articolului 166 sau al înscrierii în evidențele declarantului conform articolului 182, declarantul depune la biroul vamal competent, într-un anumit termen, o declarație suplimentară conținând datele necesare pentru regimul vamal în cauză.

În cazul unei declarații simplificate în temeiul articolului 166, documentele justificative necesare se află în posesia declarantului și sunt la dispoziția autorităților vamale pentru un termen specific.

Declarația suplimentară poate avea un caracter global, periodic sau recapitulativ.

(2) Se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară în următoarele cazuri:

- (a) în situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepozitare vamală;
- (b) în alte cazuri specifice.

(3) Autoritățile vamale pot acorda o derogare de la cerința de depunere a unei declarații suplimentare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) declarația simplificată privește mărfuri ale căror valoare și cantitate sunt inferioare pragului statistic;

(b) declarația simplificată conține deja toate informațiile necesare pentru regimul vamal în cauză; și

(c) declarația simplificată nu este făcută prin înscriere în evidențele declarantului.

(4) Declarația simplificată menționată la articolul 166 sau înscrierea în evidențele declarantului menționată la articolul 182 și declarația suplimentară constituie un instrument unic și indivizibil care produce efecte de la data la care declarația simplificată este acceptată conform articolului 172, respectiv de la data la care mărfurile sunt înscrise în evidențele declarantului.

(5) În sensul articolului 87, locul unde trebuie depusă declarația suplimentară este considerat a fi cel în care a fost depusă declarația vamală.

Articolul 168

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 166 alineatul (2);

(b) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) primul paragraf în care trebuie depusă declarația suplimentară;

(c) termenul specific menționat la articolul 167 alineatul (1) al doilea paragraf în care documentele justificative trebuie să se afle în posesia declarantului;

(d) cazurile specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație suplimentară, în conformitate cu articolul 167 alineatul (2) litera (b).

Articolul 169

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru depunerea:

(a) declarației simplificate menționate la articolul 166;

(b) declarației suplimentare menționate la articolul 167.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 4

Dispoziții aplicabile tuturor declarațiilor vamale

Articolul 170

Depunerea unei declarații vamale

(1) Fără a aduce atingere articolului 167 alineatul (1), declarația vamală poate fi depusă de către orice persoană care este în măsură să furnizeze toate informațiile care sunt solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Această persoană trebuie să fie, de asemenea, în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora în vamă.

Cu toate acestea, în cazul în care acceptarea unei declarații vamale impune anumite obligații pentru o anumită persoană, respectiva declarație este depusă de către această persoană sau de către reprezentantul său.

(2) Declarantul este stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), următorii declaranți nu au obligația de a fi stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii:

(a) persoanele care depun o declarație vamală de tranzit sau admitere temporară;

(b) persoanele care depun ocazional o declarație vamală, inclusiv pentru utilizare finală sau prelucrare activă, cu condiția ca autoritățile vamale să considere acest lucru justificat;

(c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Uniunii și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale la biroul vamal de frontieră al Uniunii adiacent țării respective, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Declarațiile vamale se autentifică.

*Articolul 171***Depunerea unei declarații vamale anterior prezentării mărfurilor**

Se poate depune o declarație vamală anterior datei estimate pentru prezentarea mărfurilor în vamă. În cazul în care nu se prezintă mărfurile în termen de 30 de zile de la depunerea declarației vamale, se consideră că declarația respectivă nu a fost depusă.

*Articolul 172***Acceptarea unei declarații vamale**

(1) Declarațiile vamale care respectă condițiile prevăzute în prezentul capitol sunt acceptate imediat de autoritățile vamale, cu condiția ca mărfurile la care se referă să fi fost prezentate în vamă.

(2) Data de acceptare a declarației vamale de către autoritățile vamale este, în cazul în care nu există dispoziții contrare, data care se ia în considerare pentru aplicarea dispozițiilor regimului vamal sub care au fost declarate mărfurile și pentru toate celelalte formalități de import sau export.

*Articolul 173***Modificarea unei declarații vamale**

(1) Declarantului i se permite, în baza unei cereri, să modifice una sau mai multe date din declarația vamală după acceptarea acesteia de către autoritățile vamale. Modificarea nu poate să facă declarația vamală aplicabilă altor mărfuri decât celor care au făcut inițial obiectul acesteia.

(2) O astfel de modificare nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce autoritățile vamale:

(a) fie au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor;

(b) fie au stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte;

(c) fie au acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) La solicitarea declarantului, în termen de trei ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

*Articolul 174***Invalidarea unei declarații vamale**

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, autoritățile vamale invalidează o declarație vamală deja acceptată în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;

(b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritățile vamale au informat declarantul de intenția lor de a proceda la verificarea mărfurilor, cererea de invalidare a declarației vamale nu poate fi acceptată înainte ca această verificare să aibă loc.

(2) Declarația vamală nu poate fi invalidată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens.

*Articolul 175***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a determina cazurile în care declarația vamală este invalidată ulterior acordării liberului de vamă pentru mărfuri, astfel cum se prevede la articolul 174 alineatul (2).

*Articolul 176***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură:

(a) pentru depunerea declarației vamale în conformitate cu articolul 171;

(b) pentru acceptarea unei declarații vamale astfel cum se menționează la articolul 172, inclusiv aplicarea respectivelor norme în cazurile menționate la articolul 179;

(c) pentru modificarea unei declarații vamale după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, în conformitate cu articolul 173 alineatul (3).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 5

Alte simplificări*Articolul 177***Simplificarea întocmirii declarațiilor vamale pentru mărfurile care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite**

(1) În cazul în care un transport este compus din mărfuri care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite, iar tratarea fiecăreia dintre aceste mărfuri conform clasificării sale tarifare antrenează, în vederea întocmirii declarației vamale, activități și cheltuieli disproporționate față de taxele la import sau la export care le sunt aplicabile, autoritățile vamale pot, în baza unei cereri depuse de declarant, să accepte ca întregului transport să i se aplice taxa la import sau la export conform subpoziției tarifare a mărfii care este supusă celei mai ridicate taxe la import sau la export.

(2) Autoritățile vamale refuză utilizarea simplificării menționate la alineatul (1) pentru mărfurile care fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor sau al accizelor în situația în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurii.

*Articolul 178***Conferirea competențelor de executare**

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru stabilirea subpoziției tarifare în vederea aplicării articolului 177 alineatul (1).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*Articolul 179***Vămuirea centralizată**

(1) Autoritățile vamale pot autoriza, în baza unei cereri, o persoană să depună, la biroul vamal responsabil de locul în care o astfel de persoană este stabilită, o declarație vamală privind mărfurile prezentate în vamă la un alt birou vamal.

Se poate deroga de la cerința privind autorizația menționată în primul paragraf în cazul în care declarația vamală este depusă, iar mărfurile sunt prezentate la birourile vamale aflate sub responsabilitatea unei autorități vamale.

(2) Solicitantul autorizației menționate la alineatul (1) trebuie să fie operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

(3) Biroul vamal unde este depusă declarația vamală:

(a) supraveghează plasarea mărfurilor sub regimul vamal respectiv;

(b) desfășoară controalele vamale pentru verificarea declarației vamale prevăzute la articolul 188 literele (a) și (b);

(c) în cazuri justificate, solicită biroului vamal unde sunt prezentate mărfurile să desfășoare controalele vamale pentru verificarea declarației vamale menționate la articolul 188 literele (c) și (d); și

(d) desfășoară formalitățile vamale pentru recuperarea cuantumului taxei la import sau la export corespunzătoare oricărei datorii vamale.

(4) Biroul vamal la care se depune declarația vamală și biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile schimbă informațiile necesare pentru verificarea declarației vamale pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(5) Fără a aduce atingere propriilor controale care țin de mărfurile introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile desfășoară controalele vamale menționate la alineatul (3) litera (c) și prezintă rezultatele acestora biroului vamal la care se depune declarația vamală.

(6) Biroul vamal la care se depune declarația vamală acordă liberul de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolele 194 și 195, luând în considerare:

(a) rezultatele propriilor controale pentru verificarea declarației vamale;

(b) rezultatele controalelor desfășurate de biroul vamal la care sunt prezentate mărfurile pentru verificarea declarației vamale și rezultatele controalelor aplicabile mărfurilor introduse sau scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

*Articolul 180***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 179 alineatul (1) primul paragraf.

*Articolul 181***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

- (a) vămuirea centralizată, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante menționate la articolul 179;
- (b) derogarea de la obligația prezentării mărfurilor menționate la articolul 182 alineatul (3) în contextul vămuirii centralizate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*Articolul 182***Înscrierea în evidențele declarantului**

(1) Autoritățile vamale pot autoriza o persoană, în baza unei cereri, să depună o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca datele din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul electronic al declarantului la momentul depunerii declarației sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.

(2) Declarația vamală se consideră acceptată în momentul în care mărfurile sunt înscrise în evidențe.

(3) Autoritățile vamale pot acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. În acest caz, se consideră că liberul de vamă a fost acordat la momentul efectuării înscrierii în evidențele declarantului.

Derogările pot fi acordate doar în cazul în care sunt întrunite toate condițiile următoare:

- (a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale;
- (b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de autoritatea vamală;

(c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru este necesar;

(d) la momentul efectuării înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens în autorizație.

Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate solicita în situații specifice ca mărfurile să fie prezentate.

(4) Condițiile în care se permite acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sunt menționate în autorizație.

*Articolul 183***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizației menționate la articolul 182 alineatul (1).

*Articolul 184***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la înscrierea în evidențele declarantului menționate la articolul 182, inclusiv formalitățile și controalele vamale relevante.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*Articolul 185***Autoevaluarea**

(1) În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza un operator economic să efectueze anumite formalități vamale care sunt în sarcina autorităților vamale în vederea stabilirii cuantumului taxelor la import și la export datorat, precum și să desfășoare anumite controale sub supraveghere vamală.

(2) Solicitantul autorizației menționate la alineatul (1) trebuie să fie operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

*Articolul 186***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 185 alineatul (1);

(b) formalitățile și controalele vamale care sunt în sarcina titularului autorizației menționate la articolul 185 alineatul (1).

Articolul 187

Conferirea competențelor de executare

Comisia determină, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la formalitățile și controalele vamale care se efectuează de către titularul autorizației în conformitate cu articolul 185 alineatul (1).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Verificarea și acordarea liberului de vamă

Secțiunea 1

Verificarea

Articolul 188

Verificarea unei declarații vamale

În scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, autoritățile vamale pot:

(a) să examineze declarația și documentele justificative;

(b) să solicite declarantului furnizarea altor documente;

(c) să verifice mărfurile;

(d) să preleveze eșantioane în vederea analizei sau examinării aprofundate a mărfurilor.

Articolul 189

Examinarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane

(1) Transportul mărfurilor spre locurile în care se procedează la verificarea lor, respectiv, dacă este cazul, la prelevarea de eșantioane și toate manipulările necesare pentru a permite această verificare sau prelevare se efectuează de către declarant sau sub responsabilitatea acestuia. Cheltuielile care rezultă sunt suportate de către declarant.

(2) Declarantul are dreptul să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane. În cazul în care autoritățile vamale au motive temeinice, acestea pot solicita declarantului să asiste sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor sau la prelevarea de eșantioane, sau să le furnizeze asistența necesară pentru facilitarea verificării mărfurilor sau a prelevării de eșantioane menționate mai sus.

(3) În cazul în care prelevările de eșantioane se efectuează conform dispozițiilor în vigoare, autoritățile vamale nu datorează nicio indemnizație, dar suportă costurile de analiză sau de control.

Articolul 190

Examinarea parțială a mărfurilor și prelevarea de eșantioane

(1) În cazul în care verificarea nu se efectuează decât asupra unei părți din mărfurile acoperite de declarația vamală sau în cazul în care se procedează la prelevarea de eșantioane, rezultatele acestei verificări parțiale sau ale analizei sau controlului eșantioanelor sunt valabile pentru toate mărfurile acoperite de aceeași declarație.

Cu toate acestea, declarantul poate solicita o verificare a mărfurilor sau o prelevare de eșantioane suplimentară, în cazul în care estimează că rezultatele verificării parțiale sau ale analizei sau examinării eșantioanelor nu sunt valabile pentru restul mărfurilor declarate. Cererea este acceptată cu condiția ca mărfurile să nu fi primit liberul de vamă sau, în cazul în care acesta a fost acordat, ca declarantul să demonstreze că acestea nu au fost modificate în niciun fel.

(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la două sau mai multe articole, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare articol sunt considerate a fi declarații separate.

Articolul 191

Rezultatele verificării

(1) Rezultatele verificării declarației vamale se utilizează drept bază pentru aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal sub care au fost plasate mărfurile.

(2) În cazul în care nu s-a procedat la verificarea declarației vamale, alineatul (1) se aplică în conformitate cu datele din declarația respectivă.

(3) Rezultatele verificării efectuate de autoritățile vamale au aceeași forță probatorie pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

Articolul 192

Măsurile de identificare

(1) Autoritățile vamale sau, după caz, operatorii economici autorizați în acest sens de către autoritățile vamale iau măsurile necesare de identificare a mărfurilor, în cazul în care identificarea este necesară pentru garantarea respectării dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile respective au fost declarate.

Aceste măsuri de identificare au aceleași efecte juridice pe întreg teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Mijloacele de identificare aplicate mărfurilor, ambalajului sau mijloacelor de transport nu pot fi înlăturate sau distruse decât de autoritățile vamale sau, în cazul în care sunt autorizați de către autoritățile vamale, de către operatorii economici, cu excepția cazului în care, în urma unui caz fortuit sau de forță majoră, înlăturarea sau distrugerea acestora este indispensabilă pentru a asigura protecția mărfurilor sau a mijloacelor de transport.

Articolul 193

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri privind verificarea declarațiilor vamale, verificarea mărfurilor și prelevarea de eșantioane și rezultatele acestor verificări.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Acordarea liberului de vamă

Articolul 194

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

(1) În cazul în care condițiile de plasare a mărfurilor sub regimul în cauză sunt întrunite și cu condiția ca eventualele restricții să fie aplicate și ca mărfurile să nu facă obiectul unor măsuri de prohibiție, autoritățile vamale acordă liberul de vamă acestor mărfuri în momentul în care datele din declarația vamală au fost verificate sau au fost acceptate fără verificare.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, în cazul în care verificarea menționată la articolul 188 nu poate fi terminată într-un termen rezonabil și în cazul în care prezența mărfurilor în vederea acestei verificări nu mai este necesară.

(2) Liberul de vamă se acordă în același timp pentru toate mărfurile care fac obiectul aceleiași declarații.

În sensul primului paragraf, în cazul în care o declarație vamală acoperă mărfuri care se încadrează la mai multe articole, datele referitoare la mărfurile încadrate la fiecare articol sunt considerate a fi declarații vamale separate.

Articolul 195

Liberul de vamă condiționat de plata cuantumului taxelor la import sau export corespunzător datoriei vamale sau constituirea unei garanții

(1) În cazul în care plasarea mărfurilor sub un regim vamal antrenează nașterea unei datorii vamale, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri este condiționată de plata cuantumului taxelor la import sau la export corespunzătoare datoriei vamale sau de constituirea unei garanții pentru acoperirea acestei datorii.

Cu toate acestea, fără a aduce atingere paragrafului al treilea, primul paragraf nu este aplicabil regimului de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import.

În cazul în care, prin aplicarea dispozițiilor privind regimul vamal pentru care mărfurile sunt declarate, autoritățile vamale solicită constituirea unei garanții, liberul de vamă pentru aceste mărfuri sub regimul vamal în cauză nu poate fi acordat decât după constituirea acestei garanții.

(2) În anumite cazuri, acordarea liberului de vamă nu este condiționată de constituirea unei garanții în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul unei solicitări de tragere a unui contingent tarifar.

(3) În cazul în care se utilizează o simplificare astfel cum se prevede la articolele 166, 182 și 185 și se constituie o garanție globală, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu este condiționată de o monitorizare a garanției de către autoritățile vamale.

Articolul 196

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili cazurile menționate la articolul 195 alineatul (2).

CAPITOLUL 4

Disponerea de mărfuri

Articolul 197

Distrugerea mărfurilor

În cazul în care au motive rezonabile, autoritățile vamale pot solicita ca mărfurile care au fost prezentate în vamă să fie distruse și informează titularul acestora în acest sens. Cheltuielile rezultate din această distrugere sunt suportate de titularul mărfurilor.

Articolul 198

Măsuri de luat de către autoritățile vamale

(1) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și vânzarea sau distrugerea, pentru a dispune de mărfuri în cazurile următoare:

(a) în cazul în care una dintre obligațiile definite în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii nu a fost îndeplinită sau mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală;

(b) în cazul în care mărfurilor nu li se poate acorda liberul de vamă pentru unul dintre motivele următoare:

(i) verificarea lor nu a putut fi efectuată sau continuată în termenul stabilit de autoritățile vamale, din motive imputabile declarantului;

(ii) documentele a căror prezentare condiționează plasarea sub regimul vamal solicitat sau acordarea liberului de vamă pentru acest regim nu au fost furnizate;

(iii) plățile sau garanțiile care ar fi trebuit efectuate sau constituite cu privire la taxele la import sau la export, după caz, nu au fost efectuate sau constituite în termenele prevăzute;

(iv) mărfurile fac obiectul unor măsuri de prohibiție sau restricție;

(c) în cazul în care mărfurile nu sunt ridicate într-un termen rezonabil după acordarea liberului de vamă;

(d) în cazul în care, după acordarea liberului de vamă, se constată că mărfurile nu au îndeplinit condițiile pentru acordarea acestuia; sau

(e) în cazul în care mărfurile sunt abandonate în favoarea statului, în temeiul articolului 199.

(2) Mărfurile neunionale care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepoziție vamală. Acestea se înscriu în evidențele operatorului antrepozitului vamal sau, cazul în care sunt deținute de către autoritățile vamale, de către acestea din urmă.

În cazul în care mărfurile care urmează a fi distruse, abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate fac deja obiectul unei declarații vamale, evidențele includ și trimitere la declarația vamală respectivă. Autoritățile vamale invalidează respectiva declarație vamală.

(3) Costul măsurilor menționate la alineatul (1) este suportat:

(a) în cazul menționat la alineatul (1) litera (a), de orice persoană căreia i s-a solicitat îndeplinirea obligațiilor în cauză sau care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală;

(b) în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c), de declarant;

(c) în cazul menționat la alineatul (1) litera (d), de persoana care trebuie să respecte condițiile aplicabile acordării liberului de vamă pentru mărfuri;

(d) în cazul menționat la alineatul (1) litera (e), de persoana care abandonează mărfurile în favoarea statului.

Articolul 199

Abandonul

Mărfurile neunionale și cele care sunt plasate sub regimul de destinație finală pot, cu permisiunea prealabilă a autorităților vamale, să fie abandonate în favoarea statului de către titularul regimului sau, dacă este cazul, de către titularul mărfurilor.

Articolul 200

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

(a) distrugerea mărfurilor menționate la articolul 197;

(b) vânzarea mărfurilor menționate la articolul 198 alineatul (1);

(c) abandonul mărfurilor în favoarea statului în conformitate cu articolul 199.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

TITLUL VI

PUNEREA ÎN LIBERĂ CIRCULAȚIE ȘI SCUTIREA DE TAXE LA IMPORT

CAPITOLUL 1

Punerea în liberă circulație

Articolul 201

Domeniul de aplicare și efectul

(1) Mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii fac obiectul punerii în liberă circulație.

(2) Punerea în liberă circulație implică:

(a) perceperea taxelor la import datorate;

(b) perceperea, dacă este cazul, a altor taxe conform dispozițiilor relevante în vigoare în materie de percepere a taxelor respective;

(c) aplicarea de măsuri de politică comercială, precum și de măsuri de prohibiție sau restricție, cu condiția ca acestea să nu fi fost aplicate într-un stadiu anterior; și

(d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.

(3) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor neunionale statutul vamal de mărfuri unionale.

Articolul 202

Măsuri de politică comercială

(1) În situația în care produsele prelucrate obținute în cadrul perfecționării active sunt puse în liberă circulație, iar calcularea cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 86 alineatul (3), măsurile de politică comercială care urmează să fie aplicate sunt cele aplicabile la punerea în liberă circulație a mărfurilor care au fost plasate în perfecționare activă.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul deșeurilor și al resturilor.

(3) În situația în care produsele prelucrate obținute în cadrul perfecționării active sunt puse în liberă circulație, iar calculul cuantumului taxei la import se face în conformitate cu articolul 85 alineatul (1), măsurile de politică comercială aplicabile respectivelor mărfuri se aplică numai în cazul în care mărfurile care au fost plasate în perfecționare activă fac obiectul unor astfel de măsuri.

(4) În situația în care legislația Uniunii prevede măsuri de politică comercială pentru punerea în liberă circulație, aceste măsuri nu se aplică produselor prelucrate puse în liberă circulație în urma perfecționării pasive în oricare din următoarele cazuri:

(a) produsele prelucrate își păstrează originea din Uniune în sensul articolului 60;

(b) perfecționarea pasivă implică reparare, inclusiv sistemul de schimb standard menționat la articolul 261; sau

(c) perfecționarea pasivă urmează unor operațiuni de perfecționare complementară în conformitate cu articolul 258.

CAPITOLUL 2

Scutirea de taxe la import

Secțiunea 1

Mărfuri reintroduse

Articolul 203

Domeniul de aplicare și efectul

(1) Mărfurile neunionale care, după ce au fost exportate inițial în calitate de mărfuri unionale în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii, sunt reintroduse în termen de trei ani și declarate pentru punerea în liberă circulație sunt scutite de taxe la import, în baza unei cereri depuse de persoana interesată.

Primul paragraf se aplică și în cazul în care mărfurile reintroduse reprezintă numai o parte din mărfurile exportate inițial în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Termenul de trei ani menționat la alineatul (1) poate fi depășit pentru a lua în considerare împrejurările speciale.

(3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportului lor de pe teritoriul vamal al Uniunii, puse în liberă circulație cu scutire de la import sau taxă redusă datorită destinației lor finale, acestora li se acordă scutirea de taxe în conformitate cu alineatul (1) numai în măsura în care ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.

În cazul în care destinația finală pentru care mărfurile respective urmează să fie puse în liberă circulație nu mai este aceeași, cuantumul taxelor la import se reduce cu cel eventual încasat la prima punere în liberă circulație a mărfurilor. În cazul în care cuantumul încasat la prima punere în liberă circulație îl depășește pe cel încasat la punerea în liberă circulație a mărfurilor reintroduse, nu se acordă nicio rambursare.

(4) În cazul în care mărfurile unionale și-au pierdut statutul vamal de mărfuri unionale în temeiul articolului 154 și sunt puse în liberă circulație ulterior, se aplică alineatele (1), (2) și (3).

(5) Scutirea de taxe la import nu se acordă decât cu condiția ca mărfurile să fie reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate.

(6) Scutirea de taxe la import se acordă pe baza informațiilor din care rezultă că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea scutirii.

Articolul 204

Mărfuri care au beneficiat de măsurile stabilite în cadrul politicii agricole comune

Scutirea de taxe la import prevăzută la articolul 203 nu se acordă mărfurilor care au beneficiat de măsuri stabilite în cadrul politicii agricole comune care implică exportul lor în afara teritoriului vamal al Uniunii, cu excepția cazurilor specifice pentru care există dispoziții contrare.

Articolul 205

Mărfuri plasate în prealabil sub regimul de perfecționare activă

(1) Articolul 203 se aplică pentru produsele prelucrate care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Uniunii sub regim de perfecționare activă.

(2) La cererea declarantului și cu condiția ca declarantul să comunice informațiile necesare, cuantumul taxelor la import pentru mărfurile vizate la alineatul (1) se determină în conformitate cu articolul 86 alineatul (3). Data de acceptare a declarației de reexport se consideră a fi data de punere în liberă circulație.

(3) Scutirea de taxe la import prevăzută la articolul 203 nu se acordă produselor prelucrate care au fost exportate conform articolului 223 alineatul (2) litera (c), cu excepția cazului în care se asigură că nicio marfă nu va fi plasată sub regimul de perfecționare activă.

Articolul 206

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) cazurile în care se consideră că mărfurile sunt reintroduse în aceeași stare în care au fost exportate;

(b) cazurile speciale menționate la articolul 204.

Articolul 207

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea informațiilor menționate la articolul 203 alineatul (6).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Pescuitul maritim și produsele obținute din mare

Articolul 208

Produse de pescuit maritim și produse obținute din mare

(1) Fără a aduce atingere articolului 60 alineatul (1), sunt scutite de taxe la import în momentul punerii în liberă circulație:

(a) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din marea teritorială a unei țări sau a unui teritoriu situat în afara teritoriului vamal al Uniunii, prin intermediul navelor înmatriculate sau înregistrate într-un stat membru și care arborează pavilionul statului respectiv;

(b) produsele obținute din produsele menționate la litera (a) la bordul navelor-fabrică ce îndeplinesc condițiile prevăzute la litera menționată.

(2) Scutirea de taxe la import menționată la alineatul (1) este justificată de probe conform cărora condițiile prevăzute la respectivul alineat sunt îndeplinite.

Articolul 209

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la furnizarea probelor menționate la articolul 208 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

TITLUL VII

REGIMURI SPECIALE

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Articolul 210

Domeniul de aplicare

Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale:

- (a) tranzitul; care cuprinde tranzitul extern și tranzitul intern;
- (b) depozitare; care cuprinde antrepozitare vamală și zone libere;
- (c) utilizare specifică; care cuprinde admiterea temporară și destinația finală;
- (d) prelucrare; care cuprinde perfecționarea activă și perfecționarea pasivă.

Articolul 211

Autorizația

(1) O autorizație din partea autorităților vamale se solicită pentru următoarele:

- (a) utilizarea regimului de perfecționare activă sau pasivă, a regimului de admitere temporară sau a regimului de destinație finală;
- (b) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală.

Condițiile în care este admisă utilizarea unuia sau a mai multora dintre regimurile speciale menționate la primul paragraf sau exploatarea spațiilor de depozitare sunt precizate în autorizație.

(2) Autoritățile vamale acordă o autorizație cu efect retroactiv în situația în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) există o necesitate economică dovedită;
- (b) solicitarea nu are legătură cu o tentativă de fraudă;

(c) solicitantul a dovedit pe baza evidențelor contabile sau a evidențelor vamale că:

- (i) toate cerințele regimului sunt îndeplinite;
- (ii) după caz, mărfurile pot fi identificate pentru perioada respectivă;
- (iii) astfel de evidențe contabile sau de evidențe vamale permit ca regimul să fie controlat;

(d) toate formalitățile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pot fi efectuate, inclusiv, dacă este necesar, invalidarea declarației vamale în cauză;

(e) nu a fost acordată solicitantului nicio autorizație cu efect retroactiv în termen de trei ani de la data la care a fost acceptată cererea;

(f) nu este necesară o examinare a condițiilor economice cu excepția cazului în care o cerere privește reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și mărfuri;

(g) cererea nu privește exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor;

(h) în situația în care o cerere privește reînnoirea unei autorizații pentru același tip de operațiuni și de mărfuri, cererea este înaintată în termen de trei ani de la data la care a expirat autorizația inițială.

Autoritățile vamale pot acorda o autorizație cu efect retroactiv și în situația în care mărfurile care fuseseră plasate sub un regim vamal nu mai sunt disponibile în momentul acceptării cererii pentru o astfel de autorizație.

(3) În cazul în care nu există dispoziții contrare, autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv persoanelor care îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) sunt stabilite pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) oferă garanțiile necesare bunei derulări a operațiunilor; se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește această condiție în măsura în care activitatea aferentă regimului special vizat a fost luată în considerare atunci când a fost acordată autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a);

(c) în cazul în care o datorie vamală sau alte taxe pot lua naștere pentru mărfurile plasate sub un regim special, persoanele respective constituie o garanție conform articolului 89;

(d) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, ele utilizează mărfurile sau asigură utilizarea acestora, sau desfășoară operațiuni de prelucrare sau asigură desfășurarea lor.

(4) În cazul în care nu există dispoziții contrare și în completarea alineatului (3), autorizația menționată la alineatul (1) nu se acordă decât în cazul în care toate condițiile următoare sunt întrunite:

(a) autoritățile vamale pot exercita supravegherea vamală fără să fie necesară introducerea unor măsuri administrative disproporționate în raport cu nevoile economice în cauză;

(b) interesele esențiale ale producătorilor din Uniune nu riscă să fie afectate negativ de o autorizație de plasare sub un regim de perfecționare (condiții economice).

(5) Interesele esențiale ale producătorilor din Uniune sunt considerate ca nefiind afectate negativ, după cum se menționează la alineatul (4) litera (b), cu excepția cazului în care se dovedește contrariul sau dacă se consideră a fi îndeplinite condițiile economice.

(6) În cazul în care se dovedește că interesele esențiale ale producătorilor din Uniune riscă să fie afectate, se efectuează o verificare a condițiilor economice la nivelul Uniunii.

Articolul 212

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) condițiile pentru acordarea autorizațiilor pentru regimurile menționate la articolul 211 alineatul (1);

(b) excepțiile de la condițiile menționate la articolul 211 alineatele (3) și (4);

(c) cazurile în care se consideră că sunt îndeplinite condițiile economice, astfel cum se menționează la articolul 211 alineatul (5).

Articolul 213

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la examinarea condițiilor economice menționate la articolul 211 alineatul (6).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 214

Evidențe

(1) Cu excepția regimului de tranzit sau în cazul în care nu există dispoziții contrare, titularul autorizației, titularul regimului și orice altă persoană care desfășoară o activitate implicând depozitarea, transformarea sau prelucrarea mărfurilor sau vânzarea și achiziționarea mărfurilor în zonele libere ține o evidență corespunzătoare în forma aprobată de către autoritățile vamale.

Evidențele trebuie să conțină informațiile și datele care să le permită autorităților vamale să supravegheze regimul în cauză, în special în ceea ce privește identificarea mărfurilor plasate sub acest regim, statutul vamal și circulația acestora.

(2) Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificări vamale îndeplinește obligația prevăzută la alineatul (1) în măsura în care evidențele sale sunt adecvate regimului special în cauză.

Articolul 215

Descărcarea unui regim special

(1) În alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere articolului 254, un regim special este încheiat în cazul în care mărfurile plasate sub acest regim sau produsele prelucrate sunt plasate sub un alt regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul articolului 199.

(2) Regimul de tranzit este descărcat de către autoritățile vamale în momentul în care acestea sunt în măsură să stabilească, pe baza unei comparații între datele disponibile la biroul vamal de plecare și cele disponibile la biroul vamal de destinație, că acest regim s-a încheiat corect.

(3) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare în vederea reglementării situației mărfurilor pentru care regimul nu s-a descărcat în condițiile prevăzute.

(4) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, descărcarea regimului vamal trebuie să aibă loc într-un anumit termen.

Articolul 216

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili termenul menționat la articolul 215 alineatul (4).

Articolul 217

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la descărcarea unui regim special menționat la articolul 216.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 218

Transferul drepturilor și al obligațiilor

Drepturile și obligațiile titularului unui regim, în privința mărfurilor plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, pot fi transferate integral sau parțial unei alte persoane care îndeplinește condițiile definite pentru regimul respectiv.

Articolul 219

Circulația mărfurilor

În anumite cazuri, mărfurile plasate sub un regim special, altul decât cel de tranzit, sau plasate în zone libere pot circula între diferite locuri ale teritoriului vamal al Uniunii.

Articolul 220

Forme uzuale de manipulare

Mărfurile plasate sub regim de antrepozitare vamală sau de prelucrare sau plasate în zone libere pot fi supuse manipulărilor uzuale destinate să asigure conservarea, să amelioreze prezentarea sau calitatea mărfurilor sau să le pregătească pentru distribuție sau revânzarea acestora.

Articolul 221

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284:

(a) pentru a stabili cazurile și condițiile pentru circulația mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit sau plasate în zone libere, în conformitate cu articolul 219;

(b) pentru a stabili formele de manipulare uzuală a mărfurilor plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de prelucrare sau a mărfurilor plasate în zone libere, astfel cum se menționează la articolul 220.

Articolul 222

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

(a) transferul drepturilor și obligațiilor titularului regimului, cu privire la mărfurile plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit, în conformitate cu articolul 218;

(b) circulația mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit sau plasate în zone libere, în conformitate cu articolul 219.

Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Articolul 223

Mărfuri echivalente

(1) Mărfurile echivalente sunt mărfuri unionale depozitate, utilizate sau prelucrate în locul mărfurilor plasate sub un regim special.

În cadrul unui regim de perfecționare pasivă, mărfurile echivalente sunt mărfuri neunionale prelucrate în locul mărfurilor unionale plasate sub regimul de perfecționare pasivă.

Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, mărfurile echivalente au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, au aceeași calitate comercială și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca ale mărfurilor pe care le înlocuiesc.

(2) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător și, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, următoarele:

(a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor de antrepozitare vamală, zone libere, destinație finală și prelucrare;

(b) utilizarea, în anumite cazuri, a mărfurilor echivalente în cadrul regimului de admitere temporară;

- (c) în cazul regimului de perfecționare activă, exportul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înaintea importului de mărfuri pe care le înlocuiesc;
- (d) în cazul perfecționării pasive, importul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.

Se consideră că un operator economic autorizat pentru simplificării vamale îndeplinește condiția asigurării derulării corespunzătoare a regimului în măsura în care activitatea aferentă utilizării mărfurilor echivalente pentru regimul vizat este luată în considerare în cadrul autorizației menționate la articolul 38 alineatul (2) litera (a).

(3) Utilizarea de mărfuri echivalente nu este autorizată în niciunul dintre cazurile următoare:

(a) atunci când, în cadrul regimului de perfecționare activă, se efectuează doar manipulări uzuale, astfel cum au fost definite la articolul 220;

(b) în cazul în care o interdicție de rambursare sau de exceptare de taxe la import se aplică mărfurilor care nu sunt origine folosite la fabricarea produselor prelucrate în cadrul regimului de perfecționare activă pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Uniune și anumite țări sau teritorii situate în afara teritoriului vamal al Uniunii sau grupuri de astfel de țări sau teritorii;

(c) în cazul în care această utilizare riscă să conducă la un avantaj tarifar nejustificat la import sau în cazul în care legislația Uniunii prevede astfel.

(4) În cazul menționat la alineatul (2) litera (c) și în măsura în care produsele prelucrate ar fi supuse unor taxe la export în cazul în care nu ar fi exportate în cadrul regimului de perfecționare activă, titularul autorizației constituie o garanție care acoperă plata taxelor la export în cazul în care mărfurile neunionale nu sunt importate în termenul prevăzut la articolul 257 alineatul (3).

Articolul 224

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

(a) excepțiile de la articolul 223 alineatul (1) al treilea paragraf;

(b) condițiile în care se utilizează mărfuri echivalente în conformitate cu articolul 223 alineatul (2);

(c) cazurile specifice în care mărfurile echivalente se utilizează în cadrul regimului de admitere temporară în conformitate cu articolul 223 alineatul (2) litera (b);

(d) cazurile în care nu este autorizată utilizarea mărfurilor echivalente, în conformitate cu articolul 223 alineatul (3) litera (c).

Articolul 225

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la utilizarea mărfurilor echivalente autorizate în conformitate cu articolul 223 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 2

Tranzitul

Secțiunea 1

Tranzitul extern și intern

Articolul 226

Tranzitul extern

(1) Regimul de tranzit extern permite circulația mărfurilor neunionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii fără ca acestea să fie supuse:

(a) taxelor la import;

(b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;

(c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) În anumite cazuri, mărfurile unionale sunt plasate sub regim de tranzit extern.

(3) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară într-unul din modurile următoare:

- (a) sub regimul de tranzit unional extern;
- (b) în conformitate cu Convenția TIR, cu condiția ca circulația:
 - (i) să fi început sau să se termine în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;
 - (ii) să fie efectuată de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii cu traversarea unei țări sau a unui teritoriu aflate în exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;
- (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
- (d) sub acoperirea Manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin);
- (e) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951;
- (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drep- turilor și obligațiilor care decurg din acest statut.

Articolul 227

Tranzitul intern

- (1) Regimul de tranzit intern permite, în condițiile prevăzute la alineatul (2), circulația mărfurilor unionale de la un punct la altul al teritoriului vamal al Uniunii, cu traversarea unei țări sau a unui teritoriu din exteriorul acestui teritoriu vamal, fără modi- ficarea statutului lor vamal.
- (2) Circulația menționată la alineatul (1) se desfășoară:
 - (a) sub regimul de tranzit unional intern, cu condiția ca o astfel de posibilitate să fie prevăzută de un acord internațional;
 - (b) în conformitate cu Convenția TIR;
 - (c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;
 - (d) sub acoperirea Manifestului Rin (articolul 9 din Convenția revizuită pentru navigația pe Rin);

- (e) sub acoperirea formularului 302, astfel cum este prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951;
- (f) prin poștă, conform statutului Uniunii Poștale Universale, în cazul în care mărfurile sunt transportate de titularii drep- turilor și obligațiilor care decurg din acest statut.

Articolul 228

Teritoriul unic în vederea tranzitului

În situația în care mărfurile circulă de la un punct aflat pe teritoriul vamal al Uniunii către un alt punct, în conformitate cu Convenția TIR, cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, sub acoperirea formularului 302 sau prin poștă, teritoriul vamal al Uniunii este, în scopul respectivului transport, considerat ca formând un singur teritoriu.

Articolul 229

Excluderea persoanelor din cadrul operațiunilor TIR

- (1) În situația în care autoritățile vamale ale unui stat membru decid să excludă o persoană din cadrul operațiunilor TIR în temeiul articolului 38 din Convenția TIR, această decizie se aplică pe întregul teritoriu al Uniunii, iar carnetele TIR depuse de persoana respectivă nu trebuie acceptate de niciun birou vamal.
- (2) un stat membru își comunică decizia menționată la alineatul (1) împreună cu data aplicării sale celorlalte state membre și Comisiei.

Articolul 230

Destinatarul agreeat în sensul TIR

Autoritățile vamale pot, în baza unei cereri, să autorizeze o persoană, denumită „destinatar agreeat”, să primească mărfurile expediate în conformitate cu Convenția TIR într-un loc auto- rizat, astfel încât regimul să fie încheiat în conformitate cu articolul 1 litera (d) din Convenția TIR.

Articolul 231

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în confor- mitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) cazurile în care mărfurile unionale sunt plasate sub regim de tranzit extern în conformitate cu articolul 226 alineatul (2);

(b) condițiile pentru acordarea autorizației menționate la articolul 230.

Articolul 232

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură prin care urmează să se aplice articolul 226 alineatul (3) literele (b) - (f) și articolul 227 alineatul (2) literele (b) - (f) pe teritoriul vamal al Uniunii, luând în considerare necesitățile Uniunii.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Tranzitul unional

Articolul 233

Obligațiile titularului regimului de tranzit unional și ale transportatorului sau destinatarului mărfurilor care circulă sub regimul de tranzit unional

(1) Titularul regimului de tranzit unional are următoarele responsabilități:

(a) prezentarea mărfurilor intacte și a informațiilor solicitate la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu îndeplinirea măsurilor luate de către autoritățile vamale în vederea asigurării identificării acestora;

(b) respectarea dispozițiilor vamale privind regimul respectiv;

(c) în cazul în care nu există dispoziții contrare în legislația vamală, constituirea unei garanții pentru asigurarea plății cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător oricărei datorii vamale sau a altor taxe, conform altor dispoziții relevante, care pot lua naștere în raport cu mărfurile.

(2) Obligațiile titularului regimului sunt îndeplinite și regimul de tranzit se încheie în momentul în care mărfurile plasate sub regim și informațiile solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație conform legislației vamale.

(3) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care le acceptă cunoscând faptul că acestea circulă sub un regim de tranzit unional este, de asemenea, responsabil de a le prezenta intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și de a îndeplini măsurile de identificare luate de către autoritățile vamale.

(4) Autoritățile vamale pot, în baza unei solicitări, să acorde autorizația de a utiliza oricare dintre următoarele simplificări cu privire la plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional sau la încheierea acestui regim:

(a) statutul de expeditor agreeat, care permite titularului autorizației să plaseze mărfurile sub regimul de tranzit unional fără a le prezenta în vamă;

(b) statutul de destinatar agreeat, care permite titularului autorizației să primească mărfurile care circulă sub regimul de tranzit unional într-un loc autorizat pentru a încheia regimul în conformitate cu articolul 233 alineatul (2);

(c) utilizarea unor sigilii speciale, în cazul în care este necesară sigilarea pentru a asigura identificarea mărfurilor plasate sub regimul de tranzit unional;

(d) utilizarea unei declarații vamale cu cerințe reduse privind datele pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional;

(e) utilizarea unui document electronic de transport ca declarație vamală pentru a plasa mărfurile sub regimul de tranzit unional, cu condiția ca acesta să conțină datele unei astfel de declarații și ca respectivele date să fie disponibile pentru autoritățile vamale la plecare și la destinație pentru a permite supravegherea vamală a mărfurilor și descărcarea regimului.

Articolul 234

Mărfurile care traversează o țară sau un teritoriu din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii sub regimul de tranzit unional extern

(1) Regimul de tranzit unional extern se aplică mărfurilor care traversează o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii, dacă una dintre condițiile următoare este îndeplinită:

(a) această posibilitate este prevăzută de un acord internațional;

(b) traversarea țării sau teritoriului respectiv se efectuează sub acoperirea unui document de transport unic întocmit pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) litera (b), efectul regimului de tranzit unional extern este suspendat pe perioada în care mărfurile se află în afara teritoriului vamal al Uniunii.

*Articolul 235***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili condițiile de acordare a autorizațiilor menționate la articolul 233 alineatul (4).

*Articolul 236***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la:

- (a) plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit unional și încheierea respectivului regim;
- (b) utilizarea simplificărilor menționate la articolul 233 alineatul (4);
- (c) supravegherea vamală a mărfurilor care traversează o țară sau un teritoriu din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii sub regimul de tranzit unional extern, prevăzută la articolul 234.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*CAPITOLUL 3***Depozitarea**

Secțiunea 1

Dispoziții Comune*Articolul 237***Domeniul de aplicare**

(1) Regimul de depozitare permite depozitarea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii fără ca mărfurile să fie supuse:

- (a) taxelor la import;
- (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) Mărfurile unionale pot fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală sau de zonă liberă conform legislației Uniunii privind domeniile specifice sau pentru a beneficia de o decizie care acordă rambursarea sau remiterea taxelor la import.

(3) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza depozitarea mărfurilor unionale într-un spațiu de depozitare pentru antrepozitare vamală. Mărfurile în cauză nu sunt considerate ca fiind sub regimul de antrepozitare vamală.

*Articolul 238***Durata regimului de depozitare**

(1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată.

(2) În situații excepționale, autoritățile vamale pot stabili un termen până la care trebuie descărcat regimul de depozitare, în special atunci când tipul și natura mărfurilor pot, în caz de depozitare îndelungată, reprezenta un pericol pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediul înconjurător.

*Articolul 239***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la plasarea mărfurilor unionale sub regim de antrepozitare vamală sau de zonă liberă astfel cum se prevede la articolul 237 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

Secțiunea 2

Antrepozitatea Vamală*Articolul 240***Depozitarea în antrepozite vamale**

(1) Mărfurile neunionale plasate sub regim de antrepozitare vamală pot fi depozitate în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru acest regim de către autoritățile vamale și sub supraveghere vamală (antrepozite vamale).

(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor de către orice persoană („antrepozit vamal public”) sau pentru depozitarea mărfurilor de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală („antrepozit vamal privat”).

(3) Mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală pot fi scoase temporar din antrepozitul vamal. Cu excepția cazurilor de forță majoră, această scoatere trebuie autorizată în prealabil de către autoritățile vamale.

*Articolul 241***Prelucrarea**

(1) În cazul în care există o necesitate economică și în care supravegherea vamală nu este afectată, autoritățile vamale pot autoriza, într-un antrepozit vamal, prelucrarea mărfurilor plasate sub regimul de perfecționare activă sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

(2) Mărfurile menționate la alineatul (1) nu sunt considerate a se afla sub regimul de antrepozitare vamală.

*Articolul 242***Responsabilitățile titularului autorizației sau regimului**

(1) Titularul autorizației și titularul regimului au următoarele responsabilități:

(a) asigurarea faptului că mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală nu sunt sustrate supravegherii vamale; și

(b) îndeplinirea obligațiilor care decurg din depozitarea mărfurilor aflate sub regimul de antrepozitare vamală.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care autorizația privește un antrepozit vamal public, aceasta poate prevedea că responsabilitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau (b) revin exclusiv titularului regimului.

(3) Titularul regimului este responsabil de îndeplinirea obligațiilor care rezultă din plasarea mărfurilor sub regimul de antrepozitare vamală.

Secțiunea 3

Zonele libere*Articolul 243***Desemnarea zonelor libere**

(1) Statele membre pot desemna anumite părți ale teritoriului vamal al Uniunii drept zone libere.

Statul membru determină perimetrul fiecărei zone libere, respectiv punctele de acces și de ieșire ale acesteia.

(2) Statele membre comunică Comisiei informații privind zonele lor libere care se află în funcțiune.

(3) Zonele libere sunt împrejmuite.

Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.

(4) Persoanele, mărfurile și mijloacele de transport care intră într-o zonă liberă sau care ies pot face obiectul controalelor vamale.

*Articolul 244***Construcții și activități în zonele libere**

(1) Orice construcție de imobile într-o zonă liberă este condiționată de obținerea unei aprobări prealabile din partea autorităților vamale.

(2) Sub rezerva legislației vamale, orice activitate de natură industrială, comercială sau de prestări de servicii este permisă într-o zonă liberă. Desfășurarea acestor activități face obiectul unei notificări prealabile către autoritățile vamale.

(3) Autoritățile vamale pot impune prohibiții sau restricții asupra activităților menționate la alineatul (2), ținând seama de natura mărfurilor în cauză, de cerințele supravegherii vamale sau de securitate și siguranță.

(4) Autoritățile vamale pot interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare privind respectarea dispozițiilor vamale.

*Articolul 245***Prezentarea mărfurilor și plasarea sub regim**

(1) Mărfurile introduse într-o zonă liberă trebuie să fie prezentate în vamă și să facă obiectul formalităților vamale prevăzute în oricare dintre cazurile următoare:

(a) în cazul în care sunt introduse în zonele libere sosind direct din exteriorul teritoriului vamal al Uniunii;

(b) în cazul în care se află plasate sub un regim vamal care este încheiat sau descărcat în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de zonă liberă;

(c) în cazul în care sunt plasate sub regimul de zonă liberă pentru a beneficia de o decizie de acordare a rambursării sau a remiterii de taxe la import;

(d) în cazul în care legislația, alta decât cea vamală, dispune astfel de formalități.

(2) Mărfurile introduse într-o zonă liberă în alte circumstanțe decât cele acoperite de alineatul (1) nu se prezintă în vamă.

(3) Fără a aduce atingere articolului 246, mărfurile introduse într-o zonă liberă sunt considerate ca fiind plasate sub regimul de zonă liberă:

(a) în momentul introducerii lor în această zonă, cu excepția cazului în care acestea se află deja sub un alt regim vamal; sau

(b) la momentul încheierii regimului de tranzit, cu excepția cazului în care sunt plasate imediat sub un alt regim vamal.

Articolul 246

Mărfuri unionale în zone libere

(1) Mărfurile unionale pot fi introduse, antrepozitate, deplasate, utilizate, prelucrate sau consumate într-o zonă liberă. În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) În baza unei cereri depuse de persoana interesată, autoritățile vamale stabilesc statutul vamal de mărfuri unionale pentru oricare dintre următoarele mărfuri:

(a) mărfuri unionale introduse în zonele libere;

(b) mărfuri unionale care au fost supuse operațiunilor de prelucrare într-o zonă liberă;

(c) mărfuri puse în liberă circulație într-o zonă liberă.

Articolul 247

Mărfuri neunionale în zone libere

(1) Mărfurile neunionale, pe perioada în care rămân în zonele libere, pot fi puse în liberă circulație sau plasate sub regimul de perfecționare activă, de admitere temporară sau de destinație finală, în condițiile prevăzute de aceste regimuri.

În astfel de cazuri, acestea nu sunt considerate ca aflându-se sub regimul de zonă liberă.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile aprovizionărilor sau proviziilor de alimente și în cazul în care regimul

respectiv o permite, alineatul (1) nu împiedică utilizarea sau consumarea mărfurilor care, în cazul punerii în liberă circulație sau al admiterii temporare, nu vor fi supuse aplicării de taxe la import sau măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale.

În cazul unei asemenea utilizări sau consumări, nu este necesară o declarație vamală de punere în liberă circulație sau de plasare sub regimul de admitere temporară.

Cu toate acestea, este necesară o declarație în cazul în care mărfurile sunt supuse unui contingent sau unui plafon tarifar.

Articolul 248

Scoaterea mărfurilor din zona liberă

(1) Fără a aduce atingere legislației din alte domenii decât cel vamal, mărfurile aflate în zonă liberă pot fi exportate sau reexportate din teritoriului vamal al Uniunii sau introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii.

(2) Articolele 134 - 149 se aplică mărfurilor scoase din zona liberă în alte părți ale teritoriului vamal al Uniunii.

Articolul 249

Statutul vamal

În cazul în care mărfurile sunt scoase dintr-o zonă liberă și introduse într-o altă parte a teritoriului vamal al Uniunii sau plasate sub un regim vamal, acestea sunt considerate ca fiind mărfuri neunionale, cu excepția cazului în care statutul lor vamal de mărfuri unionale a fost demonstrat.

Cu toate acestea, în scopul aplicării taxelor la export și a licențelor de export sau a măsurilor de control la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau al politicilor comerciale comune, aceste mărfuri sunt considerate drept mărfuri unionale, cu excepția cazului în care este stabilit faptul că acestea nu au statutul vamal de mărfuri unionale.

CAPITOLUL 4

Utilizări specifice

Secțiunea 1

Admiterea Temporară

Articolul 250

Domeniul de aplicare

(1) În cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile neunionale destinate reexportului pot să facă obiectul unei destinații speciale pe teritoriul vamal al Uniunii, cu scutire totală sau parțială de taxe la import și fără a fi supuse:

- (a) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.
- (2) Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care condițiile următoare sunt întrunite:
- (a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepția deprecierei normale datorate folosirii acestora;
- (b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepția cazului în care, având în vedere natura sau utilizarea prevăzută a acestora, absența măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului sau, în cazul menționat la articolul 223, în măsura în care este posibil să se verifice că sunt respectate condițiile prevăzute pentru mărfuri echivalente;
- (c) titularul regimului este stabilit în afara teritoriului vamal al Uniunii, cu excepția cazului în care se prevede altfel;
- (d) cerințele prevăzute în legislația vamală pentru acordarea scutirii totale sau parțiale de taxe sunt îndeplinite.

Articolul 251

Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară

- (1) Autoritățile vamale fixează perioada în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară trebuie reexportate sau plasate sub un alt regim vamal. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca obiectivul utilizării autorizate să fie atins.
- (2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, perioada maximă de păstrare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară pentru aceeași utilizare și sub responsabilitatea aceluiași titular de autorizație este de 24 de luni, chiar și în cazul în care regimul a fost încheiat prin plasarea mărfurilor sub un alt regim special, urmat la rândul său de o nouă plasare sub regimul de admitere temporară.
- (3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, perioada pentru utilizare autorizată menționată la alineatele (1) și (2) nu este suficientă, autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acesteia pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

- (4) Perioada totală pe durata căreia mărfurile pot rămâne sub regimul de admitere temporară nu depășește 10 ani, cu excepția cazului fortuit.

Articolul 252

Cuantumul taxei la import în cazul admiterii temporare cu scutire parțială de taxe la import

- (1) Cuantumul taxelor la import pentru mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară cu scutire parțială de taxe la import este fixat la 3 % din cuantumul taxelor la import care ar fi trebuit achitate pentru aceste mărfuri în cazul în care ele ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Cuantumul se achită pentru fiecare lună sau fracție de lună în timpul căreia mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de la taxa la import.

- (2) Cuantumul taxelor la import nu depășește cuantumul care ar fi trebuit achitat în cazul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară.

Articolul 253

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) utilizarea specifică menționată la articolul 250 alineatul (1);
- (b) cerințele menționate la articolul 250 alineatul (2) litera (d).

Secțiunea 2

Destinația Finală

Articolul 254

Regimul de destinație finală

- (1) Regimul de destinație finală permite punerea în liberă circulație a mărfurilor cu scutire sau reducere de taxe datorită utilizării lor specifice.
- (2) În situația în care mărfurile sunt într-un stadiu de producție care ar permite din punct de vedere economic numai destinația finală prevăzută, autoritățile vamale pot stabili în cadrul autorizației condițiile în care se consideră că mărfurile au fost utilizate în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe.

(3) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și autoritățile vamale consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe.

(4) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre cazurile următoare:

- (a) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de taxe;
- (b) în cazul în care mărfurile au fost scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, distruse sau abandonate în favoarea statului;
- (c) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de scutire sau de reducere de taxe și în care taxele datorate la import au fost plătite.

(5) În cazul în care este necesară rata de randament, articolul 255 se aplică regimului de destinație finală.

(6) Deșeurile și resturile care rezultă în urma prelucrării sau transformării mărfurilor conform destinației finale prevăzute a acestora, precum și pierderile cauzate de factori naturali sunt considerate a fi mărfuri care au primit destinația finală prevăzută.

(7) Deșeurile și resturile care rezultă în urma distrugerii mărfurilor plasate sub regimul de destinație finală sunt considerate a fi plasate sub regimul de antrepozitare vamală.

CAPITOLUL 5

Prelucrarea

Secțiunea 1

Dispoziții Generale

Articolul 255

Rata de randament

Cu excepția cazului în care legislația Uniunii privind domeniile specifice precizează o rată de randament, autoritățile vamale fixează fie rata de randament sau rata medie de randament a operațiunii de prelucrare, fie, dacă este cazul, modalitatea de determinare a acestei rate.

Rata de randament sau rata medie de randament se stabilește în funcție de condițiile reale în care se efectuează sau urmează să se efectueze operațiunile de prelucrare. Această rată poate, dacă este cazul, să fie ajustată în conformitate cu articolul 28.

Secțiunea 2

Perfecționarea Activă

Articolul 256

Domeniul de aplicare

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 223, regimul de perfecționare activă permite folosirea pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a le supune uneia sau mai multor operațiuni de prelucrare, a mărfurilor neunionale, fără ca aceste mărfuri să fie supuse:

- (a) taxelor la import;
- (b) altor taxe, conform altor dispoziții relevante în vigoare;
- (c) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii sau scoaterea lor din acesta.

(2) Regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, în alte cazuri decât repararea și distrugerea, numai în măsura în care mărfurile plasate sub acest regim pot fi identificate în produsele prelucrate, fără a aduce atingere utilizării de accesorii de producție.

În cazul menționat la articolul 223, regimul poate fi utilizat numai în măsura în care poate fi verificată respectarea condițiilor definite în privința mărfurilor echivalente.

(3) În plus față de dispozițiile alineatelor (1) și (2), regimul de perfecționare activă poate fi utilizat, de asemenea, pentru oricare dintre mărfurile următoare:

- (a) mărfuri care urmează a fi supuse operațiunilor care vizează asigurarea conformității acestora cu specificațiile tehnice pentru punerea în liberă circulație;
- (b) mărfuri care trebuie să facă obiectul manipulărilor uzuale în conformitate cu articolul 220.

Articolul 257

Perioada pentru descărcare

(1) Autoritățile vamale fixează perioada în care regimul de perfecționare activă trebuie descărcat, conform dispozițiilor articolului 216.

Perioada curge de la data la care mărfurile neunionale sunt plasate sub regim și se determină ținând seama de durata necesară realizării operațiunilor de prelucrare și descărcării regimului.

(2) Autoritățile vamale pot prelungi pentru o durată rezonabilă perioada fixată conform alineatului (1), în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Autorizația poate preciza că o perioadă care începe să curgă în cursul unei luni, al unui trimestru sau al unui semestru se încheie în ultima zi, după caz, a lunii, a trimestrului sau a semestrului care urmează.

(3) În cazul exportului anticipat, în conformitate cu articolul 223 alineatul (2) litera (c), autorizația stabilește termenul în care mărfurile neunionale sunt declarate pentru regimul de perfecționare activă, luându-se în considerare timpul necesar pentru aprovizionare și pentru transport spre teritoriul vamal al Uniunii.

Termenul prevăzut la primul paragraf se stabilește în luni și nu depășește șase luni. Aceasta curge de la data acceptării declarației de export privind produsele prelucrate obținute din mărfurile echivalente corespunzătoare.

(4) La solicitarea titularului autorizației, termenul de șase luni prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit chiar și după expirarea sa, cu condiția ca perioada totală să nu depășească 12 luni.

Articolul 258

Reexportul temporar pentru prelucrare complementară

În baza unei cereri, autoritățile vamale pot autoriza, pentru o parte sau pentru toate mărfurile plasate sub regimul de perfecționare activă sau a produselor prelucrate, reexportul temporar în vederea operațiunilor de prelucrare complementară în afara teritoriului vamal al Uniunii, conform condițiilor fixate pentru regimul de perfecționare pasivă.

Secțiunea 3

Perfecționarea Pasivă

Articolul 259

Domeniul de aplicare

(1) Regimul de perfecționare pasivă permite exportul temporar de mărfuri unionale în afara teritoriului vamal al Uniunii în vederea supunerii acestora la operațiunile de prelucrare. Produsele prelucrate rezultate din aceste operațiuni pot fi puse în liberă circulație cu scutire totală sau parțială de taxe la import în baza unei cereri depuse de titularul autorizației sau de

orice altă persoană stabilită pe teritoriul vamal al Uniunii, cu condiția ca aceasta să fi obținut consimțământul titularului autorizației și ca toate condițiile autorizației să fie îndeplinite.

(2) Nu pot fi plasate sub regimul de perfecționare pasivă oricare dintre mărfurile unionale următoare:

(a) mărfurile al căror export dă dreptul la rambursarea sau remiterea de taxe la import;

(b) mărfurile care, în prealabil exportului, au fost puse în liberă circulație cu scutire de taxe sau taxe reduse datorită destinației finale, în măsura în care scopurile acestei destinații finale nu sunt realizate, cu excepția cazului în care aceste mărfuri trebuie supuse unor operațiuni de reparație;

(c) mărfurile al căror export dă dreptul la acordarea de restituiri la export;

(d) mărfurile pentru care un avantaj financiar altul decât restituirile menționate la litera (c) este acordat în cadrul politicii agricole comune în virtutea exportului acestor mărfuri.

(3) Autoritățile vamale stabilesc perioada în care mărfurile exportate temporar trebuie să fie reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii, sub forma produselor prelucrate, respectiv să fie puse în liberă circulație pentru a putea beneficia de scutire parțială sau totală de taxe la import. Acestea pot acorda o prelungire a acestei perioade pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

Articolul 260

Mărfurile reparate cu titlu gratuit

(1) Mărfurile beneficiază de o scutire totală de taxe la import în cazul în care se stabilește, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale, că acestea au fost reparate cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unor defecte de fabricație sau material.

(2) Alineatul (1) nu este aplicabil în cazul în care s-a ținut seama de defectul de fabricație sau material în momentul primei puneri în liberă circulație a mărfurilor în cauză.

Articolul 261

Sistemul de schimb standard

(1) În cadrul sistemului de schimb standard, un produs importat (denumit în continuare „produs de înlocuire”), poate, conform alineatelor (2) - (5), înlocui un produs prelucrat.

(2) Autoritățile vamale autorizează, în baza unei cereri, utilizarea sistemului de schimb standard în cazul în care operațiunea de prelucrare constă într-o reparație a unor mărfuri unionale cu defecte, altele decât cele supuse măsurilor adoptate în cadrul politicii agricole comune sau regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri rezultate din prelucrarea produselor agricole.

(3) Produsele de înlocuire au același cod de opt cifre din Nomenclatura combinată, sunt de calitate comercială identică și prezintă aceleași caracteristici tehnice ca mărfurile defecte, în cazul în care acestea din urmă ar fi făcut obiectul unei reparații.

(4) În cazul în care mărfurile defecte au fost utilizate înainte de export, produsele de înlocuire trebuie, de asemenea, să fi fost utilizate.

Cu toate acestea, autoritățile vamale acordă derogare de la condiția menționată la primul paragraf în cazul în care produsul de înlocuire a fost livrat cu titlu gratuit, fie în temeiul unei obligații contractuale sau legale rezultate dintr-o garanție, fie din cauza existenței unui defect de fabricație sau material.

(5) Dispozițiile aplicabile produselor prelucrate se aplică, de asemenea, produselor de înlocuire.

Articolul 262

Importul anticipat al produselor de înlocuire

(1) Autoritățile vamale autorizează, în condițiile stabilite de acestea și în baza unei cereri depuse de persoana interesată, ca produsele de înlocuire să fie importate înainte ca mărfurile defecte să fie exportate.

În cazul importului anticipat al unui produs de înlocuire, se constituie o garanție care acoperă cuantumul taxelor la import care ar fi exigibile în cazul în care mărfurile defecte nu ar fi exportate conform alineatului (2).

(2) Exportul de mărfuri defecte se face în termen de două luni de la data acceptării, de către autoritățile vamale, a declarației de punere în liberă circulație a produselor de înlocuire.

(3) În cazul în care, în împrejurări excepționale, mărfurile defecte nu pot fi exportate în termenul menționat la alineatul (2), autoritățile vamale pot acorda o prelungire a acestui termen pentru o durată rezonabilă, în baza unei cereri justificate depuse de titularul autorizației.

TITLUL VIII

MĂRFURI SCOASE DE PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

CAPITOLUL 1

Formalități prealabile la ieșirea mărfurilor

Articolul 263

Depunerea unei declarații prealabile la ieșire

(1) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt acoperite de o declarație prealabilă la ieșire care urmează să fie depusă la biroul vamal competent într-un anumit termen înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Se face derogare de la obligația menționată la alineatul (1):

(a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Uniunii fără a se opri pe acest teritoriu; sau

(b) în anumite alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.

(3) Declarația prealabilă la ieșire ia una dintre formele următoare:

(a) o declarație vamală, în cazul în care mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub un regim vamal pentru care o astfel de declarație se cere;

(b) o declarație de reexport conform articolului 270;

(c) o declarație sumară de ieșire în conformitate cu articolul 271.

(4) Declarația prealabilă la ieșire conține datele necesare pentru analiza de risc în ceea ce privește securitatea și siguranța.

Articolul 264

Analiza de risc

Biroul vamal la care se depune declarația prealabilă la ieșire menționată la articolul 263 asigură efectuarea, într-un anumit termen, a unei analize de risc, în principal în ceea ce privește securitatea și siguranța, pe baza respectivei declarații, și ia măsurile necesare în funcție de rezultatele acestei analize de risc.

*Articolul 265***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili:

- (a) termenul specific menționat la articolul 263 alineatul (1), în care trebuie depusă declarația prealabilă la ieșire înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, luând în considerare tipul de trafic;
- (b) cazurile specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire, în conformitate cu articolul 263 alineatul (2) litera (c).

*Articolul 266***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, termenul menționat la articolul 264, în care trebuie efectuată analiza de risc luând în considerare termenul menționat la articolul 263 alineatul (1).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*CAPITOLUL 2***Formalitățile la ieșirea mărfurilor***Articolul 267***Supravegherea vamală și formalitățile la ieșire**

(1) Mărfurile care urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse supravegherii vamale și pot face obiectul controalelor vamale. Dacă este cazul, autoritățile vamale pot determina traseul care trebuie urmat și termenul care trebuie respectat atunci când mărfurile sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(2) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt prezentate în vamă la ieșire de către una dintre următoarele persoane:

- (a) persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) persoana în numele sau pe seama căreia acționează persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (c) persoana care își asumă responsabilitatea transportării mărfurilor înaintea ieșirii acestora de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(3) Mărfurile care urmează să fie scoase din teritoriul vamal al Uniunii fac, după caz, obiectul următoarelor:

- (a) rambursarea sau remiterea taxelor la import;
- (b) plata restituirilor la export;
- (c) încasarea taxelor la export;
- (d) formalitățile necesare conform dispozițiilor în vigoare în materie de alte taxe;
- (e) aplicarea prohibițiilor sau a restricțiilor justificate din motive, între altele, de moralitate publică, politici publice sau securitate publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor, a animalelor sau de ocrotire a plantelor, de protecție a mediului înconjurător, protecția patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică și de protecție a proprietății industriale sau comerciale, inclusiv controlul precursorilor de droguri, al mărfurilor care încalcă anumite drepturi de proprietate intelectuală și al sumelor de bani în numerar, precum și punerea în aplicare a măsurilor de conservare și de gestiune a patrimoniului piscicol și a măsurilor de politică comercială.

(4) Liberul de vamă la ieșire se acordă de către autoritățile vamale cu condiția ca mărfurile în cauză să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii în aceeași stare în care se aflau în momentul:

- (a) acceptării declarației vamale sau a declarației de reexport; sau
- (b) depunerii declarației sumare de ieșire.

*Articolul 268***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură referitoare la ieșire menționate la articolul 267.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*CAPITOLUL 3***Export și reexport***Articolul 269***Exportul mărfurilor unionale**

(1) Mărfurile unionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul de export.

(2) Alineatul (1) nu se aplică următoarelor mărfuri unionale:

- (a) mărfurile plasate sub regimul de perfecționare pasivă;
- (b) mărfurile scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii după ce au fost plasate sub regimul de destinație finală;
- (c) mărfurile livrate, scutite de TVA sau accize, pentru aprovizionarea aeronavelor sau navelor, indiferent de destinația acestora, pentru care se cere dovada unei astfel de livrări;
- (d) mărfurile plasate sub regimul de tranzit intern;
- (e) mărfurile scoase temporar de pe teritoriul vamal al Uniunii în conformitate cu articolul 155.

(3) Formalitățile referitoare la declarația vamală de export prevăzute în legislația vamală se aplică în cazurile menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).

Articolul 270

Reexportul mărfurilor neunionale

(1) Mărfurile neunionale care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sunt supuse unei declarații de reexport care trebuie depusă la biroul vamal competent.

(2) Articolele 158 - 195 se aplică declarației de reexport.

(3) Alineatul (1) nu se aplică mărfurilor următoare:

- (a) mărfurilor plasate sub regimul de tranzit extern care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Uniunii;
- (b) mărfurilor transbordate într-o zonă liberă sau direct reexportate dintr-o zonă liberă;
- (c) mărfurilor depozitate temporar care sunt reexportate direct dintr-un spațiu de depozitare temporară.

CAPITOLUL 4

Declarația sumară de ieșire

Articolul 271

Depunerea unei declarații sumare de ieșire

(1) În situația în care mărfurile urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii și nu a fost depusă o declarație

vamală sau o declarație de reexport în calitate de declarație prealabilă de ieșire, la biroul vamal de ieșire se depune o declarație sumară de ieșire.

Autoritățile vamale pot permite ca declarația sumară de ieșire să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca acest birou să comunice imediat biroului vamal de ieșire sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.

(2) Declarația sumară de ieșire este depusă de transportator.

În pofida obligațiilor transportatorului, declarația sumară de ieșire poate fi depusă, în locul transportatorului, de una dintre persoanele următoare:

(a) exportatorul, expeditorul sau orice altă persoană în numele sau în contul cărora acționează transportatorul;

(b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la biroul vamal de ieșire.

(3) Autoritățile vamale pot accepta ca sistemele informatice comerciale, portuare sau de transport să poată să fie utilizate pentru depunerea unei declarații sumare de ieșire, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație, iar respectivele date să fie disponibile într-un anumit termen, înainte ca mărfurile să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea declarației sumare de ieșire să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și acordarea accesului la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de ieșire aflate în sistemul informatic al operatorului economic.

Articolul 272

Modificarea și invalidarea declarației sumare de ieșire

(1) Declarantului i se poate permite, în baza unei cereri, să modifice una sau mai multe date ale declarației sumare de ieșire după depunerea acesteia.

Nicio modificare nu mai este posibilă după ce autoritățile vamale:

- (a) au informat persoana care a depus declarația sumară de ieșire că intenționează să verifice mărfurile;

(b) au stabilit că una sau mai multe din datele cuprinse în declarație sumară de ieșire sunt inexacte sau incomplete;

(c) au acordat deja liberul de vamă pentru ieșire.

(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o declarație sumară de ieșire nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează declarația în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) la solicitarea declarantului;

(b) în termen de 150 de zile de la depunerea declarației.

Articolul 273

Conferirea competențelor de executare

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

(a) depunerea declarației sumare de ieșire menționate la articolul 271;

(b) modificarea declarației sumare de ieșire, în conformitate cu articolul 272 alineatul (1) primul paragraf;

(c) invalidarea declarației sumare de ieșire, în conformitate cu articolul 272 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 5

Notificarea de reexport

Articolul 274

Depunerea unei notificări de reexport

(1) În situația în care mărfurile neunionale menționate la articolul 270 alineatul (3) literele (b) și (c) sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii și se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație sumară de ieșire pentru respectivele mărfuri, se depune o notificare de reexport.

(2) Notificarea de reexport se depune la biroul vamal de ieșire a mărfurilor de către persoana responsabilă de prezentarea mărfurilor la ieșire în conformitate cu articolul 267 alineatul (2).

(3) Notificarea de reexport conține datele necesare pentru a descărca regimul de zonă liberă sau pentru a încheia depozitarea temporară.

Autoritățile vamale pot accepta ca sistemele informatice comerciale, portuare sau de transport să poată să fie utilizate pentru depunerea unei notificări de reexport, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de notificare, iar respectivele date să fie disponibile înainte ca mărfurile să fie scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii.

(4) Autoritățile vamale pot accepta ca depunerea notificării de reexport să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și acordarea accesului la datele care trebuie să figureze într-o notificare de reexport aflate în sistemul informatic al operatorului economic.

Articolul 275

Modificarea și invalidarea notificării de reexport

(1) În baza unei cereri, declarantului i se poate permite să modifice una sau mai multe date din notificarea de reexport după depunerea acesteia.

Nicio modificare nu mai este posibilă după ce autoritățile vamale:

(a) au informat persoana care a depus notificarea de reexport că intenționează să verifice mărfurile;

(b) au stabilit că una sau mai multe dintre datele cuprinse în notificarea de reexport sunt inexacte sau incomplete;

(c) au acordat deja liberul de vamă pentru ieșire.

(2) În situația în care mărfurile pentru care s-a depus o notificare de reexport nu sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii, autoritățile vamale invalidează notificarea în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) la solicitarea declarantului;

(b) în termen de 150 de zile de la depunerea notificării.

*Articolul 276***Conferirea competențelor de executare**

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele de procedură pentru:

- (a) depunerea notificării de reexport menționate la articolul 274;
- (b) modificarea notificării de reexport, în conformitate cu articolul 275 alineatul (1) primul paragraf;
- (c) invalidarea notificării de reexport în conformitate cu articolul 275 alineatul (2).

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

*CAPITOLUL 6***Scutirea de taxe la export***Articolul 277***Scutirea de taxe la export pentru mărfuri unionale exportate temporar**

Fără a aduce atingere articolului 259, mărfurile unionale care sunt exportate temporar în afara teritoriului vamal al Uniunii beneficiază de o scutire de taxe la export cu condiția reimportării lor.

*TITLUL IX***SISTEME ELECTRONICE, SIMPLIFICĂRI, DELEGAREA DE COMPETENȚE, PROCEDURA COMITETULUI ȘI DISPOZIȚII FINALE***CAPITOLUL 1***Dezvoltarea sistemelor electronice***Articolul 278***Măsuri tranzitorii**

Mijloacele de schimb și de stocare a datelor, altele decât tehnicile electronice de prelucrare a datelor menționate la articolul 6 alineatul (1), pot fi utilizate în mod tranzitoriu, până cel târziu la 31 decembrie 2020, în cazul în care sistemele electronice necesare pentru aplicarea dispozițiilor codului nu sunt încă operaționale.

*Articolul 279***Delegarea de competențe**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 284 pentru a stabili normele privind schimbul și stocarea de date în situația menționată la articolul 278.

*Articolul 280***Programul de lucru**

(1) Pentru a susține dezvoltarea sistemelor electronice menționate la articolul 278 și a reglementa stabilirea perioadelor tranzitorii, Comisia elaborează până la 1 mai 2014, un program de lucru referitor la dezvoltarea și desfășurarea sistemelor electronice prevăzute la articolul 16 alineatul (1).

(2) Programul de lucru menționat la alineatul (1) are următoarele priorități:

- (a) schimbul armonizat de informații pe baza modelelor de date și formatelor de mesaje acceptate la nivel internațional;
- (b) reproiectarea vămilor și a proceselor conexe acestora în vederea consolidării eficienței, eficacității și a aplicării lor uniforme și a reducerii costurilor legate de respectarea legislației; și
- (c) oferirea unei game largi de servicii vamale electronice operatorilor economici, care să le permită să interacționeze în același mod cu autoritățile vamale ale oricărui stat membru.

(3) Programul de lucru menționat la alineatul (1) este actualizat în mod periodic.

*Articolul 281***Conferirea competențelor de executare**

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsurile menționate la articolul 280.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*CAPITOLUL 2***Simplificări în aplicarea legislației vamale***Articolul 282***Teste**

Comisia poate autoriza unul sau mai multe state membre, la cerere, să testeze, pentru o perioadă limitată, simplificări în aplicarea legislației vamale, în special atunci când au legătură cu domeniul IT. Testarea nu afectează aplicarea legislației vamale în statele membre care nu participă la un astfel de test și este evaluată periodic.

*Articolul 283***Conferirea competențelor de executare**

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, deciziile menționate la articolul 282.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 285 alineatul (4).

CAPITOLUL 3

Delegarea de competențe și procedura comitetului*Articolul 284***Exercitarea delegării**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265, și 279 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 30 octombrie 2013. Comisia redactează un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265, și 279 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl comunică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265, sau 279 intră în

vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de două luni de la comunicarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecții. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

*Articolul 285***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 4 din același regulament.

(4) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din același regulament.

(6) În cazul în care avizul comitetului trebuie obținut prin procedură scrisă și se face trimitere la prezentul alineat, procedura respectivă se încheie fără rezultat numai dacă, în termenul prevăzut pentru emiterea avizului, acest lucru este hotărât de președintele comitetului.

CAPITOLUL 4

Dispoziții finale*Articolul 286***Abrogarea și modificarea legislației în vigoare**

(1) Regulamentul (CE) nr. 450/2008 se abrogă.

(2) Regulamentul (CEE) nr. 3925/91, Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și Regulamentul (CE) nr. 1207/2001 se abrogă de la data precizată la articolul 288 alineatul (2).

(3) Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se interpretează în conformitate cu tabelele de corespondență care figurează în anexă.

(4) La articolul 3 alineatul (1) liniuța a șasea din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, sintagma „și Mayotte” se elimină de la 1 ianuarie 2014.

(5) Articolul 9 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 se elimină începând cu data menționată la articolul 288 alineatul (2).

Articolul 287

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 9 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Articolul 288

Aplicare

(1) Articolele 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 și 286 se aplică de la 30 octombrie 2013.

(2) Celelalte articole decât cele menționate la alineatul (1) se aplică de la 1 iunie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatele (1) și (2)	Articolul 1 alineatele (1) și (2)
Articolul 1 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 1 alineatul (3)
Articolul 1 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 4
Articolul 4 punctele 1-8	Articolul 5 punctele 1-8
Articolul 4 punctul 9	Articolul 5 punctele 9 și 10
Articolul 4 punctul 10	Articolul 5 punctul 12
Articolul 4 punctele 11 și 12	Articolul 5 punctele 15 și 16
Articolul 4 punctele 13 - 17	Articolul 5 punctele 18-22
Articolul 4 punctul 18 litera (a) prima teză	Articolul 5 punctul 23 litera (a)
Articolul 4 punctul 18 litera (a) a doua teză	Articolul 130 alineatul (3)
Articolul 4 punctul 18 literele (b) și (c)	Articolul 5 punctul 23 literele (b) și (c)
Articolul 4 punctele 19 - 26	Articolul 5 punctele 24 - 31
Articolul 4 punctele 27 - 32	Articolul 5 punctele 33 - 38
Articolul 4 punctul 33	—
Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf și al treilea paragraf	Articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 litera (b)
Articolul (5) alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2) articolul 7 litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (a)
Articolul 6	Articolul 12
Articolul 7	Articolul 13
Articolul 8	Articolul 14
Articolul 9	Articolul 15
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 9 și articolul 16 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolele 10, 11 și 17
Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf și al doilea paragraf	Articolul 18
Articolul 11 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 18 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (3) litera (a)	Articolul 18 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 21
Articolul 11 alineatul (3) litera (b)	Articolul 21
Articolul 11 alineatul (3) litera (c)	—
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 19 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 19 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 20 litera (b)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 38 alineatele (2) și (3)
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 38 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 38 alineatul (5) prima teză
Articolul 13 alineatul (5)	—
Articolul 13 alineatul (6)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 14	Articolul 39
Articolul 15 alineatul (1) litera (a)	Articolul 22, articolul 24 literele (a) - (g) și articolul 25 literele (a) și (b)
Articolul 15 alineatul (1) litera (b)	Articolul 23 alineatul (4) litera (b) și articolul 24 litera (h)
Articolul 15 alineatul (1) litera (c)	—
Articolul 15 alineatul (1) litera (d)	Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 24 litera (a)
Articolul 15 alineatul (1) litera (e)	Articolul 40 litera (b)
Articolul 15 alineatul (1) litera (f)	Articolul 25 litera (b)
Articolul 15 alineatul (1) litera (g)	Articolul 23 alineatul (4) litera (b), articolul 24 litera (h), articolul 24 litera (c), articolul 28, articolul 31 litera (b) și articolul 32
Articolul 15 alineatul (1) litera (h)	—
Articolul 15 alineatul (2)	—
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1) primul paragraf și al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (3) primul paragraf și al doilea paragraf
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 22 alineatul (6) primul paragraf prima teză
Articolul 16 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 22 alineatul (6) primul paragraf a doua teză și articolul 22 alineatul (7)
Articolul 16 alineatul (5) litera (a)	Articolul 22 alineatul (6) al doilea paragraf și articolul 24 litera (g)
Articolul 16 alineatul (5) litera (b)	Articolul 24 litera (f)
Articolul 16 alineatul (6)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (7)	Articolul 29
Articolul 17	Articolul 26
Articolul 18 alineatele (1) - (3)	Articolul 27
Articolul 18 alineatul (4)	Articolul 32
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1) litera (a)
Articolul 19 alineatele (2) și (3)	Articolul 28 alineatele (2) și (3)
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 28 alineatul (4) primul paragraf și al doilea paragraf prima teză
Articolul 19 alineatul (5)	Articolul 31 litera (a)
Articolul 20 alineatele (1) - (4)	Articolul 33
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 34 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (6) primul paragraf	Articolul 34 alineatul (5) prima teză
Articolul 20 alineatul (6) al doilea paragraf	Articolul 34 alineatul (6)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 20 alineatul (7)	Articolele 22, 23, 24, 25 și 32
Articolul 20 alineatul (8) litera (a)	Articolul 34 alineatele (1) - (3)
Articolul 20 alineatul (8) litera (b)	Articolul 34 alineatul (9) și articolul 37 alineatul (1) litera (a)
Articolul 20 alineatul (8) litera (c)	Articolul 34 alineatul (11) și articolul 37 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (9)	Articolul 35, articolul 36 litera (b) și articolul 37 alineatul (1) literele (c) și (d)
Articolul 21	Articolul 42
Articolul 22	Articolul 43
Articolul 23	Articolul 44
Articolul 24 alineatele (1) și (2)	Articolul 45 alineatele (1) și (2)
Articolul 24 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 45 alineatul (3)
Articolul 24 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 46 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (2) al doilea paragraf și al treilea paragraf	Articolul 46 alineatul (3)
Articolul 25 alineatul (3)	Articolul 46 alineatele (4)-(8) și articolul 50 alineatul (1)
Articolul 26	Articolul 47
Articolul 27	Articolul 48
Articolul 28 alineatele (1) și (2)	Articolul 49
Articolul 28 alineatul (3)	Articolul 50 alineatul (2)
Articolul 29	Articolul 51
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 52
Articolul 30 alineatul (2)	—
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (3)
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 54
Articolul 32	Articolul 55
Articolul 33 alineatele (1) - (4)	Articolul 56 alineatele (1)-(4)
Articolul 33 alineatul (5)	Articolul 56 alineatul (5) și articolul 58 alineatul (1)
Articolul 34	Articolul 57 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 35	Articolul 59
Articolul 36	Articolul 60
Articolul 37	Articolul 61
Articolul 38	Articolele 62, 63, 67 și 68
Articolul 39 alineatele (1) și (2)	Articolul 64 alineatele (1) și (2)
Articolul 39 alineatul (3)	Articolul 64 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 39 alineatele (4) și (5)	Articolul 64 alineatele (4) și (5)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 39 alineatul (6)	Articolul 64 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 64 alineatul (6) și articolele 63 - 68
Articolul 40	Articolul 69
Articolul 41	Articolul 70
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 74 alineatul (2) literele (a) - (c) și litera (d) teza introductivă
Articolul 42 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (3)
Articolul 43 litera (a)	Articolele 71 și 72 și articolul 76 litera (a)
Articolul 43 litera (b)	Articolul 74 alineatul (2) litera (d) punctele (i), (ii) și (iii)
Articolul 43 litera (c)	—
Articolul 43 litera (d)	Articolele 73 și 75 și articolul 76 literele (b) și (c)
Articolul 44	Articolul 77
Articolul 45	Articolul 78
Articolul 46	Articolul 79
Articolul 47	Articolul 80
Articolul 48	Articolul 81
Articolul 49	Articolul 82
Articolul 50	Articolul 83
Articolul 51	Articolul 84
Articolul 52	Articolul 85
Articolul 53 alineatele (1) - (3)	Articolul 86 alineatele (1) - (3)
Articolul 53 alineatul (4)	Articolul 86 alineatul (6)
Articolul 54 literele (a) și (b)	Articolul 86 alineatul (5) și articolul 88 litera (a)
Articolul 54 litera (c)	Articolul 86 alineatul (4) și articolul 88 litera (b)
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 87 alineatul (1)
Articolul 55 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 87 alineatul (2)
Articolul 55 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 88 litera (c)
Articolul 55 alineatele (3) și (4)	Articolul 87 alineatele (3) și (4)
Articolul 56 alineatele (1) - (5)	Articolul 89 alineatele (1) - (5)
Articolul 56 alineatul (6)	Articolul 89 alineatul (7)
Articolul 56 alineatul (7)	Articolul 89 alineatul (9)
Articolul 56 alineatul (8)	Articolul 89 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 56 alineatul (9) prima liniuță	Articolul 100 alineatul (1) litera (b)
Articolul 56 alineatul (9) a doua liniuță	Articolul 89 alineatul (8) și articolul 99 litera (a)
Articolul 56 alineatul (9) a treia liniuță	Articolul 89 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 57 alineatele (1) și (2)	Articolul 90
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 100 alineatul (1) litera (a)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 58 primul paragraf	Articolul 91
Articolul 58 al doilea paragraf	—
Articolul 59 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 100 alineatul (1)
Articolul 59 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 99 litera (b)
Articolul 59 alineatul (2)	Articolul 92 alineatul (2)
Articolul 60	Articolul 93
Articolul 61	Articolul 94
Articolul 62 alineatele (1) și (2)	Articolul 95 alineatele (1) și (2)
Articolul 62 alineatul (3)	Articolul 22, articolul 24 literele (a) - (g), articolul 25 literele (a) și (b) și articolul 99 litera (c)
Articolul 63 alineatul (1) și (2)	—
Articolul 63 alineatul (3) litera (a)	—
Articolul 63 alineatul (3) litera (b)	Articolul 96 alineatul (1) litera (a), articolul 96 alineatul (2), articolul 100 alineatul (1) litera (c) și 100 alineatul (2)
Articolul 63 alineatul (3) litera (c)	Articolul 96 alineatul (1) litera (b), articolul 96 alineatul (2), articolul 100 alineatul (1) litera (c) și articolul 100 alineatul (2)
Articolul 64	Articolul 97
Articolul 65 alineatele (1) și (2)	Articolul 98
Articolul 65 alineatul (3)	Articolul 99 litera (d) și articolul 100 alineatul (1) litera (b)
Articolul 66	Articolul 101 alineatele (1) și (2)
Articolul 67 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 102 alineatul (1)
Articolul 67 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 106
Articolul 67 alineatele (2) și (3)	Articolul 102 alineatul (2) și alineatul (3) primul paragraf
Articolul 68 alineatele (1) și (2)	Articolul 103 alineatele (1) și (2)
Articolul 68 alineatul (3)	Articolul 103 alineatul (3) litera (a)
Articolul 68 alineatul (4)	Articolul 103 alineatul (4)
Articolul 69	Articolul 104
Articolul 70	Articolul 105 alineatele (1) - 5)
Articolul 71	Articolul 105 alineatul (6)
Articolul 72 alineatele (1) și (2)	Articolul 108 alineatele (1) și (2)
Articolul 72 alineatul (3)	Articolul 108 alineatul (3) și articolul 115
Articolul 73	Articolul 109
Articolul 74	Articolul 110
Articolul 75	Articolul 111
Articolul 76	—
Articolul 77 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 112 alineatul (1)
Articolul 77 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 112 alineatul (2)
Articolul 77 alineatul (2)	Articolul 112 alineatul (3)
Articolul 77 alineatul (3)	Articolul 112 alineatul (4)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 78 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 113
Articolul 78 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 99 litera (d) și articolul 100 alineatul (1) litera (b)
Articolul 78 alineatele (2) - (4)	Articolul 114 alineatele (1) - (3)
Articolul 78 alineatul (5)	Articolul 114 alineatul (4)
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 116 alineatul (1)
Articolul 79 alineatele (2)-(5)	Articolul 116 alineatele (4) - (7)
Articolul 80	Articolul 117 alineatul (1)
Articolul 81 alineatele (1) și (2)	Articolul 118 alineatele (1) și (2)
Articolul 81 alineatul (3)	Articolul 118 alineatul (4)
Articolul 82 alineatul (1)	Articolul 119 alineatul (1)
Articolul 82 alineatul (2)	Articolul 119 alineatul (3)
Articolul 83	Articolul 120 alineatul (1)
Articolul 84 alineatul (1)	Articolul 121 alineatul (1)
Articolul 84 alineatul (2)	Articolul 121 alineatul (3)
Articolul 85 prima teză	Articolul 116 alineatul (2), articolul 117 alineatul (2), articolul 118 alineatul (3), articolul 119 alineatul (2), articolul 120 alineatul (2), articolul 121 alineatul (2) și articolul 123 alineatul (1)
Articolul 85 a doua teză	Articolul 106 alineatul (3), articolul 122 și articolul 123 alineatul (2)
Articolul 86 alineatul (1) teza introductivă	Articolul 124 alineatul (1) teza introductivă și litera (a)
Articolul 86 alineatul (1) literele (a) - (c)	Articolul 124 alineatul (1) literele (b) - (d)
Articolul 86 alineatul (1) literele (d) și (e)	Articolul 124 alineatul (1) litera (e)
Articolul 86 alineatul (1) literele (f) - (k)	Articolul 124 alineatul (1) literele (f) - (k)
Articolul 86 alineatele (2) și (3)	Articolul 124 alineatele (2) și (3)
Articolul 86 alineatele (4) - (6)	Articolul 124 alineatele (5) - (7)
Articolul 86 alineatul (7)	Articolul 126
Articolul 87 alineatul (1)	Articolul 127 alineatul (1) și articolul 127 alineatul (2) litera (a)
Articolul 87 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 127 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 87 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 127 alineatul (8)
Articolul 87 alineatul (3) primul paragraf litera (a)	Articolul 127 alineatul (2) litera (b) și articolul 131 litera (a)
Articolul 87 alineatul (3) primul paragraf literele (b) și (c)	Articolul 131 litera (b)
Articolul 87 alineatul (3) primul paragraf litera (d)	Articolul 127 alineatul (3) și articolul 161 litera (a)
Articolul 87 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 88 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 88 alineatul (1) primul paragraf a doua teză	Articolul 127 alineatul (7)
Articolul 88 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 88 alineatul (2)	Articolul 127 alineatul (4) primul paragraf
Articolul 88 alineatul (3)	Articolul 127 alineatul (4) al doilea paragraf și alineatul (6)
Articolul 88 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 133 alineatul (1) primul paragraf

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 88 alineatul (4) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 litera (a)
Articolul 89 alineatul (1)	Articolul 129 alineatul (1)
Articolul 89 alineatul (2)	—
Articolul 90	Articolul 130 alineatul (1)
Articolul 91	Articolul 134
Articolul 92 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 135 alineatul (1)
Articolul 92 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 135 alineatul (2)
Articolul 92 alineatul (1) al treilea paragraf	—
Articolul 92 alineatele (2) - (5)	Articolul 135 alineatele (3) - (6)
Articolul 93 alineatul (1)	Articolul 136
Articolul 93 alineatul (2)	—
Articolul 94	Articolul 137
Articolul 95 alineatul (1)	Articolul 139 alineatul (1)
Articolul 95 alineatele (2) și (3)	Articolul 139 alineatele (3) și (4)
Articolul 95 alineatul (4)	Articolul 139 alineatul (6)
Articolul 96 alineatele (1) și (2)	Articolul 140
Articolul 96 alineatul (3)	Articolul 139 alineatul (7)
Articolul 97 alineatul (1)	Articolul 149
Articolul 97 alineatul (2)	Articolul 150
Articolul 98 alineatul (1)	Articolul 144
Articolul 98 alineatul (2)	Articolul 139 alineatul (5)
Articolul 99	Articolul 141 alineatul (1)
Articolul 100	Articolul 141 alineatul (2)
Articolul 101 alineatul (1)	Articolul 153 alineatul (1)
Articolul 101 alineatul (2) litera (a)	Articolul 153 alineatul (2) și articolul 156 litera (a)
Articolul 101 alineatul (2) litera (b)	Articolul 156 litera (b) și articolul 157
Articolul 101 alineatul (2) litera (c)	Articolul 153 alineatul (3) și articolul 156 litera (c)
Articolul 102	Articolul 154
Articolul 103	Articolul 155 alineatul (2) și articolul 156 litera (d)
Articolul 104 alineatul (1)	Articolul 158 alineatul (1)
Articolul 104 alineatul (2)	Articolul 158 alineatul (3)
Articolul 105 alineatul (1)	Articolul 159 alineatele (1) și (2)
Articolul 105 alineatul (2) literele (a) și (b)	Articolul 159 alineatul (3) și articolul 161 litera (a)
Articolul 105 alineatul (2) litera (c)	Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 25 litera (c)
Articolul 106 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 179 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 106 alineatul (1) primul paragraf a doua teză	—
Articolul 106 alineatul (2)	Articolul 179 alineatele (3) și (6)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 106 alineatul (3)	Articolul 179 alineatul (5)
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (a)	Articolul 22, articolul 24 literele (a) - (g) și articolul 25 literele (a) și (b)
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (b)	Articolul 23 alineatul (4) litera (a) și articolul 24 litera (h)
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (c)	Articolul 179 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 179 alineatul (2) și articolul 180
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (d)	Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 24 litera (a)
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (e)	Articolul 25 litera (b)
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf litera (f)	Articolul 23 alineatul (4) litera (b), articolul 24 litera (h), articolul 28, articolul 31 litera (b) și articolul 32
Articolul 106 alineatul (4) primul paragraf literele (g) și (h)	Articolul 181
Articolul 106 alineatul (4) al doilea paragraf	—
Articolul 107 alineatul (1) prima teză	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 107 alineatul (1) a doua teză	Articolul 182 alineatul (1)
Articolul 107 alineatul (2)	Articolul 158 alineatul (2)
Articolul 107 alineatul (3)	Articolul 160, articolul 161 litera (b), articolul 182 alineatele (2) - (4) și articolele 183 și 184
Articolul 108 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 162
Articolul 108 alineatul (1) primul paragraf a doua și a treia teză	Articolul 170 alineatul (4)
Articolul 108 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 6 alineatul (2), articolul 7 litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (a)
Articolul 108 alineatul (2)	Articolul 163 alineatele (1) și (2)
Articolul 108 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 108 alineatul (3) al doilea paragraf	—
Articolul 108 alineatul (4)	Articolul 163 alineatul (3), articolul 164 și articolul 165 litera (b)
Articolul 109 alineatul (1)	Articolul 166 alineatul (1)
Articolul 109 alineatul (2)	Articolul 166 alineatul (2) și articolul 168 litera (a)
Articolul 109 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (2), articolul 7 litera (a), articolul 8 alineatul (1) litera (a) și articolul 165 litera (a)
Articolul 110 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 167 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 110 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 167 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 110 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 167 alineatele (2) și (3) și articolul 168 litera (d)
Articolul 110 alineatele (2) și (3)	Articolul 167 alineatele (4) și (5)
Articolul 111 alineatul (1)	Articolul 170 alineatul (1)
Articolul 111 alineatul (2) prima teză	Articolul 170 alineatul (2)
Articolul 111 alineatul (2) a doua teză	Articolul 170 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 111 alineatul (3)	Articolul 170 alineatul (3) litera (c)
Articolul 112 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 172 alineatul (1)
Articolul 112 alineatul (1) al doilea paragraf prima teză	Articolul 182 alineatul (2)
Articolul 112 alineatul (1) al doilea paragraf a doua teză	Articolul 182 alineatul (3)
Articolul 112 alineatul (2)	—
Articolul 112 alineatul (3)	Articolul 172 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 112 alineatul (4)	Articolul 176 litera (b)
Articolul 113 alineatele (1) și (2)	Articolul 173 alineatele (1) și (2)
Articolul 113 alineatul (3)	Articolul 173 alineatul (3) și articolul 176 litera (c)
Articolul 114 alineatul (1)	Articolul 174 alineatul (1)
Articolul 114 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 174 alineatul (2)
Articolul 114 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 175
Articolul 115 primul paragraf	Articolul 177 alineatul (1)
Articolul 115 al doilea paragraf	Articolul 177 alineatul (2) și articolul 178
Articolul 116 alineatul (1)	Articolul 185 alineatul (1)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf litera (a)	Articolul 22, articolul 24 literele (a) - (g) și articolul 25 literele (a) și (b)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf litera (b)	Articolul 23 alineatul (4) litera (a), articolul 23 alineatul (5), articolul 24 litera (h) și articolul 25 litera (c)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf literele (c) și (d)	Articolul 185 alineatul (2) și articolul 186 litera (a)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf litera (e)	Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 24 litera (a)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf litera (f)	Articolul 25 litera (b)
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf litera (g)	Articolul 23 alineatul (4) litera (b), articolul 24 litera (h), articolul 28, articolul 31 litera (b) și articolul 32
Articolul 116 alineatul (2) primul paragraf literele (h) și (i)	Articolul 186 litera (b) și articolul 187
Articolul 116 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 117	Articolul 188
Articolul 118	Articolul 189
Articolul 119 alineatele (1) și (2)	Articolul 190
Articolul 119 alineatul (3)	Articolul 193
Articolul 120	Articolul 191
Articolul 121	Articolul 192
Articolul 122	Articolul 193
Articolul 123 alineatele (1) și (2)	Articolul 194
Articolul 123 alineatul (3)	Articolul 179 alineatul (4)
Articolul 124 alineatul (1)	Articolul 195 alineatul (1)
Articolul 124 alineatul (2)	Articolul 195 alineatele (2) și (3) și articolul 196
Articolul 125	Articolul 197
Articolul 126 alineatul (1)	Articolul 198 alineatul (1)
Articolul 126 alineatul (2)	Articolul 198 alineatul (2) primul paragraf prima teză
Articolul 127 alineatul (1)	Articolul 199
Articolul 127 alineatul (2)	Articolul 198 alineatul (3) litera (d)
Articolul 128	Articolul 198 alineatul (2) primul paragraf a doua teză și al doilea paragraf, articolul 198 alineatul (3) literele (a) - (c) și articolul 200
Articolul 129	Articolul 201
Articolul 130 alineatul (1)	Articolul 203 alineatul (1) primul paragraf

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 130 alineatele (2) - (5)	Articolul 203 alineatele (2) - (5)
Articolul 131 litera (a)	—
Articolul 131 litera (b)	Articolul 204
Articolul 132	Articolul 205
Articolul 133	Articolul 208 alineatul (1)
Articolul 134	Articolul 202, articolul 203 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 203 alineatul (6) și articolele 206, 207 și 209
Articolul 135	Articolul 210
Articolul 136 alineatul (1)	Articolul 211 alineatul (1)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (a)	Articolul 22, articolul 24 literele (a) - (g) și articolul 25 literele (a) și (b)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (b)	Articolul 23 alineatul (4) litera (a) și articolul 24 litera (h)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (c)	Articolul 212 litera (a)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (d)	Articolul 22 alineatul (1) al treilea paragraf și articolul 24 litera (a)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (e)	Articolul 25 litera (b)
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (f)	Articolul 23 alineatul (4) litera (b), articolul 24 litera (h), articolul 28, articolul 31 litera (b) și articolul 32
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (g)	—
Articolul 136 alineatul (2) primul paragraf litera (h)	—
Articolul 136 alineatul (2) al doilea paragraf	—
Articolul 136 alineatul (3) primul paragraf litera (a)	Articolul 211 alineatul (3) primul paragraf litera (a)
Articolul 136 alineatul (3) primul paragraf litera (b)	Articolul 211 alineatul (3) primul paragraf literele (b) și (c)
Articolul 136 alineatul (3) primul paragraf litera (c)	Articolul 211 alineatul (3) primul paragraf litera (d)
Articolul 136 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 212 litera (b)
Articolul 136 alineatul (4) primul paragraf	Articolul 211 alineatul (4)
Articolul 136 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 211 alineatul (5)
Articolul 136 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 211 alineatul (6)
Articolul 136 alineatul (4) al patrulea paragraf literele (a) și (b)	Articolul 213
Articolul 136 alineatul (4) al patrulea paragraf litera (c)	Articolul 212 litera (c)
Articolul 136 alineatul (5)	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 137 alineatul (1)	Articolul 214 alineatul (1)
Articolul 137 alineatul (2)	Articolul 214 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (c)
Articolul 138	Articolul 215 alineatele (1) - (3)
Articolul 139	Articolul 218
Articolul 140 alineatul (1)	Articolul 219
Articolul 140 alineatul (2)	Articolul 221 litera (a) și articolul 222 litera (b)
Articolul 141	Articolul 220
Articolul 142 alineatul (1) primul paragraf și al treilea paragraf	Articolul 223 alineatul (1)
Articolul 142 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 224 litera (a)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 142 alineatul (2) primul paragraf litera (a)	Articolul 223 alineatul (2) primul paragraf litera (a)
Articolul 142 alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c)	Articolul 223 alineatul (2) primul paragraf literele (c) și (d)
Articolul 142 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 223 alineatul (2) primul paragraf litera (b) și articolul 224 litera (c)
Articolul 142 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 223 alineatul (3)
Articolul 142 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 224 litera (d)
Articolul 142 alineatul (4)	Articolul 223 alineatul (4)
Articolul 143	Articolul 221 alineatul (2), articolele 216 și 217, articolul 221 litera (b), articolul 222 litera (b), articolul 222 litera (b), articolele 225, 228, 229 și 230, articolul 231 litera (b), articolul 232, articolul 233 alineatul (4), articolele 235 și 236, articolul 243 alineatul (2), articolul 251 alineatul (4), articolul 254 alineatele (2), (3), (6) și (7) și articolul 257 alineatul (4)
Articolul 144 alineatul (1)	Articolul 226 alineatul (1)
Articolul 144 alineatul (2)	Articolul 226 alineatul (2) și 231 litera (a)
Articolul 144 alineatul (3)	Articolul 226 alineatul (3)
Articolul 144 alineatul (4)	—
Articolul 145 alineatele (1) și (2)	Articolul 227
Articolul 145 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 155 alineatul (1)
Articolul 145 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 157
Articolul 146	Articolul 233 alineatele (1)-(3)
Articolul 147	Articolul 234
Articolul 148 alineatul (1)	Articolul 237 alineatul (1)
Articolul 148 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 237 alineatul (2)
Articolul 148 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 237 alineatul (3) și articolul 239
Articolul 149	Articolul 242
Articolul 150 alineatul (1)	Articolul 238 alineatul (1)
Articolul 150 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 150 alineatul (2) litera (b)	Articolul 238 alineatul (2)
Articolul 150 alineatul (3)	—
Articolul 151 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 144
Articolul 151 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 145 alineatul (3)
Articolul 151 alineatul (2)	Articolul 145 alineatele (5) și (11)
Articolul 151 alineatul (3)	—
Articolul 151 alineatul (4)	Articolul 147 alineatul (4)
Articolul 151 alineatul (5)	Articolul 145 alineatele (1), (2), (4) și (6) - (10), articolul 146, articolul 147 alineatele (3) și (4) și articolele 148 și 151
Articolul 152	Articolul 147 alineatele (1) și (2)
Articolul 153	Articolul 240
Articolul 154 alineatul (1) litera (a)	Articolul 237 alineatul (3) prima teză
Articolul 154 alineatul (1) litera (b)	Articolul 241 alineatul (1)
Articolul 154 alineatul (2)	Articolul 237 alineatul (3) a doua teză și articolul 241 alineatul (2)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 155 alineatul (1)	Articolul 243 alineatul (1)
Articolul 155 alineatele (2) și (3)	Articolul 243 alineatele (3) și (4)
Articolul 156	Articolul 244
Articolul 157	Articolul 245
Articolul 158	Articolul 246
Articolul 159	Articolul 247
Articolul 160	Articolul 248
Articolul 161	Articolul 249
Articolul 162	Articolul 250
Articolul 163	Articolul 251 alineatele (1) - (3)
Articolul 164 primul paragraf	Articolul 253
Articolul 164 al doilea paragraf	—
Articolul 165	Articolul 252
Articolul 166 alineatul (1)	Articolul 254 alineatul (1)
Articolul 166 alineatele (2) și (3)	Articolul 254 alineatele (4) și (5)
Articolul 167	Articolul 255
Articolul 168	Articolul 256
Articolul 169	Articolul 257 alineatele (1) - (3)
Articolul 170	Articolul 258
Articolul 171 alineatele (1) și (2)	Articolul 259 alineatele (1) și (2)
Articolul 171 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (5)
Articolul 171 alineatul (4)	Articolul 259 alineatul (3)
Articolul 172	Articolul 260
Articolul 173	Articolul 261
Articolul 174	Articolul 262
Articolul 175 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 263 alineatul (1)
Articolul 175 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 263 alineatul (2) litera (a)
Articolul 175 alineatele (2) și (3)	Articolul 263 alineatele (3) și (4)
Articolul 176 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 263 alineatul (2) litera (b) și articolul 265 litera (b)
Articolul 176 alineatul (1) literele (c) și (d)	Articolul 265 litera (b)
Articolul 176 alineatul (1) litera (e)	Articolul 161 litera (a)
Articolul 176 alineatul (2)	—
Articolul 177 alineatele (1) și (2)	Articolul 267 alineatele (1) și (3)
Articolul 177 alineatul (3)	Articolul 267 alineatul (2)
Articolul 177 alineatul (4)	Articolul 267 alineatul (2)
Articolul 177 alineatul (5)	Articolul 268
Articolul 178 alineatul (1)	Articolul 269 alineatul (1)

Regulamentul (CE) nr. 450/2008	Prezentul regulament
Articolul 178 alineatul (2) litera (a)	Articolul 269 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 178 alineatul (2) litera (b)	Articolul 269 alineatul (2) literele (d) și (e)
Articolul 178 alineatul (3)	Articolul 269 alineatul (3)
Articolul 179	Articolul 270
Articolul 180 alineatul (1)	Articolul 271 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 180 alineatul (2) prima teză	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 180 alineatul (2) a doua teză	Articolul 271 alineatul (3)
Articolul 180 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 180 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 271 alineatul (4)
Articolul 180 alineatul (4)	Articolul 271 alineatul (2)
Articolul 181 primul paragraf și al doilea paragraf	Articolul 272 alineatul (1)
Articolul 181 al doilea paragraf și al treilea paragraf	—
Articolul 182 alineatul (1)	Articolul 277
Articolul 182 alineatul (2)	—
Articolul 183 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1) și articolul 17
Articolul 183 alineatul (2) literele (a) și (b)	—
Articolul 183 alineatul (2) litera (c)	Articolele 280 și 283
Articolul 184	Articolul 285
Articolul 185	—
Articolul 186	Articolul 286 alineatele (2) și (3)
Articolul 187	Articolul 287
Articolul 188 alineatul (1)	Articolul 288 alineatul (1)
Articolul 188 alineatul (2)	Articolul 288 alineatul (2)
Articolul 188 alineatul (3)	Articolul 288 alineatul (1)